

மேலே பொம்பர்,
கீழே நெருஞ்சி
அறுந்து விழுந்து துடித்து
கோழியாய்
உயிரைக் கூவியநான்.

பனம் பழங்கள்
பனையே இல்லாத இடத்தில்
விழுந்து வெடித்தன.
உயிர் குடித்தன.

முற்ற வெளியும் நெருஞ்சி முள்ளும்.

கதறிக் கதறிச் சாகினம்;
ஒடிப்போனவை
அகழியிலை விழுகினம்
சாகினம் சிலர்
அரைவாசியாய் ஒடுகினம்.

கையை அகல விரித்து
நெருஞ்சி முள் நிறைந்த
கால்களைத் தூக்கி
பரத நாட்டியமாய்
நடக்கின்றேன்.

"முள்" கொஞ்சமாய்
உள்ளங்கால்...
சதை என்று
நாளமும் திதயமும்
வேதனைப்பட நடக்கின்றேன்.

மேகம் கறுப்பானதாக...
எலும்புக்கூடாய்
ஹெலிகனும்
சவுமிமுப்பும் இரைச்சலும்...
ராஜ்ஜிய சேணையின்
தலைவருக்கு
வானத்தில் அணிவகுப்பும்
வேட்டுக்கனும்.

முற்ற வெளியில்
நெருஞ்சி முள்கனுக்கு மேலே
நான்
நேர்த்திக் கடனாளியாய்....
செத்துப் போவது உறுதி.
மனம் போட்ட கணக்கில்
பெண்சாதி- பிள்ளைகளுட்டி
வாரிசுச் சொத்து
இத்யாதி...

இன்னும் செல்ல
நானும் சாகலாம்
உயிர் போனால்.....
சந்தோஷிக்கலாம்.
எங்கனுக் கெல்லாம்
வேதனை இரண்டு,
ஒன்று நெருஞ்சி முள்...?
.?.?.?.?.?.?.?

- இளைய அப்துல்லாஹ் -

ஓசை

காலாண்டிதழ்

1994
தை - பங்குனி

ஓசை - 5
ஒளி - 1

இதழ் 15

ஆசிரியர் குழு

தொடர்புகளுக்கு
"Oosai"
C.L.A.L.P.
B.P : 701 - 09
75425 Paris Cedex
France.

இந்த இதழில்...

- பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்
- மானைவு, நித்தி
- கவுடுகளுடன்....
- ஒசை
- என்னுடன் இரவைக்கழித்த நிலவு
- முகமட் அபார்
- ஒசைக்கு...
- வாசகர்
- எந்த தமிழ் உயர்ந்த தமிழ்
- பேராசிரியர், சக்திப்புயல்
- தமிழ் அழகியல்
- து. குலசிங்கம்
- பொய்மான் வேட்டை
- செல்வமதீந்திரன்
- புதிய குருஷேத்திரம்
- வி. மைக்கல் கொலின்
- தஸ்விமா நஸ்ரான்
- அசோகன்
- அவஸ்ரேவியாவில் ஈழத்தமிழர்
- வெ. முருகப்பதி
- சந்தி
- இளவாலை விழுயேந்திரன்
- அகதி
- குப்பிளான் ஜூகன்
- சிறுக்கதை
- ப.வி. ஸ்ரீரங்கன்
- அந்தக் காட்டுப்பூமரம்
- சோலைக்கிளி
- காசிஆனந்தன் கதைகள்
- சி. சிவசேகரம்
- குட்டிக்கதை இலக்கியம் பற்றி.
- சி. ஜூகேந்திரன்
- பொப்பி மலரும்....
- இளைய அப்துல்லாஹ்
- பாரினில் எகிப்தோமானியா
- ந. அன்பழகன்
- இதழ்
- தொகுப்பும் வடிவமைப்பும்
- புவனன்

குசையும் ஐந்தாவது வருடத்திற்கு நகர்ந்திருக்கிறது.

சிற்றிதழ் ஒன்று - அதுவும் புகலிடத்தில் - ஐந்தாண்டு காலம் என்பது மிகப்பெரிய காலம்தான்.

ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் "குசை" எதைச்சாதித் திருக்கிறது என்ற கேள்வி எழும்போது, சற்று சங்கடமாகவே இருக்கிறது.

"குசை" ஓர் தரமான இதழ் என்ற நற்சான்றிதழ் பலமட்டத்திலும் வழங்கப்பட்டிருப்பது என்னவோ உண்மைதான் இதற்கு "குசை" எழுத்தாளர்களே பொறுப்பு "குசை"யின் நன்றிக்குப் பாத்திரமானவர்கள்.

துவிர புகலிடச்சஞ்சிகை என்ற வகையில் "குசை" என்ன அடையாளத்தைப் பதித்திருக்கிறது?

எழுத்துமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்ததால், தமிழ்லிலக்கியம், புகலிடலிலக்கியம் என்றிராரு புதியபரிமாணத்தை எட்டியிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளும் நாம், புகலிட லிலக்கியம் என்றால் என்ன? இந்த லிலக்கியம் எந்த வகையில் வேறுபட்டு நிற்கிறது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்கக் கூடியிருக்கிறோம்.

- இதுவரை எத்தனை வேற்றுமொழிப் படைப்புகளை தமிழ்ப்படுத்தி யிருக்கிறோம்?
- எத்தனை எழுத்தாளர்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கி றோம்?
- எவ்வளவு அறிவியற் தகவல்களை தமிழுக்குக் கடத்தியிருக்கி றோம்?

சரி, இவற்றைச் செய்வதற்குரிய முன்னெடுப்புகளாவது?

ஓ

"எட்டுத்திக்கும் செல்வீர் கலைச்செல்வம் கொணர்வீர்" புளித்துப்போன வாக்கியம் தான். இருப்பினும்,

உலகத்தெருக்களைல்லாம் அகத்தீகாகச் சிதறி ஓடிய ஈழத்தமிழர், தம் சமூகத்திற்கு ஈணப்பெயரை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தனர் என்பதோடு, தம் சொல்லிக்கும் சமூகத்திற்கும் நல்லபல பணிகளையும் ஆற்றினர் என்றும் வரலாறு பதிவு செய்து கொள்ளட்டும்.

எழுத்தாளர்கள், வாசக்கள், கற்றறிந்தோர் அனேவன்றியும் கைகோர்க்க அழைக்கிறது குசை.

பிள்ளைகளின் எதிர்காலம்

அவுஸ்திரேவியாவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய
கருத்தரங்கு.

- மாவை. நித்தியானந்தன் -

மக்கள் ஒன்றுகூடித் தம்மைப் பாதிக்கும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அக்கறையாகவும் விரிவாகவும் ஆய்வு செய்தல் எமது சமூகத்திலே அதிகம் நிகழும் ஒன்றல்ல. இத்தகைய ஒரு நிகழ்வு அவுஸ்திரேவியாவில் அண்மையில் நடந்தது.

“எமது பாரம்பரியச் சூழலுக்கு வெளியே வளரும் எங்கள் பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்” என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கொன்று அவுஸ்திரேவியாவின் விக்டோரியா மாநிலத்திலுள்ள மொனாவு பல்கலைக் கழகத்தில் ஜனவரி 2 ம் திங்டி நடைபெற்றது. காலை 9.30 மணியிலிருந்து மாலை 7 மணி வரை ஜந்து பகுதிகளாக நடைபெற்ற இக் கருத்தரங்கிலே இளைய தலைமுறையினரும், முதிய தலைமுறையினருமாகப் பெருந் தொகையானோர் கலந்து கொண்டு தம்மை உடனடியாகப் பாதிக்கும் பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஒழுங்கான ஒரு ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். இக் கருத்தரங்கை மெல்பன் கலை வட்டம் ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

அவுஸ்திரேவியாவில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இனத்தவர்கள் வாழ்ந்த பேர்த்திலும், ஆங்கிலேய செல்வாக்கே வலுவானதாயும், மேலோங்கியதாயும் இருக்கிறது. அதேவேளை பல்கலாக்காரர் வளர்க்கி, அரசாங்கத்தின் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட கொள்கை இச்துழ் நிலையில். தமிழ்ச் சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையினர் தமது கலாக்காரமென எதைக் கருதுகின்றனர்? தமிழ்க் கலாக்காரமென எதனை நினைக்கின்றனர்? அது தமக்குப் பெருமை தரும் ஒன்றென எண்ணுகின்றனரா? அல்லது தேவையற்றதென நினைக்கின்றனரா? தமிழூக் கற்றல்வேண்டுமெனக் கருதுகின்றனரா? தமது அடையாளமென எவற்றை நினைக்கின்றனர்? இவை போன்ற பல கேள்விகளை இளையோர் நோக்கிலிருந்து ஆராய்ந்து இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த மூவர் கட்டுரைகள் படித்தனர். தொடர்ந்து முதிய தலைமுறையினரின் பல விதமான கேள்விகளுக்கும் தமது நோக்கில் விடை கூறினர்.

இளையோர் கண்ணோட்டத்தில் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை முற்றாக நிராகரிக்காத போக்கும், தமக்கென ஒரு அடையாளம் தேவையென்ற கருத்தும் பொதுவாக வெளிப்பட்டன. அதே வேளை பல பெற்றோர்களின் எதிர்பார்ப்புகளில் காணப்படும் நியாயமற்ற தன்மை சுட்டிக் காட்டப்பட்டதோடு, அவை எல்லாவற்றையும் நிறைவு செய்ய இளையோர் தயாராக இல்லை என்பதும் வெளிப்பட்டது. இரு கலாச்சாரச் சூழலில் வாழ்வது சாத்தியமென்றும், ஒருவர் ஒரே நேரத்தில் ஒரு தமிழனாகவும் ஒரு அவஸ்திரேலியனாகவும் வாழலாம் என்றும் கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து புலம் பெயர்ந்தவர் களான கிரேக்க, இத்தாலிய கம்போடிய சமூகங்களைச் சேர்ந்த மூவர் தமது சமூகங்களின் புகலிட அங்குபவங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல சந்ததிகளாகக் கிரேக்கர்களும் இத்தாலியர்களும் அவஸ்திரேலியாவில் வாழ்கின்றனர். சொந்தக் கலாச்சாரத் தையும், அடையாளத்தையும் முற்றாகத் தழந்து பெரும்பான்மையினருடன் முழுமையாகச் சங்கமமாக முயற்சிப்பது பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்துவதாகும் என்பது இப் பேச்சாளர்கள் வலியுறுத்திய விடயங்களில் ஒன்று.

மூன்றாவது அமர்வு, பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையிலான உறவினை ஆராய்ந்தது. பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்குமிடையே தோன்றும் முரண்பாடுகள் பல குடும்பங்களில் அமைதியின்மையையும், சீர் குலைவையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இந்த முரண்பாடுகளுக்கான காரணிகள் என்ன, இப் பிரச்சினையை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்பன பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற்றன. சிறு வயதிலிருந்தே ஒரு புறந்துணர்வினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய தேவையும், பெற்றோர் “துன்நாயக” முறைகளைப் பேண வேண்டிய தேவையும் வலியுறுத்தப்பட்டன. பெற்றோர் பலர் நடந்து கொள்ளும் முறையின் நியாயம் பற்றி, அவர்களின் தளத்திலிருந்து நோக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து நனித்துவம், கலாச்சாரம், மொழி ஆகியன பற்றிக் கட்டுரை கள் படிக்கப்பட்டன. இங்கே இரு மொழி பேசி இரு கலாச்சாரங்களை ஒர் நேரத்தில் பேணி வாழ்வது பற்றி மீண்டும் ஆராயப்பட்டது. பல கலாச்சாரச் சூழலில் தனது தேசிய அடையாளத்தை நிறுவ முற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்டில், நாம் எமது அடையாளத்தையும், மொழி, பண்பாட்டையும் பேணுதலின் பொருத்தப்பாடும், அவசியமும் விவாதிக்கப்பட்டன. எமது பழுமை தரும் உள்ப்பெருமையும் குறிப்பிடப்பட்டது. தமிழை எமது பிள்ளை கள் கற்க வேண்டிய தேவையும், கற்பித்தலில் உள்ள பிரச்சினைகளும், இதில் பெற்றோரின் பங்கும் ஆராயப்பட்டன. மூன்று நான்கு மொழிகளை ஒரு பிள்ளை கற்றுக் கொள்வதும் நன்மையே அன்றி, அப் பிள்ளைக்குக் கெடுதல் எதுவும் இல்லையென வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஐந்தாவது அமர்வில் சபையோர் அவதானிப்புகளும் தொகுப்புரையும் இடம்பெற்றன. கருத்தரங்கம் முழுவதிலும் கேள்விகளாகவும், அபிப்பிராயங்

களாகவும் சபையோரின் உற்சாகம் குன்றாத பங்களிப்பு தொடச்சியாக இடம்பெற்றமே குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியது.

இக் கருத்தரங்கம் அவஸ்திரேவியாவில் வாழும் தமிழர்களிடையே இந்தப் பிரச்சினைகளின் மீதான அக்கறையை ஏற்படுத்துவதில் பெரிய அளவிலான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது. சமூக மட்டத்தில் இவை தொடர்ந்து விவாதிக்கப் படுவதை வெளிப்படையாகவே காணக்கூடியதாகவும் உள்ளது. தனிப்பட்டவர்களின் சந்திப்புக்களிலும், குடும்பங்களுக்கு உள்ளேயும் இந்த விஷயங்கள் இன்று அலசப்படுகின்றன. இக் கருத்தரங்கம் எடுத்துக் கொண்ட விஷயங்களைத் தனித்தனியே பிரித்து மேலும் ஆழமாக ஆராயும் நோக்கோடு, தொடர்கருத்தரங்குளை நடாத்தவும் மௌலிகை கலை வட்டம் ஆலோசித்து வருகின்றது.

○

ஜனவரி 13:

பாரிஸ் - ஈழநாடு பத்திரிகைக் காரியாலயம் சில அநாமதேய நபர்களால் தீவைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது.

தீவைப்படி, ஆட்கடத்தல், தெருச்சண்டித்தனம், கருத்துச்சுதந்திரத்தின் மீதான வண்முறை என்பன இந்த நாடுகளிலும் தொடர்வது மேலும் அபாயகரமான துர்க்குறி.

பலவீணமான சமுதாயத்தில் தெருச்சண்டியர்கள் முளை விடுவதும் சண்டித்தனங்கள் தலைவரித்தாடுவதும் இயல்பான ஒன்றே.

"எரிகிற வீட்டில் பிடுங்குவது வரையில் லாபம்" என்ற போக்கிற செயற்படும் அனைத்துப் புத்திமான்களும் இச் சம்பவங்களுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இன்னும், அராஜகம் வந்து வீட்டுக்கதவைத் தட்டும் வரை "பிரச்சினை எனக்கில்லையே" என்று கண்களை மூடிக்கொண்டிருப்பது அறிவீனம் என்பதை அறிவுறுத்தவிரும் புவதோடு, சம்பவங்களுக்கு " ஒசை " தனது கண்டனங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இழப்புக்கள் அர்த்தமற்றவையாகிப் போய்விடக்கூடாது.

- சுவடுகள்

சுவடுகள் வெளியிட வேண்டும்
என்ற எண்ணம் ஏன் உருவானது ? 1985 ற்குப்பின்தான் அதிகளாவில் சமுத்தமிழர் நோர்வேக்கு வந்தனர். இவ்வாறு வந்த சிலரது அகதி விண்ணப்பங்கள் அரசால் நிராகரிக்கப் பட்டபோது, அவர்களுக்கு ஒன்ஸ் லோவில் உள்ள தேவாலயம் ஒன்று புகலிடம் வழங்கி. அவர்களது பாதுகாப்பை உறுதி செய்தது. இத் தேவாலயத்தின் பிரதம குருவின் தூண்டுதலால் தமிழர்களது நலன் களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பான தமிழ் நோர்வே இணைவுகூடத்தின் பல செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக, நோர்வேத் தமிழர்களுக்கான ஒரு தமிழ்ச் சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால். சுவடுகள் வெளியீடு(1988 புரட்டாதியில்) தொடங்கியது. இதற்கு நேரடித் தூண்டுதலாக அமைந்தது ஹாரெட் என்ற பகுதியில் தங்கியிருந்த தமிழகத்தினால்

நோர்வேயிலிருந்து வெளிவரும் மாதாகிதழான குவடுகள் ஜிடான் டெக்னாக்டும் மேலாக தொடராக வெளிவர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதிகமான அரசியற்பக்கங்களுடன், கூடியாவு புதிய தீலக்கியச்செய்தி கள், பன்டப்புக்களை தூங்கி வரும் குவடுகள் இதற்கிணை ஒசை வாசகர் களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கோடும், ஐரோப்பியச்சூழலில் சிற்றிதழ் ஒன்று எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் அதன்பின்னால் இருக்கக் கூடிய கூட்டுறையும் என்பவற்றை வெளிக்கொண்டும் நோக்கோடும், நேர்காணல்லாக்காக அனுஷீலனம் போது மிகவும் மதிநிலை சம்மதித் தனர்.

ஆனால் நேரில் சென்று சந்திக்க முடியாத நெருக்கடி நிலையில், கடிதமூலம் பெறப்பட்ட "நேர்காணலை"யே உங்களுக்குத்தரும் ரோம்.

- ஒசை -

"SUVADUGAL"
Herslebs Gate 43,
0578 Oslo,
Norway

சுவடுகளுடன் ஓர் காணல்

வெளியீடான் "கலைமர்சரி" என்னாம்.

சஞ்சிகை வெளியிடுவதில் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள்...

சமூத்தில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடுவதில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்கள் படைப்புகள், பொருளாதாரம்)

அனைத்தும் இங்குள்ளன.

அவற்றை விட மோசமான நேரத் தின் பற்றாக்குறை நெருக்கடியை ஏற்படுத்துகிறது. அழும் குழந்தையைக் கைமாறக்கூட ஆள்க் கிடையாத தேசங்களில் இந்தத் "தேவையில்லாத" வேலைகளில் எத்தனை பேரை "மினைக்கெடுத்த" முடியும்? இங்கு நவீன சாதனங்களின்(யீர்தர அச்சு, கணனித் தொழில் நுட்பம்) உதவி இருந்த போதும் இவற்

றிற்குத் தேவையான பணத்தை வாரி வழங்கும் நிலை கவடுகளுக்கு இல்லை என்பது துரதிஷ்டவசமானது.

ஐரோப்பிய (புலம்பெயர்ந்த?) தூம்வில் தமிழ் படைப்பாளிகள் பற்றி சிறிது கூறுக்களேன்?

இன்று புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்ற ஓர் சொல் பொதுவாக பாவனைக்கு வருமளவுக்கு ஐரோப்பியத்மற்றும் வட அமெரிக்க, அவஸ்த்திரேவிய) தமிழ் எழுத்தாளர்களால் சாதிக்க முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் நாம் எம்மனைவரையும் சுய விசாரணைக்கு உட்படுத்தி ஆகவேண்டும். எமது எழுத்துகளில் எத்தனை தரமாக உள்ளன? எத்தனை எழுத்துகளைப் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்த்தால் அவர்களால் ரசிக்க முடியும் என்பது போன்ற கேள்விகளை, ஐரோப்பியத் (புலம்பெயர்ந்த) தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தம்மையே கேட்க வேண்டும். குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்

படியான படைப்புகள் எண்ணிக்கையில் சிலவே வந்துள்ளன இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக நல்ல படைப்புகள் வாசிக்கக் கிடைக்காமை, சரியான விமர்சனங்கள் வராமை, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இங்குள்ள தூமலில் பக்கங்களை இட்டு நிரப்ப வேண்டிய தேவை பல பத்திரிகைகளுக்கு (சில வேளாகளில் சஞ்சிகைகளுக்கும் தான்) இருப்பதால் இலுப்பைப்படிக் களே சர்க்கரைகள் எனப் படைப்பாளிகள் மயங்கும் நிலை உள்ளமை என்பனவற்றை கூறலாம். நல்ல படைப்பாளிகளையும், சிந்தனையாளர்களையும் இந்தச் தூமல் விரைவில் தரும் என்பதற்கான நம் பிக்கைக் கீற்றுகளும் இல்லாமலில்லை.

"வாழ்வியல் முரண்பாடுகளே படைப்புகளாகின்றன" என்றொரு கருத்தும் உண்டு. அந்த வகையிற் பார்த்தால் புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள், புலம்பெயர் தழுவுக்குரிய படைப்புக்களையே கொண்டுவரவேண்டும். ஆனால், பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் கருவைத்தேடி இங்கிருந்து இலங்கைக்கு ஓடும் நிலையினையே காண்கிறோம். ஏன்? புலம்பெயர் தழுவ் என்பது உண்மையானதுதான்; ஆனால் இயல் பானதல்ல. தினிக்கப்பட்டது. எனவே படைப்பாளியின் உணர்வுகள் முற்றாகத் தாய்நாட்டிலிருந்து விடுபடாத தழுலே உள்ளது. இந்நிலையில் அங்கிருந்தே கருவைத் தேடும் நிலை இருக்கும். புலம்பெயர் தழுவை உள்வாங்கி அதிலிருந்து உருவான நல்ல படைப்புகள் மிக அரிதாகவே உள்ளன என்பது புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தில் ஒரு

கவனிக்கப்படவேண்டிய அம்சம். இவ்வாறான ஒருசில (நல்ல) படைப்புகள் பரவலாக வாசிக்கப் பட்டு அவற்றின் தரம் விமர்சனத் துக்கு உள்ளாக்கப்படுகையில் ஏனைய படைப்பாளிகளுக்கு அப் படைப்புகள் உந்துசுக்தியாக இருக்கும். மேலும் பல நல்ல படைப்புகள் இங்குள்ள தூழலைப் பின்னனியாக் கொண்டு புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்திற்கு அணிசேர்க்கும்.

கிடைக்கும் ஆக்கங்களை கவுகன் எவ்வாறு தர நிர்ணயம் செய்கிறது? ?

சுவடுகள் மாத இதழாக இருப்பதால் முக்கியமாக சமகால நிகழ்வுகள் பற்றிய படைப்புக்களே முக்கிய கவனத்துக்கு உரியன. இப்போதும் சுவடுகளையே தமது செய்தி மூலமாகக் கொண்டுள்ள குறிப்பிட்ட தொகை வாசகர்கள் நோர்வேயில் உள்ளனர். இவர்களது கவனத்துக்குரிய படைப்புகளை தருவது எமது கடமையே.

மறு புறத்தில், குறித்த ஓர் இதழை எடுப்பின், அந்த இதழில் பலதரப்பு வாசகர்களது ரசனையைக் கவனத்திற் கொண்டு, ஒரு "சமநிலை" இருக்குமாறு படைப்புகளைத் தொகுப்பது வழக்கம். இவற்றோடு படைப்புகள் இயலுமானவரை மனித நேயத்தையும், தாய்நாட்டின் மீதான நேசத்தையும் வலியுறுத்துவதாகவும், வாசகளைச் சிறிதளவிலாவது தரமுயர்த்தக் கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது சுவடுகளின் விருப்பம். படைப்புகளுக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவும் தூழவில் எமது எதிர்பார்ப்புகளை முற்றிலும் பூர்த்தி செய்யும் படைப்புகள்

மாதாந்தம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்ப்பது கடினம்.

இந்தநிலையில் சுவடுகளுக்குச் சில எழுத்தாளர்கள் தமது சிரமங்களுக்கிடையில் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றனர். இவர்களுக்கு எமது நன்றி எப்போதும் உரியது.

ஒவ்வொரு சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும், ஒவ்வொரு "தர" வாசகர்களை இலக்கு வைத்தே செயற்படுகின்றன. சுவடுகளின் வாசக இலக்கு எது?

சுவடுகளின் பாதிக்கும் அதிக தொகையான வாசகர்கள் ஐரோப்பிய தூழலைப் பின்னனியாகக் கொண்டவர்கள். கணிசமான தொகையினர் சமுத்தமிழர்கள். பிரதேச ரீதியிலான இவ் வேறு பாடே வாசகர்களது தன்மை வேறுபாடுகளை உணர்த்தக்கூடியது என நம்புகிறோம்.

அடிப்படையில் தாம் வாழும் தூழல் பற்றி மாத்திரமன்றித், தாயகம் பற்றியும் நியாயபூர்வமான அக்கறை வாசகர்களிடத்து ஏற்பட வேண்டும் என்பது சுவடுகளது விருப்பு எனவே, பொழுது போக்கிற்காக மாத்திரம் சஞ்சிகை படிக்காத, சிந்தனையை வளர்க்க விரும்பும் வாசகர்களே எமது இலக்கு எனலாமோ தெரியாது. ஆனால் அடிப்படையில் சுலப தரப்பினரையும் சென்றைவதன் அவசியத்தைச் சுவடுகள் ஆரம்ப காலம் முதலே உணர்ந்தது. அதற்கேற்பவே செயற்பட்டு வருகிறது. குறிப்பிட்ட தரப்பு வாசகனை நிராகரிப்பது எமக்கு உடன்பாடற் ஒன்று. சுவடுகள் சமுத்தின் உயிர்த்துடிப்பை இங்கும், இங்குள்ள தூழலையும் வாழ்வையும்

சமுத்துக்கும் பரிமாறும் ஒரு போக்கைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பதால், அதற்கேற்பப் பலதரப்படு (பல்வேறு ரசனை மட்ட) வாசகர்களையும் அணுகும் விதத்தில் சுவடுகளைத் தயாரிக்கிறோம்.

இதுவரை ஜம்பது இதழ்களுக்கு மேல் வெளியிட்டிருக்கிற்கள். வாசகப் பரப்பில் ஏதாவது விரிவு...?

ஜோராப்பிய நாடுகளில் (ஞப்பிட்டளவில்) மிகக் குறைவாக தமிழர்கள் (5800) வாழும் நாடுகளில் நோர் வேயும் ஒன்று. பரப்பில் நோர்வே மிகப் பெரியதாக இருப்பதால் நேரடித் தொடர்புகள் மூலம் வாசகர்களை சந்திப்பது சிரமம். இதனால் நோர்வேக்குள் குறிப்பிட்டளவுக்கு மேல் வாசகர்களை விரிவாக்கல் சிரமம். ஆனால் நோர்வேயின் சகல பகுதிகளிலும் சுவடுகள் வாசிக்கப்படுகிறது.

ஏனைய ஜோராப்பிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை பலருக்கு சுவடுகளுக்கான சந்தா செலுத்துவது - சுவடுகளின் "உயர்விலை" காரணமாகச் சிரமமானது. நோர்வே செலவு நிறைந்த நாடாக இருப்பதால் இதற்கு தயாரிப்புச் செலவும், தபாற் செலவும் அதிகம். எனினும் கணிசமான தொகையினர் சந்தா செலுத்திச் சுவடுகளை படிக்கின்றனர். இது உற்சாகம் தரக்கூடிய ஒன்று.

சமுத்தில் இருந்து தொடர்ச்சியாகப் பலர் சுவடுகளை தாம் படித்ததாகவும், தாழும் சுவடுகளைப்பெற விரும்புவதாகவும் எழுதுகின்றனர். இது சுவடுகள் அங்கு பரவலாக

வாசிக்கப் படுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அங்கு செல்லும் பிரதிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட டோரால் படிக்கப்படுவதால் கணி சமான வாசகர்களை சுவடுகள் சமுத்தில் பெற்றிருக்கிறது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

ஜோராப்பாவில் புற்றீசலாகப் படையெடுக்கும்தென்னிந்திய சினி மாக் குப்பைகளால் வாசிக்கும் நேரம் பாழிடிக்கப்படுவதுடன், அங்கிருந்து மலிவு விலையில் குவியும் மூன்றாந்தரச் சஞ்சிகைகளுடன், அதிக விலைக்கே விற்க நிர்ப்பந்திக் கப்பட்ட சுவடுகளோ ஏனைய ஜோராப்பிய சிறு சஞ்சிகைகளோ நேரடிப் போட்டியிட முடியாது - என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

‘ஆக்கங்களிலோ, சஞ்சிகைகளிலோ ஒருவரது கருத்து எவ்வாறுள்ளது என்பதுதான் முக்கியம். அழியல் பற்றி அலட்டிக் கொள்வது விண்விரயம்’ என்று சில ‘புத்திஜிவி’கள் கருதுவின்றார்களே! இந்தக்கருத்துப்பற்றி..

படைப்பிலக்கியம் பற்றி மட்டுமல்ல, சஞ்சிகைகளின் வடிவமைப்பு(lay out) பற்றியும் ஒவ்வொருவரது கருத்தும் ரசனையும் வேறுபட்டவை வாசகனை வென்றெடுக்க நாம் சொல்லும் கருத்து மட்டுமல்ல, அதை வழங்கும் வடிவத்திலும் நாம் கவனமெடுக்க வேண்டும். வணிக சஞ்சிகைகள் இதில் எடுக்கும் கவனத்தில் பாதிகூடப்பெரும்பாலான சிறுசஞ்சிகைகள் எடுப்பதில்லை. சஞ்சிகை வடிவமைப்பே ஒரு தனிக் கலையாக, துறையாக, தொழிலாக வளர்ந்துள்ள மேலை நாடுகளில் வசிக்கும் நாம் அவர்களிடமிருந்து இத்துறை தொடர்பாகக் கற்றுக் கொள்ள நிறைய உண்டு. சஞ்சிகை வடிவமைப்பு எம்மிடையே வளராத கலையாகவே உள்ளது. தமிழ் நாட்டிலி ருந்து சிலகாலம் முன் வெளிவந்த “அஃ” இதழ் தவிர்த்துப் பார்த்தால், சஞ்சிகை வடிவமைப்பில் சோதனை செய்த தமிழ் இதழ் கள் இல்லையென்றே கறலாம்.

வாசகன் ஒருவனை, ஒரு படைப்பை வாசிக்கத் தூண்டுவது, அந்தக் குறிப்பிட்ட படைப்பு கூறும் விடயம் மட்டுமல்ல, அது அளிக்கப்படும் விதமும் தான் என்பது ஓர் தெளிவான உண்மை. ஒரே படைப்பை வெவ்வேறு வடிவங்களில் பிரசரித்தால் அழகான விதத்தில் படைக்கப்பட்டதையே வாச-

கன் முதலில் தெரிவான். இதுவே சஞ்சிகையின் வடிவமைப்பின் அடிப்படை பக்கங்களை அடைச்சாக நிரப்பிய சஞ்சிகைகளை வாசகன் இலகுவில் நிராகரித்துவிடுவான். இதனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட சஞ்சிகை சொல்லவரும் விடயம், வாசகனின் கவனத்திலிருந்து இலகுவில் விடுபட்டுப் போய் விடலாம். அந்தநிலையில் படைப்பின் பிரசரமே ஏற்ததாழப் பயனற்றுப் போய்விடும்.

நீங்கள் குறிப்பிடும் ‘புத்திஜிவி’களது கருத்து யதார்த்தத்தில் சாதாரண வாசகனது இயல்பை நிராகரிக்கும் போக்கேயன்றி வேறல்ல.

கருத்துச் சொல்லவே தயங்குகிற அல்லது கருத்து சொல்ல தெரியாத இன்றைய சமூப் போராட்டம் தொடர்பாக...

இலகுவில் சுருக்கமாக பதில் சொல்லிவிட முடியாத இக்கேள் விக்குச் சுவடுகள் பல இதழிலிருந்து பதில் தர வேண்டும். எனினும் இங்கு சுருக்கமாக...

புலம் பெயர்ந்தோரில் ஒரு குறித்த தொகையினரைப் புலம் பெயர் வைத்ததே இன்றைய போராட்டம் தான் என்ற துர்ப்பாக்கிய நிலையை முதலில் நாமனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டோக வேண்டும். பல ஜோப் பியச் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகூட இவ்வகையானதே.

ஒரு விலங்கைக் கழற்றி இன்னொரு விலங்கு மாட்டுவதற்கான போராட்டமாக விடுதலைப் போர் அமைந்துவிடக்கூடாது என்பதே எமது அக்கறை. இதனாலேயே அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறும் செயல்களையும், மாற்றுக்கருத்துக் கொண்டோரை சிறையில்

டெக்கும் கொடுமைகளையும், சுகல இன மக்களுக்கு எதிரான அநியாயங்களையும் தொடர்ச்சியாக கண்டித்து வருகிறோம். தூரதிஷ்ட வசமாக எமது தெளிவான நிலைப் பாட்டைத் தீர்த்து, நாம் தமிழ் மக்களது விடுதலைக்கு எதிரானவர்கள் என்ற பிரச்சாரத்தைச் சிலர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். எமது நிலைப்பாடு தமிழ் மக்களது விடுதலை, ஏனைய இனங்களை பாதிப்பதாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் உள்ளடக்கியது.

வரலாற்றில், குறிப்பாகக் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்குள் தமிழ்மீ மக்கள் இழந்தவைகள் அதிகம். இந்த இழப்புகள் அர்த்தமற்றவையாகப் போய்விடக்கூடாது. இன்றும் எதிரியின் துப்பாக்கி வாயில் பல்லாயரம் தமிழ்மீ இளைஞர்கள், சிறார்கள் தமது உயிரை வெறுத்துப் போராட்டத் துணிவைதைக் காண்கிறோம். இந்தப் போராளிகளது தன்னவமற்ற, மதிப்பிற்குரிய அர்ப்பணிப்புகள் வெறும் அதிகாரக்கைமாற்றத்திற்காகப் பலியாகிவிடக்கூடாது. அந்தத் துப்பாக்கிகள் மூன்றாய்ந்த துப்பாக்கிகளாக ஆகி விடக் கூடாது என்ற ஏக்கம் எம்முடையது.

தமிழ் மக்களது சுயநிர்ணய உரிமையைச் சிங்கள அரசு அப்கிரிக்கப் போவதில்லை. அவ்வாறு அப்கிரித்து, வடக்கு கிழக்கை நிரந்தரமாக (எதுவித நிபந்தனைகளும் இன்றி) இணைத்து, மூஸ்லிம் மக்கள் செறிவான பிரதேசங்களில் அவர்களது சுய அதிகாரத்திற்கான பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு தீர்வை வழங்க சிங்கள அரசு தயாரானால், அது தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களை திருப்தி செய்யக்கூடியது. மூஸ்லிம், மலையக மக்கள் தமது உரிமைகளையும் மனித கௌரவத் தையும் பாதுகாக்க அவர்களுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று எழுந்தவரும் கோரிக்கையில் நியாயத்தன்மை இருப்பதை மறுக்க முடியாது.

வடக்கு கிழக்கு மக்களது அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அரசு தயாராக இல்லாவிடில், தொடர்ச்சியாகப் போராடும் நிலைக்கு தமிழ் மூஸ்லிம் மக்கள் தள்ளப்பட்டுவிடுவர். மறுபுறத்தில் மலையக மக்களது சுகல உரிமைகளும் எவ்வித நிபந்தனையுமற்று வழங்கப்பட்டு, அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் மேம்படுத்தப்படாவிடில் அங்கும் இந்நிலை தோன்ற நாளாகாது. மலையக மக்களது உரிமைகள் தேர்தற் கூட்டங்களுக்கான பேரமாக்குறுகிப் போனது தூரதிஷ்ட வசமானது. இலங்கையில் சுகல இனங்களும் மதங்களும் சமமாக மதிக்கப்பட்டும் நிலை ஏற்படும்வரை தமிழ்த் துக்கான போராட்டமோ இன்னொரு ஆயுத எழுச்சியோ தவிர்க்க முடியாமல் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

இலங்கையின் இன்றைய தூரப்பாக்கிப் பிய நிலைக்குப் பல தரப்பினரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இன்றுள்ள நிலைமைகள் சீரடைவது, சுகல தரப்பினரும் தம்மைத் தாமே செய்துகொள்ளும் ‘அக்கினிப்பி பிரவேசத்தில் தான் தங்கியிருக்கிறது’ வரலாற்றின் பாதையில் மக்களே வெல்வர் என்பதைத் தமிழ்மூஸ் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட இன மக்களது விடுதலையும் நிருபிக்கும்.

புகவிடம் கோரிய நாடுகளில்,

ஒவ்வொருவரதும் இருத்தல்களே கேள்விக்குறியான நிலையில், சமூப்போராட்டம் தொடர்பாக, இங்கு நீண்டகாலத்திட்டங்கள் வகுத்துக்கொள்வது பயன் தருமா?

எமது போராட்டத்தின் ஒரு பக்க விளைவாகவே இதனைப் பார்க்க முடியும். மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டிருத்தலே கொலைக் குற்றமாக கருதப்படக்கூடிய ஈசுச் தழை லில், மாற்றுக் கருத்தை யாரும் வெளிப்படையாகப் பேச விவாதிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என யாரும் எண்ணினால் அது சுத்த முட்டாள்தனம்.

எனவே, இன்றைய (தமிழ்முத்தின் அவல) நிலைக்கு மாற்றிடாகளைத் தயாவது சிந்திப்பவர்கள் வேறு நாடு களில் தான் (யிருடன்) இருக்க முடியும் என்பது கொடிய யதார்த்தம். இந்தப் பின்னணியிலேயே சமூப்போராட்டம் தொடர்பாகச் சிந்திக்க முற்படுபவர்களைப் பார்க்க வேண்டும். தமது சகல நலங்களையும் இழக்கத் தயாராகித் தமது தாயகத்தின்னும், சகல தரப்பு மக்களதும் உண்மையான விடுதலைக் காகத் தம்மை அர்பணிக்கத் தயாராக இருந்த எத்தனையாயிரம் பேரை அராஜக வெறியுடன் இயக்கங்கள் தின்று பசியாறியிருக்கின்றன. இவற்றில் இருந்து தப்பியவர்கள் தாம் சரியென நம்பும் கொள்கைக்காக உழைப்பதை, திட்டமிடுவதை எவ்வாறாக தவறாக கொள்ள முடியும்?

இன்னும் சரியாக சொல்லப்போனால், ஒரு புயலைப்போல் மாற்றங்கள் எப்போதும் வரலாம். அப்போது இன்னொரு அரசியற் தலைமையின் தேவைகூட ஏற்பட-

லாம். அத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வும் தகவும் தீர்னும் இப்போதுள்ள எவருக்கும் இல்லாது போகலாம். அப்படியான நிலையைக்கூடக் கணக்கில் எடுத்தே செயற்பட வேண்டும்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் முன்னிப்பந்தனையாக இருக்க வேண்டியது, தாயகத்தில் சிறிய அளவிலாவது இயங்கக்கூடிய சக்திகள் இருப்பது தான். அதற்கான தழை இலங்கையில் உள்ளதா என்பதை அங்கிருப்பவர்கள்தான் கூறமுடியும்.

கடந்த பத்ததாண்டுகளுக்குள் தமிழ்மூக்கள் இழந்தவைகள் அதிகம். இந்த இழப்புக்கள் அர்த்தமற்றவையாகிப் போய்விடக்கூடாது.

கவுடுகள் தமிழ்தான் விமர்சனங்களை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது?

நேரடியாகச் சுந்திக்கும் வாசகர்களது அபிப்பிராயம்தான் கவுடுகளில் அதிகம் தாக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடியது. பெரும்பாலான (முக்கியமாகத் தொலைதூர) வாசகர்கள் இடையிடையே மட்டுமே விமர்சனங்குறிப்புகளை எழுதுவார். எனினும் சமூத்தில் இருந்து மிகவும் காரசாரமான விமர்சனங்களும் வருவதுண்டு. இவை யாவற்றையும் நிதானமாகக் கேட்டுத் தன்னை

திருத்திக் கொள்வதில் சுவடுகள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறது. அண்மைக் காலங்களில் சுவடுகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் விமர் சனங்களின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டனவ.

இதைவிடச் சில பத்திரிகைகள், முகவரியற் கடிதம் போல, புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தை பற்றி எழுதுகின்றன. இந்த அபிப்பிராயங்களில் / விமர்சனங்களில் தாம் குறிப் பிடும் குறைகள் எந்தப் பத்திரிகை/ சஞ்சிகையில் வந்து என்பதைக் கூட இவர்கள் (வேண்டுமென்றே?) குறிப்பிடாது விடுவதால், இவ்வகை விமர்சனங்களைக் கவனத்தில் எடுப்பது, சுவடுகளுக்கு மட்டுமல்ல, எந்த ஜோப்பிய சஞ்சிகைக்குமே சிரமமானது.

ஜூரோப்பிய சிற்றிதழ்கள்
இணைந்து ஒர் பொதுப்பத்திரிகை நடாத்துவது தொடர்பாக நீண்டகாலமாகப்பேச்சு அடிப்படிரது. இத்திட்டம் பற்றி சுவடுகள் என்ன அபிப்பிராயம் கொள்விறது?

பரஸ்பர நம்பிக்கைகள், நடைமுறைச்சாத்தியங்கள் என்பன இவ்வாறான முயற்சிகளுக்கு அடிப்படையில் உள்ளன. ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட சில முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தமைக்கு இக்காரணங்கள் பிரதானமாக இருந்தன. சிறுபத்திரிகைகளில் உள்ளவர்கள் மாத்திரமே ஒரு நியாயபூர்வமான நடுநிலையான பத்திரிகையை வெளியிட்டிருப்பது. இன்னும், ஒரு நடுநிலைப்பத்திரிகைக்கான இட வெளி புலம் தழுவில் உள்ளது. ஏற்கனவே உள்ள பத்திரிகைகள்

பணம்சம்பாதிப்பதில் செலுத்தும் கவனத்திற்கு ஏற்றனவு வாசகனைத் தரம் உயர்த்துவதில் ஈடுபடுவதில்லை. இது ஒரு தூர் அதிஷ்டம். சஞ்சிகை வெளியீடு அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த, பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கையில், பத்திரிகை வெளியீடு ஒரு வியாபாரமாக மாறிவிட்டதைப் புலம் பெயர் தழுவில் காணமுடிகிறது. அரசினதோ, இயக்கங்களதோ செய்தி அறிக்கைகளை மறுபிரசரம் செய்வது அல்லது ஏனைய செய்தி ஸ்தாபனங்களின் செய்திகளை மறுவடிவாக்குவது பத்திரிகைத்துறையல்ல. புலம் பெயர் தழுவில் அனேக பத்திரிகைகள் இதைமட்டுமே செய்து பத்திரிகை என்ற பெயரில் வெளிவருகின்றன. வர்த்தகார்தியில் இவை வெற்றியீட்டலாம் -அடுத்த சந்ததிக்குச் சொல்ல இந்தப்பத்திரிகைகளிடம் எதுவுமில்லை. ஒரு நல்ல பத்திரிகைக்கான இடைவெளி எப்போதாவது சிறுபத்திரிகைக்காரர்களால் மட்டுமே நிரப்பப்படலாம்.

இறுதியாக ஒசை பற்றி கவடுக விண் அபிப்பிராயம் என்ன?

பல சுஞ்சிகைகள் பரபரப்பான அறிவித்தல்களோடு வெளிவந்து காணாமல் போய்விட்ட தூழலில், நிதானமாகவும் சமரசம் கொள்ளா மலும் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டுள்ள ஒர் இதழாக ஒசையைக் காண முடிகிறது.

மறுபிரசுரப் படைப்புகளால் நிரம் பாமல் தரமான படைப்புகளுக்குக் களம் தருவதில் ஒசையின் பங்கு குறிப்பிட வேண்டியது. இலக்கியர்

தியில் தரம் பேணும் ஒசை சமுத்து அரசியல் நிகழ்வுகளை இலக்கிய வடிவத்தில் பிரதிபலிக்கும் களமாக அமைதல் பொருத்தமாக இருக்கக் கூடும். சமுத்திலிருந்து போர்க்காலச் தழுவை கொண்டு படைக்கப் பட்ட உண்ணத்தான் இலக்கியங்கள் அதிகமாக வரவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இதற்கு ஒரு களமாக ஒசை அமையலாம் என்பது எமது அபிப்பிராயம் நன்றி.

கவடுகளுக்காக

- விஜயேந்திரன் -

தமிழர் நலன்புரிச் சங்கத்தின்

வேண்டுகோள்

மாற்றத்தைத் தேடி நிற்கும் நம் தேசத்தின் அன்றாட நிகழ்வுகள் மனதை உருக்குவன.

பசி... பட்டினி... சாவுடன் போராடிக்கொண்டும், கல்வி, சுகாதார வசதிகளற்றும் இருண்ட வாழ்வைச் சுமக்கும் ஆதரவற்ற குழந்தைகளில் எண்ணிக்கை நாளூக்குநாள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இக்குழந்தைகளின் ஏதிர்காலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, எமது கார்த்தி தமிழர் நலன்புரிச்சங்கம், இலங்கையிலுள்ள பல அமைப்புகளிலும் டாக் உதவிவருகிறது. குறிப்பாக, அன்பு இல்லம், இராமகிருஷ்ணன் மிஷன், சண்முகா மகளிர் இல்லம், இந்து இளைஞர் பேரவை (அவஸ்திரேவியா மாணவர் நிதியம் ஊடாக), யேக இல்லம் போன்ற அமைப்புகளுக்கு இதுவரை 48, 900 பிராங்குகள் நிதியினை வழங்கியிருக்கிறோம்.

இந்தியானது, பிரான்லில் வாழும் தமிழ் நெஞ்சங்களின் கருணையினால் கிடைக்கப்பெற்றவை என்பதை அறியத் தருவதோடு, அவ்வள்ளங்களுக்கு குழந்தைகள் சார்பில் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

மேலும் பல அமைப்புக்கள் உதவிகோரி எம்முடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. இவர்களது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற விரும்பி யும், முடியாமலும் தத்தளிக்கிறோம்.

எனவே உதவ விரும்பும் உள்ளங்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளும் வண்ணம் அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

தொடர்புகளுக்கு : கார்த்தி தமிழர் நலன்புரிச் சங்கம்

11, PLACE ROGER SALENGRO, 95140 - GARGES LES GONESE,

என்னுடன் இரவைக் கழித்த நிலவு

- முகமத் அபார்

நிலவு.

ஓடி வந்து
என் கட்டிலில்
குப்புறப்படுத்தது.

அதன் ஆடைகள்
கிழிந்து, கிழிந்து இருந்தன.
உள்ளங்கி மட்டும்
மானத்தை மறைத்துக் கொண்டது.

என் கட்டில் முழுக்க
வாந்தி எடுத்தது.
ஒவ்வொரு வாந்திக்குள்ளும்
வானத்து நட்சத்திரங்கள்
மின்னி, மின்னி மறைந்தன.

நிலவு.
கட்டிலில் உருண்டு, புரண்டு படுத்தது.
காலையும் அடிக்கடி
உயர்த்தி அடித்தது.

நான் அதன்
தலை மாட்டில் குந்தி
அதற்காக கண்ணீர் வடித்தேன்.
நிலவும்,
கண்ணீர் வடிய, வடிய,
வறுமையின் வாடை
வானத்தில் அடித்ததால்
பக்கத்து நட்சத்திரங்களை
பிடித்து விழுங்கியதாகவும்
வானத்து தூரியன்
காலால் உதைத்து
பூமிக்கு தள்ளி விட்டதாகவும்
அமுதமுது, அதன் சங்கதியை சொன்னது.

பெரும் சத்தத்துடன்
என் தெரு நாய்கள் குரைத்தன
நிலவும் - நாஜும் ஒன்றாக உறங்கி
அந்த இரவை கழித்துக் கொண்டோம்.

ஆசிரியர்.

ஓசை.

அன்புடையீர்.

மழை விட்டாலும் தூவானம் விடாதமாதிரிப் பாரில் இலக்கியச் சந்திப்புப் பற்றிய அரற்றல்கள் தொடருகின்றன. தனது கடிதத்திற் திரு. சபாலிங்கம் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் அவருக்கும் உடன்பாடானவை என நான் கருத விரும்பவில்லை.

"குழிப்பிற்பு", "தான் சொன்னார் காவியமென்னும் குட்டிக் கைலாசபதிகள் சிவத்தம்பிகள்", "கண்ணுக்குத் தெரியாத செயற்குழு" என்பன போன்ற சொற்றொடர்களிற் தொக்கி நிற்கும் குற்றச்சாட்டுக்கள் "நீர் எப்போது உம் மனைவியை அடிப்பதை நிறுத்தினீர்?" என்ற கேள்வி போன்று பதிலை எதிர்பாராமலேயே தீர்ப்பு வழங்கிவிடுகின்றன.

கோழைத்தனமாகப் பெயர் குறிப்பிடாமல் முன் வைக்கப்படும் இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்கள் குற்றத்தையும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரையும் பற்றி வாசகர் களது கற்பனையைக் கிளரி விடுகின்றன. இந்து நேசன், சினிமா நேசன் போன்ற முன்னாள் சினிமா மஞ்சள் பத்திரிகைகட்டு இருந்த தைரியம் கூட இந்த விதமான "கிக்கிக்" பேர்வழிகட்டு இல்லை.

பாரில் இலக்கியச் சந்திப்பும் ஒல்லாந்துச் சந்திப்பும் அவற்றின் பலவேறு குறைபாடுகள் மத்தியிலும் மிகுந்த சிரத்தையுடனும் பொறுப்புடனும் நடத்தப் பட்டது. இலக்கியச் சந்திப்பை ஒரு ஜரோப்பிய நிகழ்ச்சியாக விரித்துப் பரந்தளவில் ஆர்வத்தைத் தூண்டியதில் அவற்றின் பங்கு பெரியது. விவாதங் களில் வெளிவெளியாகவும் கடுமையாகவும் பேசி நேரடியாகக் குற்றச்சாட்டுக் களையும் மாற்றுக் கருத்துக்களையும் சிலர் முன்வைத்த விதம் பற்றி என்ன ஆட்சேபனை இருப்பினும் அவர்களது செயல்கள் மறைமுகமான குத்தற் பேச்சுக்களைவிட மதிப்புக்குரியன.

மொட்டைக் கடிதங்களின் பாணியிற் 'கிக்கிக்' செய்திகளை வெளியிடுவது ஒரு நல்ல பத்திரிகைக்கு அவசியமில்லை. ஆற்றாமை தொணிக்கும் கோழைத்தனமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சேகரித்து ஓசைக்கு அனுப்பிய நண்பர் அவ்வாறான விஷயங்களின் தரமும் தகுதியும் பற்றிச் சற்றே சிந்தித்திருக்கலாம். அவர்தாவறியிருப்பினும் ஓசை ஆசிரியராவது சிறிது கவனித்திருக்கலாம். ஓசைகளங்களான சொற்களின் மூலம் மறைந்திருந்து தாக்கும் கோழைகளின் புகலிடமாகி விடுவது நல்லதல்ல.

- சிவாசுகரம், வண்டன்.

ஓசை இதழ் 14 கிடைத்தது. நன்றி.

இதழில் எழுத்துப்பிழைகள் அதிகம். எனது கவிதையிலும் பல இடங்களில்.

- பயணத்தை நிறுத்திவிட்டு ரசிக்கவேண்டியது என்பதற்கு பதிலாக ரசிக்க வேண்டியுள்ளது என பிரகரித்திருக்கிறீர்கள்.

அதே போன்று :

கையால் பிடித்து, பிடித்து, விட்டபடி என்பதற்குப் பதிலாக

கையில் பிடித்து, பிடித்து விட்டபடி என்று பிரகரமாகி இருக்கிறது:

சிலநேரம் நானும் கைப்பிரதியில் தவறுதலாக எழுதியிருக்கலாம்!

வரும் 94ல் ஓசை புதுமெருகுடன் வர வாழ்த்துக்கள்.

- சோலைக்கிளி, கல்முடை.

... ஜேரோப்பிய புலிடச்சஞ்சிகைகள் பலவற்றிலிருந்து ஒசை வித்தியாசமா கவுள்ளது. இங்கு சிலபல சஞ்சிகைகள் கட்டுரைத்தொகுப்புபோன்று வெளி வருகின்றன! இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு புலிடப்படைப்புக்கள் பலவற்றைத் தாங்கி பத்திரிகைக்குரிய சில மரபுகளுடன் வெளிவருவதனால் ஒசை சிறப்பாகவுள்ளது. வாழ்த்துக்கள்.

- சிற்றங்கள், ஜேர்மனி.

... இதழ் சிறப்பாக இருந்தது. எஸ். பொ. வின் செவ்வி, அன்பழகனின் கட்டுரை, அனைத்தும் நன்றாக இருந்தன.

- ப.தி. அரசு, சென்னை.

... ஒசை 14 கண்டது முதல் மகிழ்ச்சி புலம் பெயர் வாழ் நம்மவரிடையே பரவிவரும் இலக்கியமுன் ஜோடி நிகழ்வுகள் பலவற்றை அறிந்தும் வாசித்துமிருக்கிறேன்.

பல புலம் பெயர் சஞ்சிகைகளோடு எனக்கு ஆழமான தொடர்புமுண்டு.

ஒசை நேர்த்தியாக உள்ளது. ஆக்கத்தேர்வு அவதானிப்புடன் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அழகான அனமப்புடன் கணனியின் பதிவு இன்னும் சந்தோசத் தெத்தருகின்றது.

எமது முத்தனமுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களுடனான செவ்வி பல விடயங்களை எமக்கு உணர்த்தியிருந்தது. சமூகத்தனின் "மீன் .. அ மீன் .." அருமை. எங்கள் தேசத்தின் சில இரக்கமற்றவர்களையும், நெறிபிறந்த தண்டிப்புக்களையும் மின்டும் நினைவுட்டி கண்ணிரை வரவழைத்த ஒரு பாசகாவியம்.

JURASSIC PARK விடயம் பல புலம் பெயர் சஞ்சிகைகளிலும் பேசப்பட்டவிடயம். சமூத்தமிழர் இராச்சியங்கள் பற்றிய தேடலும் ஆய்வும், மிகவும் பொறுப்பானது ஏன் கடமையானதும் கூட திரு. அன்பழகன் கருத்து முன்வைத்தளவாவது எமது பேராசிரியர்கள் கண்ணிற்றால் சரி.

திரு. ஆதவனின் சிறந்த சிறுகதை "வரம்"

"பாரிலில் நாங்கள்" என்பதான பெட்டி செய்தி உண்மையில் எம் சமூத்தமிழர் செல்லும் இடமேல்லாம் என்று என்னத்தோன்றுகிறது.

கவிதைகள் தரமானவை. வழுமைபோல சோலைக்கிளி தன்கைவரிசையைக் காட்டியிருக்கிறார். வர வர சோலைக்கிளியின் மாற்றமான குறியீடுகளுக்காம் உவமமேதேடுதல்...

முடிவில் "சரிநிகள்" கூறியது போல உவமானங்களின் முடிவில் சோலைக்கிளி என்னசெய்யப்போகிறார் என்று கேட்கத்தூண்டுகிறது.

ஆனால் கவிதைகள் வித்தியாசமானவை. ரசிக்கத்தக்கவை.

இறுதியாக, ஆசிரியர் தலையங்கம் கூறியது போல "ஸ்தாபனாதியாகவோ தனிப்பட்ட ரத்யாகவோ சமூகங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வை வளர்த்துக் கொள்வது இன்றைய நிலையில் மிக மிக அவசியமானது" அதுவும் இலங்கைக்கு மிகமிக தேவையானதும் கட்டாயமானதும்.

- இளைய அப்புல்லாங், அக்குறங்கை

... இலங்கையை விட்டு நாம் நாடுகடந்தது வேதனையளிக்கின்றதெனினும் ஒரு சில விடயங்களில் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது.

ஒசையின் அமைப்பு பிரமிக்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது விடயங்கள் யாவும் பொருள் பூத்தவையாக உள்ளன. பன்முக விடயங்களைத் தாங்கி கச்சிதமான அட்டெடியடினும், அமைப்புடனும் இதனைப் பார்க்கும் போது வெளிநாட்டில் இருப்பது ஒரளவு நன்மை போலத்தான் தெரிகிறது.

புலம் பெயர்ந்த பல்வேறு எழுத்தாளப் பெரும்கள் ஜோராப்பாவில் இருந்து காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்வதைப் பத்திரிகை, சஞ்சிகை வாயிலாக அறிகிறோம்.

தயவுகர்ந்து இவர்கள் வெளியிடும் சஞ்சிகைகளின் நூல்களின் பிரதிகள் ஒவ்வொன்றையாவது எமது தகவல் நடுவத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி தங்கள் சஞ்சிகையினுாடாக வேண்டுகிறோம்.

இலங்கையின் புழழுத்த எழுத்தாளர், கவிஞர் க. கி. சுரவணமுத்துவின் மகள் பெரும் சிரமங்களின் மத்தியில் இரு தரமான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார் அவரது நூல்கள் பின்வருவனவாகும்.

கவிச்சுவடு (கவிதைத் தொகுதி)

சிராமக் கவிதை வளமும் சிந்தனைக் கட்டுரைகளும்.

இவை தற்பொழுது அவரது மகளிடம் அவஸ்திரேலியாவில் உண்டு.

இவர்களைப் போன்றோருக்கு உதவி ஊக்குவிக்க வேண்டியது எமது கடமை களுள் ஒன்று.

DR. V. E. PACKIYANATHAN

64, EN ORE ROAD,

NEW TOWN,

N S W 2042, AUSTRALIA.

உங்கள் அன்புள்ளவன்

வெ. இ. பாக்கியநாதன்

கௌராவ செயலாளர்/நூலாகர்

சிட்னி தமிழ் தகவல் நடுவம்.

பிரஞ்சுக் கதைகளை வாசிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவன் நான். ஏதோ விளங்காவிட்டாலும் வாசித்துக் கொண்டு கதையின் சாராம்சம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அத்துடன் திரு. வாகதேவன் அவர்களது மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளும் வாசித்துள்ளேன். அத்தகைய கதைகளை வாசித்த ஒரு அலுபவத்தினை "வரம்" என்கின்ற கதையினை வாசித்த போத உணரப் பெற்றேன்.

இதன் உள்ளீட்டுத் தன்மை, தாற்பரியம் சிறிதும் குறையாது பிரஞ்சு மொழியில் மொழிபொர்க்க ஓசை ஆவன செய்ய வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

நன்றி ஓசை

நன்றி ஆதவன்.

- ரவி. பாரிஸ்.

தங்களால் வெளியிடப்படும் ஓசை 14 இல் வெளியான நேர்காணல் பகுதியில் எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களது கருத்துக்கள் ஒவ்வொரு இலக்கியவாதியின் மணதிலும் நிலைநிறுத்தி வைக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் எவ்வித நேர்மையும் அற்று வெறும் சமூக அந்தஸ்த்துக்காக இலக்கியப்படைப்புகளும் சண்டித்தனத்துக்குப் பயந்து உண்மைக்கு மாறாக திரிபு இலக்கியம் வடிப்பவர்களும் வாழும் இன்றை

காலகட்டத்தில், எஸ்.போ. போன்றவர்களும் இன்னும் இருக்கிறார்கள் எனும் போது மனதுக்கு சற்று ஆஹதலாக இருக்கிறது. அவருடைய இலக்கிய வடிவங்கள் இன்னும் வரவேண்டும் என்பது எனது அவா.

அன்றனி, சார்சேல்.

சமூத்தின் வடபகுதியில் தமிழர் ஆட்சியை முதன் முதலில் நிறுவியவன் வெடியரசனே !

1993 ஒசை இதழ்14 ஜில் சமூத்துத் தமிழ் இராச்சியங்கள் என்ற கட்டுரையை வாசித்தேன். தமிழர் இராச்சியங்கள் பற்றி முழுமையான ஒரு வரலாற்று நூல் வெளிவரவில்லை என்ற தமிழ்மக்களின் குரலாக கட்டுரை இருந்தது. நன்றி. மேலும் சமூத்துத் தமிழர் வரலாற்றை அறியும் ஆவல் கொண்டுள்ள எம் போன்ற இளையவர்க்காகு தீரு. அன்பழகன் வரிசையிட்டுக் காட்டிய வரலாற்றுப் புத்தகங்களின் பட்டியல் ஒரு பயனுள்ள வழிகாட்டுதலாகும்.

மேலும் யாழ்ப்பாண மன்னர் ஆட்சி அன்றியரால் அகற்றப்பட்ட பின்பு குறுநில் அரசுகள் தலையெடுத்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மைதான். ஆனால் வெடியரசன் என்ற கரையோரத் தலைவன் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சின்ன மிக்கேல் பிள்ளை மூலம் போர்த்துக்கேயமருடன் போரிட்டதாகவும் எழுதியுள்ளார். அது சம்பந்தமாக ஏதோ தவறு நடந்துள்ளதென்று என்னுமிடுவேன்.

ஆனால் அது வரலாற்றுக்குப் புறம்பாக பிழையான தகவலாகும். அதன் உண்மையை தெளிவுபடுத்த வேண்டியது உண்மை வரலாற்றை அறிய விரும்புவோர் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். உலகின் முடுக்குகளைல் வாம் சிதறியுள்ள தமிழ் மக்களால் வாசிக்கப்படும் ஒசையிலுள்ள இக்கட்டுரையில் யாழ்ப்பாண வரலாறு பற்றி தவறான பார்வை ஏற்படச் சாத்தியமுண்டு என்பதாலும் இவ்வாறான தகவல்கள் தவறான வரலாற்றுப் பதிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்று ஜியூவதாலும் இதனை எழுத நேர்ந்துள்ளது.

வெடியரசன் என்பது வேடி அரசன் என்ற (கப்பல் அரசன்) சொல்லின் தீரிபாகும். இவன் வட இலங்கையிலுள்ள நெடுந்தீவில் கோட்டை அமைத்து கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்தவன். இதனை டானியல் ஜோன் இலங்கை சரித்திரம் என்ற நூலில் (1930)¹ நாகர் வழிவந்த வெடியரசன் தனது தீரமையினாலும், வீரத்தினாலும், விடாமூயற்சியினாலும் தம்பியர் நால்வர் உதவியுடன் நெடுந்தீவில் இருந்து அரசியற்றினான் எனக் கூறியுள்ளார். மேலும் யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னர் 5ஆம் செக்ராச் சேகரனால் இயற்றப் பட்ட கண்ணகி வழக்குரை என்ற காவியத்தில் 30 க்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் அவளைப் பற்றியும் அவள் மீகாமனுடன் நடத்திய போர்பற்றியும் விபரித்துள்ளார். அதில் ஒருபாடல் வருமாறு.

'மீகாகணீதுரைக்க வெடியரசன் மிக வெருண்டு
நீகாவ லாகிவிந்த நீடுகப்பலாயிரமும்

தீகாவ லாக்கிவிட்டுச் செயமுற்று விட்டிலனேன்

போயாழி யுயிரையுண்ட பெரியோனைப் பிழைத்தேனன்றான்.

சமூத்திற் பிரபல தமிழ் அறிஞரும், சரித்திர ஆராட்சியாளருமான மட்டக்களப்பு மாண்மியத்தின் ஆசிரியருமான F. X. C. நடராசா காரைநகர் மாண்மியம் என்ற நூலின் மூலமும் வெடியரசன் செய்திகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அத்துடன் திரு. எஸ். சிவப்பிரகாசம் என்பவர் விஷ்ணு புத்திர வெடியரசன் என்ற நூலில் மேலும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய பல தகவல்களைத் தெரிவித்துள்ளார். அப்படியிருக்கும் போது வெடியரசனை வெறும் கறையோரத் தலைவராகக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டது விளங்கிக் கொள்ளலுமிடியாததாக இருக்கிறது.

நெடுந்தவில் இன்றும் இடிபாடுகளுடன் வெடியரசன் கோட்டை காணப்படுகிறது. இதனை EARLY SETTLEMENTS IN JAFFNA என்ற தனது நூலில் கலாந்தி பொன்னம்பலம் ரகுபதி தொல்லியல் சான்றுகளுடன் உறுதிப்படுத்துகிறார். (அதன் பிரதி இத்துடன் இணைத்துவின்னேன்).

சமூத்தின் வடபகுதியில் அடையாளங் காணக்கூடிய தமிழர் ஆட்சியை முதன்முதலில் நிறுவியவன் வெடியரசன் என்ற செய்தியை தங்கள் அடுத்த ஒசையில் வெளியிடுவீர்களாயின் வரலாற்றை ஒரு வரையறைக்குள் நின்று ஆய்வு செய்வோரை இன்னும் மேலே சென்று பல உண்மைகளை வெளிக் கொண்டு சுதா செய்ததாக இருக்கும்.

பயனுள்ள கட்டுரைகளை ஒசையுடன் ஒலிக்கின்ற ஒசைக்கு எனது நன்றிகள்.

- சி. ஆஸுமுகம். கண்டா

அடுத்த இதழில்..

நிலம் (கவினது) - தமயந்தி
சங்கிலியன் மறுபக்கம் - எஸ். சபாலிங்கம்
(வரலாறு)

பாரிலில் நாங்கள்

மூன்று மாதக் குழந்தை.

தொட்டிலுக்குள், குழந்தையின் காதோநம் ரேட்டியோ.

பிரெஞ்சுவர் தத்தகசேவை, விளம்பரங்கள், அநிவிப்புக்களைத் தன்பாட்டுக்கு சேவை நடாத்திக் கொண்டிருந்தது.

அம்மாவோ ஆப்பாவோ காது கொடுப்பதாகவும் தெளியில்லை.

ஆக்சரியத்தோடு விடையத்தைக் கேட்க,

"பிள்ளை பிரெஞ்சுக்குழல்ஸ் வர்சரவேணுால், அதுக்காகத்தான்"

என்றார்கள் ஒருமித்த குரலில்.

- சௌமி.

- பேராசிரியர் சக்திப்புயல் -

எந்த தமிழ் உயர்ந்த தமிழ்

என் சின்ன மகனுக்கு குறும்பு அதிகம் என்னைப் போலவே. அவள் ஒரு சிறிய தமிழ் நாடகம் எழுதினாள். எங்களுக்குத் தெரிந்த ஒரு இந்திய டாக்டரும், இவ்வகை தமிழ்ப் பெண்ணும் தான் அதிலே பாத்திரங்கள். இந்தப் பெண் பார்க்குவதனே குடியிருக்கிறாள். டாக்டர் ஒரு முப்பது மைலுக்கப்பால் புறநகர்ப் பகுதியிலே இருக்கிறார். இவர்களின் உரையாடல் தொலைபேசியில் நடக்கிறது.

(டாக்டர் வீட்டில் டெவிபோன் மணி அடிக்கிறது)
டாக்டரின் மகள் சில்லி எடுக்கிறாள்.

சில்லி : ஹலோ,

விஜீ : ஹலோ டாக்டர் நிக்கறாரா ?

சில்லி : டாக்டர் நிக்கிலே. உட்காந்துக்கிட்டு தான் இருக்கிறார். ஏன் ?

விஜீ : நான் டாக்டர் கூட பேசல்லூ.

சில்லி : இதோ, தர்றேன், அப்பா போன்.

போனைக் கையில் முடிக்கொண்டு ஆமா போன் பேசறதுக்கு. நின்னுக் கிட்டு இருந்தா என்ன ? உட்கார்ந்துக்கிட்டு இருந்தா என்ன ? ஏன் நிக்கிறாரா என்று கேட்குது அந்தப் பொண்ணு.

விஜீ : (தன் தங்கையிடம்) டாக்டர் வீட்டுப் பொண்ணு சரியான வால் போலிருக்கு. அப்பா நிக்கறாரான்னு கேட்கறேன். நிக்கல. உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்னுது.

டாக்டர் : ஹலோ.

விஜீ : ஹலோ. வணக்கம் டாக்டர். நான் தான் விஜீ பேசுறேன்.

டாக்டர் : வணக்கம் மா, சௌக்கியமா ?

விஜீ : சௌக்கியம் தான் டாக்டர். ஆனா இன்னைக்கு காலையில் என்னால் வெளிக்கிட முடியல்லே.

டாக்டர் : ஜயோ பாவம். அப்படியா? இராத்திரி என்ன சாப்பிட்ட?

விஜீ : சற்று அதிர்ச்சி அடைந்தவளாக. வழக்கம் போல தேங்கா புட்டு சாப்பிட்டேன் டாக்டர்.

டாக்டர் : தேங்காயிலே நிறைய கொழுப்பு இருக்கு அதனால் ஜீரணம் ஆகறது கஷ்டம். கூடியவரைக்கும் இராத்திரியில் தேங்காய் சாப்பிடுவதை தவிர்க்கலும். இல்லைன்னா காலையிலே இப்படித்தான் கஷ்டம் வரும்.

விஜி : (பக்கத்தில் இருக்கும் தன் தங்கை மாலதியிடம் போனைக் கையால் மூடிக்கொண்டு பேசுகிறாள்) என்ன இந்த டாக்டர் என்னென் னவோ கதைக்கிறார். விசாவுக்காக டாக்டர் சர்டிபிகேட் தருவதற்காக இன்னிக்கு வரச்சொன்னார். காலைல் வெளிக்கிட முடியல்ல. நான் கொஞ்சம் பிந்தி வருவதனு சொல்றதுக்காக டெலிபோன் எடுத்தா ஏதேதோ பேசுநாரே! என்னால் வெளிக்கிட முடியலேன்னா, இராத்திரியிலே தேங்காய் சாப்பிடக்கூடாது என்கிறார்.

(இரண்டு பேரும் சிரிக்கிறார்கள்)

டாக்டர் : என்னம்மா? பேச்சையே கானோம் ரொம்ப கஷ்டமா இருக்குதா?

விஜி : சமாளித்துக் கொண்டு ஆமா டாக்டர் இன்னிக்கு காலைல் 9 மணிக்கே உங்கள் பார்க்க வரேன்னு சொன்னேன். ஆனால் வெல்லென வெளிக்கிட முடியலேன்னு தான் கவலையா இருக்குது.

டாக்டர் : இதுல் கவலைப் படறதுக்கு ஒன்றுமில்லேம்மா. எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு வெளிக்கிறுந்திடு. எல்லாம் சரியாப் போயிடும்.

விஜி : எப்படி டாக்டர் முடியும்? இன்னைக்கி ட்ரெயின் எல்லாம் ஸ்டிரைக் ஆயிடுச்சே.

டாக்டர் : பக்கத்தில் நிற்கும் தன் மனைவியிடம் டெலிபோனை மூடிக் கொண்டு பேசுகிறார். ஜூயோ பாவம். இந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் எப்படி யெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் பார்த்தாயா? வெளிக்கிறுக்க டாய்லெட் வசதி கூட இல்லாம் ட்ரெயின்ல தான் ஒவ்வொரு நாளும் காலைக் கடன்களை மூடிப்பார்க் போலிருக்கு. பாவம். இன்னிக்கு பாத்து ட்ரெயின் வேற ஸ்டிரைக்காம்.

(போனில் பேசுகிறார்.)

ட்ரெயின் ஸ்டிரைக்கெல்லாம் பாத்தா முடியுமா? கடன்களிலே முக்கிய மானது காலைக் கடன்னு பெரியவங்க சொல்லுவாங்க எப்படியாவது சமாளிச்சு காலையிலே வெளிக்கிறு? இல்லைன்னா உடம்பு இன்னும் மோசமா போயிடும்.

விஜி : (போனை மூடிக்கொண்டு மாலதியிடம்)

என்ன இவர் ஒளர்ராரு. காலைலே வெளிக்கிடலேன்னா, என் உடம்பு கெட்டுகிடும் என்கிறாரு மீண்டும் போனில் ட்ரெயின் இல்லாத சமயத்திலே காலைலே வெளிக்கிடுவதற்கு எங்க வீட்டில் வேற வசதி இல்லே டாக்டர்.

டாக்டர் : (தன் மனைவியிடம்) அப்படியா நான் சொல்லல் அவங்க வீட்டில் டாய்லெட் வசதி இல்லையாம். மீண்டும் போனில், அட்டா. இந்த ஒரு நாளைக்கி உங்க பக்கத்து வீட்டிலேயாவது உதவி கேளேன்.

விஜி : பக்கத்திலே இருக்கிறவங்க வெள்ளைக்காரங்க டாக்டர். இதுக்கெல்லாம் அவங்க உதவி செய்ய மாட்டாங்க.

டாக்டர் : தன் மனைவியிடம் வெள்ளைக்காரர்கள் தன்னுடையின் என்பது

சரியா தான் இருக்குது. சாப்பாடு போட்டா தான் செலவாகும். டாய்லெட் கூகு கூடவா செலவாகும்.

டாக்டர் மனைவி : ஏன் அதுக்கும் தான் டாய்லெட் பேப்பர். தண் ணின்னு செலவிருக்குது இல்லையா.

டாக்டர் : (மறுபடியும் போனில்) சரி கவலைப்படாதே விழி, அங்கே பக்கத் திலே ஏதாவது பார் ரெஸ்டாரன்ட் இருந்தா அங்கே போயி காரியத்தை முடிச்சிக்கோ. ரொம்ப கஷ்டமா இருந்த பர்மாசியிலே போயி "மிக்ரோலாக்ஸ்" ன்னு கேளு. அதைப் பயன்படுத்தினா உடனடியா பலன் கிடைக்கும்.

போன் 'கட்' டாக்டர் சத்தம். ஹலோ, ஹலோ. ஜேரோ பாவம். ரொம்ப அவசரம் போவிருக்கு. அந்தப் பொன்னுபோனைக் கூட கட் பண்ணிடுச்சி. விழி : சே. என்னது. இந்த டாக்டருக்கு பைத்தியம் பிடிச்சிருக்கா. ட்ரெயின் ஸ்டிரைக்கு. வெளிக்கிட முடியவேன்னு போன் பண்ணினா. பாருக்குப் போ. மெடிக்கல் ஷாப்பிற்குப் போ. மருந்து வாங்கு, உடனே சரியாப் போகும் ன்றாரு, சத்த பைத்தியக்கார டாக்டரா இருப்பாரு போவிருக்கே.

(நாடகம் முடிகிறது)

இதில் உங்களுக்கு ஏதாவது புரிகிறதா ?

"நிக்கிறான்" என்ற சொல் he is present என்ற பொருளிலே இலங்கையிலும் உட்கார்ந்திருக்காமல் நின்றிருக்கிறான். (he is standing) என்ற பொருளிலே தமிழகத்திலே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எனவே "டாக்டர் நிக்கிறாரா" என்று இலங்கைத் தமிழ்ப்பெண் கேட்டதன் பொருள் "Is the doctor there?" என்பதாகும். ஆனால் அதனை இந்தியத் தமிழ்ப்பெண் "Is the doctor standing" என்று புரிந்துகொண்டார்.

இதேபோல "வெளிக்கு" என்ற சொல்லுக்கும் இரண்டு வேறுபட்ட பொருள்கள் உள்ளன. இந்த சொல்லுக்கு உட்புறமாக இருந்து வெளிப்புறமாக நடக்கும் இடப்பெயர்ச்சி என்பதுதான் பொருள். இது எல்லாருக்கும் புரிகிற எளிய சொல் தான். என்றாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வயிற்றிலே இருக்கிற கழிவுப்பொருளை வெளியாக்குதல் என்கின்ற பொருளிலே வெளிக்கிருத்தல் என்ற சொல் பயன்படுகிறது. இதுவே இலங்கையில் தமிழர்கள் விட்டுக்குள்ளேயிருந்து வெளியே கிளம்புதல் என்கின்ற பொருளிலே வெளிக்கிடுதல் என்று பயன்படுகிறது.

இதிலே எந்த வழக்கு நல்ல வழக்கு, இரண்டுமே பொருள் சிதைவோ. இலக்கணப்பினழோ இல்லாத தூய தமிழ் வழக்குகள் தான். ஒரு பகுதி அந்தந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு மேற்ப பகுதி. விகுதி இடைநிலைகளோடு இணைந்து வேறு வேறு பொருளில் கையாளப்படுகிறது. இதனால் வழக்கு வேறுபாடுகள் உண்டாகுகின்றன. இதிலே எந்த வழக்கு இயன்றவரையில் பிறமொழிக் கலப்பினைக் குறைத்து அதேசமயம் மிக அதிகமான அளவிலும் வகையிலுமான அறிவு உணர்வு மற்றும் பொருள் நனுக்கங்களை வெளியிடுவதற்கு தன்னை ஆய்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறதோ. அந்த வழக்கினையே அந்த மொழியின் மையவழக்கம் எனக் கொள்ளலாம்.

இங்கே வழக்கு என்று சொல்வது மொழியில் வல்லுநர்கள் dialect என்று சொல்லுகிற கிளைமொழி வழக்குகளைத்தான். இதையே இலக்கணங்கள், செந்தமிழ் வழக்கு (pure tamil dialect) கொடுந்தமிழ் வழக்கு (impure tamil dialect) என்று பிரிக்கும். ஆனால் மொழியியல் ஆய்வின்படி, இன்னும் அதிகப்படியான வழக்குகளை இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். இலக்கிய வழக்கு, எழுத்து வழக்கு, பேச்சு வழக்கு இவையில்லாமல் அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குரிய வழக்கு. இன்னும் பிராமணர் தமிழ் வழக்கு, போன்ற சமுதாயப் பரிவு வழக்குகளும் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பல மாவட்ட வழக்குகளைப் போலவே இலங்கைத் தமிழ் வழக்கினையும் ஒரு நில அடிப்படையிலான வழக்காகவே கொள்ளவேண்டும். என்றாலும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மாவட்டங்களிலுள்ள மக்களும் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு கலந்து பேச வாய்ப்பு இருப்பதால் அவர்களுடைய கிளை மொழிகளிலே பல பொதுவான அமைப்புகள் இருக்கின்றன அந்த அமைப்புகளுடைய சொல்லாட்சியின் சொற்றொடரும் இலங்கைத்தமிழிலே வேறுபட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதற்குக்காரணம் இடையிலே இருக்கிற கடலும் அதனால் ஏற்பட்ட தொடர்பின்மையும்தான்.

இந்த வேறுபாட்டினால் இலங்கைத்தமிழ்த்தரம் தாழ்ந்துவிட்டதென்றோ, இந்தியத்தமிழ் தரத்தில் உயர்ந்து விட்டதென்றோ பொருளில்லை. ஏனென்றால் நான் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே பல அருமையான தமிழ்ச்சொற்கள் இலங்கைத்தமிழர்களின் பேச்சுவழக்கிலே இருப்பதைக்கண்டு வியந்திருக்கிறேன். ஆவனம், சட்டத்தரணி, நீதியரசர், சோறு, பின்னேரம், கடவுச்சீடு, ஏதினி போன்ற இலக்கியச் சொற்களைல்லாம் இலங்கைத்தமிழில் இனிக்கும் சொற்கள்.

அதேநேரம் தமிழகத்தில் முன்னேறிவரும் அறிவியல் வாழ்க்கைக் கேற்ப அறிவியற் சொற்களை புதிதாக உருவாக்கும் சொல்லாக்கமும், புதிய மொழி யியல் மற்றும் இலக்கண ஆய்வுகளும் பல்வேறு துறையிலும், தமிழையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் வளர்க்கின்ற தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் இலக்கியத்துறையில் புதிய முன்னோட்டங்களும் இலங்கையை மட்டுமல்ல, உலகில் அத்தனை நாடுகளிலும் இருக்கின்ற தமிழர்களையும் வழிநடத்திச் செல்வதை நாம் மறக்கக்கூடாது. அந்த வளர்ச்சியின் வேகத்தில் ஒரு பக்கம் கொஞ்சம் வழிபூரணாக போவதும் மறுக்கமுடியாதது. உதாரணமாக இல்துக்குனு போறான், ஜூல் புடிச்சிக்கிச்சி, கஸ்மாலம், இன்னாமே, டபாய்க்கிறான் இதுமாதிரிச்சொற்களாலே சென்னை நகர்ப்புறத்திலே தமிழ் தனி ஒரு பாணியைப்படித்துக்கொண்டது நமக்கெல்லாம் வேடிக்கையாக இருந்தாலும், சென்னை வாசிகள் அதைத்தான் தங்கள் திருநகர் வாழ்வின் நாகரீக முத்தி ரையாகக் கருதுகிறார்கள். இங்கேயும் அந்தத்தமிழ் மட்டமான தமிழ் என்று சொல்வது சரியான கணிப்பாகாது.

ஒவ்வொரு கிளை மொழி வழக்குக்கும் ஒரு வகையான தனித்தன்மை காட்டுகிற இசை இருப்பதைப்ப பார்க்கலாம். வடக்குத் தமிழகத்திலே பேசப்படுகிற தமிழ் தெலுங்கின் தாக்குதலால் உரம் கொஞ்சம் நீளமாக

ஶன்காரமாக இழுக்கப்படுவதைப்பார்க்கலாம். குற்றியலுகரம் பல நேரங்களில் இங்கே முற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும். நாகர்கோயில், கண்ணியாகுமரி பகுதிகளில் மலையாள வாடை அடிக்கும். அங்கே மூக்கு ஒலி அதிகமாக இருக்கும். கொங்குநாட்டுத்தமிழ் என்றால் கோவை சரளாவை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த ராகமே தனிதான். அதுபோல் இலங்கைத்தமிழர்க்கும் தனிராகமுண்டு. (என்னுடைய சின்னமகள் அதிலே EXPERT. அதனை மிகவும் ரசித்துப் பேசுவாள்.) கிழக்குச்சீமைத்தமிழில் பிரஞ்சுக்காற்றைச் சேர்த்துப்பார்த்தால் அதுதான் புதுச்சேரித்தமிழ். இங்கே வருத்தத்துக்குரிய விஷயமொன்று, சொல்லியே ஆகவேண்டும் - என் புள்ளைக்குத் தழுல் வராது “என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் பெற்றோர்கள் இவர்களில் ஏராளமான பேர் உண்டு. ஆனால் fashion இப்போது மாறிவருவது எனக்கு ஒரு ஆறுதலான சேதி. பாரதியாரின் பெரும் படைப்புகளுக்கும், பாரதிதாசனின் வாழ்க்கை முழுவதற்கும் சொந்தமான மண் புதுச்சேரி மண். இதனை அந்த மக்கள் நிச்சயமாக நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும்.

● சாவு ●

“ஹி! லோ தம்பியே! இஞ்சு ஜூயா கடைக்கிறன்:

“ஆ... ஜூயாவே, சொல்லுங்கோ. எப்ப வந்தனீங்கள் ?”

“இண்டைக்குக் காலம் தான்.”

“பாதையள் பிரச்சினையில்லையே?”

“பிரச்சினையளப் பாக்கேலுமே? ஒருமாதிரி வந்து சேந்திட்டன். தம்பி! உடன் ஒரு லச்சம் அனுப்பி விடு.”

“அம்மா எப்பிடி ஜூயா?”

“ஓ.. ஓ அவ சுகமா இருக்கிறா. நீ உடன் காசை அனுப்பி விடு.”

“முத்தக்கான்ர குமண்ணுக்கு இப்ப எப்பிடி ஜூயா?”

“ஓ.. அதெல்லாஞ்சுகம். என்ற ஜூதன்றி காட்’ நம்பர் வைச்சிருக்கிறாய் தானே?”

“கொழும்பில் எப்பிடி ஜூயா, பிரச்சினையில்லாமல் நிக்கலாமே?”

“அதெல்லாம் பிரச்சினையில்லை. நீ இப்ப காசை அனுப்பி விடு.”

“என்ன ஜூயா, நீங்கள் உப்பிடி அடிக்கடி வந்து நின்று காலெண்டா, நான் என்ன சிச்யுயிரது?”

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. போன்முறை மாதிரி ஆரிட்டையன் மாறியெண்டாலும் அனுப்பி விடு.”

“ஜூயா, இஞ்சு சரியான வட்டி...”

“நீ இப்ப அனுப்பப் போறியோ இல்லையோ, இது மானப் பிரச்சினை. நீ காச அனுப்பேல்லையெண்டால் எங்களை உயிரோட பாக்கமாட்டாய்.”

“இப்பிடித்தானே ஒவ்வொரு முறையும் சொல்லுறியள்.”

“என்னடா.....”

- செளாழி.

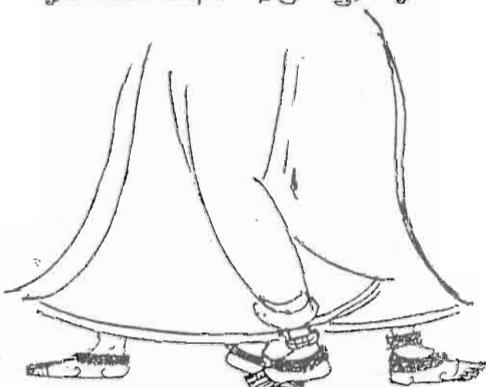
தமிழ் அழகியல்

சித்திரம் பேசுதடி என்று முப்பத் தெந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு திரைப்பட கதாநாயகன் பாடிய போது, சித்திரங்கள் பேசுமா என்று மனதில் எழுந்த கேள்விக்கான விடை, காலங்கள் செல்ல என் உறவுகள் சிற்பங்கள், ஓவியங்களுடன் நெருங்கியபோதுதான் தெளிவானது. கல்லும் கவிபாடும் காகிதங்களும் கன்வஸ்களும் கதை கொல்லும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். புரிதல் அரும்பிய காலத்தில் தீரு, பாஸ்கரதொண்ட மாளின் கோவிற் சிற்பங்கள், விக்கிரகங்களின் நிலைங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் மனதில் சலவங்களை ஏற்படுத்தியதென்றால், சில்லியின் கோவில் சார்ந்த ஓவியங்கள் என்னை அவற்றுடன் ஈர்த்துக் கொண்டேன். வெறும் கோடுகள் தான்-ஆனால் அவற்றின் பருமன் கள், இடைவெளிகள், வளைவுகள் மாயும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு காலவெளியை எமக்குக் காட்டி மெளனமாய் நிற்கின்றன.

ஓவியங்கள், சிற்பங்களுடனான எமது தொடர்புகள் மிகக் குறைவாகவேயுள்ளன. அவை பற்றிய

புரிதலையும் நாம் பெரிது படுத்துவ தில்லை. எனவே இக்கலைகள் பற்றிய பார்வை அறிவு மிக குறைவாகவே எம்மிடம் உள்ளது. எமக்கு இவற்றுடனாகிய தொடர்புகள் கோவில்களிலேயே கிடைக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் விக்கிரகங்கள் மிகுந்த கலை நேர்த்தியுடன் ஆக்கப்பட்டவை. ஆனால் இவை களின் மேல் எமக்கு ஏற்படும் பக்தியுணர்வுகள் கலையுணர்வுகளைக் கீழ் ஆழ்த்திவிடுகின்றன.

எத்துறைகளிலும் ஏற்படும் மாறுதல்கள் சலசலப்பை ஏற்படுத்தும். பின் அவை பரிச்சயம் ஆயியின் ஒர் புரிதல் தோன்றும். ரவியெழ்மாவின் உருண்டு தீரண்ட தெய்வ ஓவியங்களையும், தஞ்சாவூர் ஓவி

- முகிலன் -
இலக்கையிலிருந்து .

யுட்களையும் பார்த்து பூர்ணம் கண்களுக்கும் மனதுக்கும் நல்லே ஓவியங்களும், சிறப்பங்களும் ஓர் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தின புரியவில்லை மொனோயாஸியின் கீருக்கள் என்க காசசல்கள் எழுந்தன. ஆனால் காலம் தன் போக்கில் மேளனமாய் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது இன்று சுட்கலப்படுக்கள் ஓய்ந்து ஓர் மேல்வை புரிதல் வரிந்து வருகின்றது

இமொறுதல் திடீரென ஓர் இரவில் எழுந்தது அல்ல. சிறுசுஞ்சி கைகள் இந்த மாறுதல்களுக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்தன என்பதை மறுக்க முடியாது. அறுபதுகளின் கடைசிப்பகுதியில் வெளிவந்த நடை, கடைதபற போன்ற சிறு சஞ்சிகைகள் நல்லே ஓவியங்களை வெளியிட்டது மாத்திரமல்ல அவைபற்றிய புரிதல் தரக்கூடிய கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டன.

இதுவரை, தாம் வெளியிடும் கதைகளுக்கான வரைவுகளை திரைப்பட நடிக, நடிகையரின் பிரதிகளாக வெளியிட்டு வந்த வியாபார சஞ்சிகைகள் கூட இன்று தமது வரைவுகளை நல்லே ஓவியங்களாக வெளியிடவேண்டி உள்ளன. இந்நிலை நல்லே கலைப்படைப்புக்கள் மீது வியாபார சஞ்சிகைகளுக்கு ஏற்பட்ட பற்றுதலினால் வல்ல. அறுபதுகளில் வியாபார சஞ்சிகையான ஆனந்தவிகடன் என்ன காரணத்துக்காக ஜெயகாந்தனை ஏற்றதோ அதேபோன்று தான் எண்பதுகளின் கடைசியில் காலத்தின் தவிர்க்க முடியாத சூழலினால் ஆதிமூலத்தை ஏற்றது.

அதன் தோற்றும் காரது, விப்பாதனாம். அர்சு என்று விரிந்து இன்று மாரியுத்துவில் வந்து நீந்தின்றது சிறுகளத் தூவை கவுசிதை இலையை பற்றி வெளிவந்த தீற்னாய்வு தூவைகள் அளவுக்கு ஓவியங்கள் சிறப்பகள் வெளியாவி உள்ளன. அண்மைக்காலங்களில் இலையை பற்றிய புரிதகையிலுக்கு என சில நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன சமத்து படுகொலைகள் பற்றி வெளிவந்த வீரசந்தானத்தின் முகில்களின் மீது நெருப்பு என்ற நல்லே ஓவியங்களை கொண்டநூல் தான் தமிழில் வெளிவந்த தனி ஓவியநூல் என நினைக்கிறேன். தமிழ் நாட்டு அரசு வெளியிடும் "நுண்கலை" என்ற சஞ்சிகை இக்கலைகள் பற்றிய புரிதலுக்கு மிகவும் உதவியாய் உள்ளது.

இந்நிலையில்தான் இந்திரனின் "தமிழ் அழகியல்" என்றநூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்திரன் ஊரநித கவிஞர், "அறைக்குள் வந்த ஆபிரிக்க வானம்" "காற்றுக்குத் திசையில்லை" போன்ற மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைத் தந்தவர். இந்திய சிறப்பு ஓவியங்கள் பற்றிய ஒரு ஆங்கில காலாண்டிதழை வெளியிட்டு வருபவர்.

இந்நூல் இருபகுதிகளாக வருக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்பகுதி பத்துக்கட்டுரைகளையும் இரண்டாம் பகுதி பண்ணிரெண்டு கட்டுரைகளையும் கொண்டுள்ளது. முற்பகுதி கலைக்கோட்பாடுகளையும் கலை

யின் தன்மைகளையும் விளக்குவ னவாகவும் இரண்டாம் பகுதி ஓவியர்கள், சிற்பிகள் அவர்களின் கைவண்ணங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களாகவும். பொதுக்கலைகள் சார்ந்தனவாகவும் உள்ளன.

கலை என்றால் என்ன? அது தோன்றியது எப்படி? அதன் தன்மைகள் அவை சொல்வன என்ன என்பவற்றையெல்லாம் மிக விளக்கமாகவும் அதே நேரத்தில் இறுக்கமாகவும் சொல்லிச்செல்லும் ஆசிரியர், கலை எந்த அளவுக்குத் தனிமனித வெளிப்பாடாக இருக்கின்றதோ அதேஅளவுக்கு. அது சமூக பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் தாங்கியதாக இருக்கும் எனவும், கலை வெற்றிடத்திலிருந்து பிறக்கமுடியாது என்ற காரணத்தினால். எந்த சமூகத்திலிருந்து பிறக்கின்றதோ அந்தசமூகத்தின் பண்பாட்டுக்காறுகளை அது கொண்டதாக இருக்குமெனவும் மேலும் கூறுகின்றார். கலையின் தன்மை பற்றிக் கூறும்பொழுது கலை, அழகுக்கு இனியும் சேவை செய்யாது என்று அறிவித்து வெசுநாளாகிவிட்டது. விகாரமாய் இருக்கும் பயங்கர உருவங்களைக்கூட நம்முன்னோர் சிற்பங்களாக வடித்தமையை கூட்டிக் காட்டுகின்றார்.

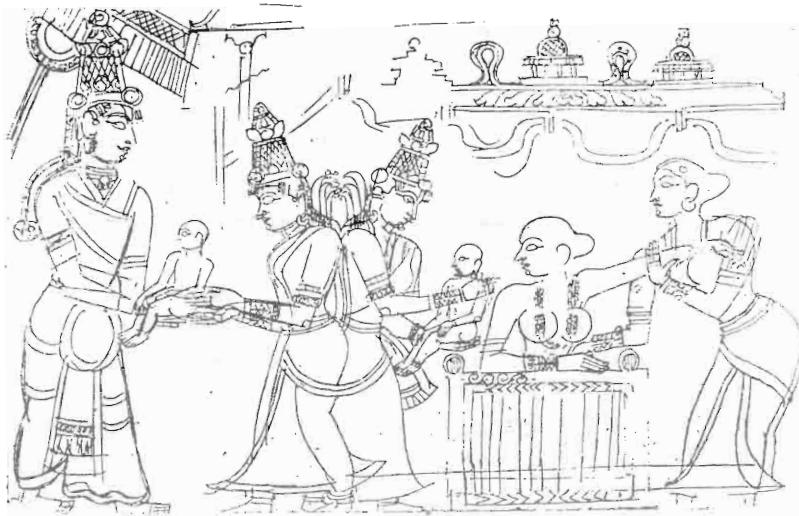
வண்ணங்கள் பற்றிய பிரச்சனைகள் ஓவியங்கள் பற்றி பேச்சு வரும் போது முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது அழத்துக்கலை இலக்கிய விமர்சனப் பேராசிரியர் ஒருவரு

டன் ஈழத்து ஓவியங்கள் பற்றிப் பேசும்பொழுது யாழிப்பாணத்துக்கான வண்ணம் என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ளாத இவர்களிடம் என்னவென்று நல்ல ஓவியங்கள் பிறக்கும் என்கிறார். அவர் கேட்ட கேள்வியை ஈழத்து ஓவியர்கள் பலரிடம் நான் கேட்ட பொழுது ஒரு வரும் விளக்கமான பதிலைத்தராது ஏதோ ஏதோ கூறிச்சமாளித்தனர் இதே கேள்வியை தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஓவியர் வீரசந்தானத்திடம் கேட்ட பொழுது பிரதேசத்துக்கென ஓர் வண்ணம் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக தமிழ் பிரதேசத்துக்கான வண்ணம் செங்காவி வண்ணம் என்றார். கிராமங்களில் செம்மண்ணிலிருந்து செய்யப்படும் குதிரைகள், வீட்டின் சுவர்களில் தீட்டப்படும் செங்காவி நிறக்கோடுகள், அதேபோல் கோவில் சுவர்களிலும் கீறப்படுவதைக் காணலாம். வீட்டின்முன் போடப்படும் கோலங்களில் இந்த செங்கோட்டு வண்ணம் இடம்பெறுவதையும் சுடிடிக்காட்டி ஆந்திரப்பிரதேசத்துக்கான வண்ணம் நீலமாகும் என்றார்

○

**ஓவ்வொரு பிரதேசத்திற்கென்றும்
ஓவ்வொரு வண்ணம் உண்டு.
தமிழ்ப்பிரதேசத்திற்குரிய
வண்ணம்
செங்காவி ஆகும்.**

○

அதற்கான காரணம் பெரும்பாலான ஆந்திர மக்கள் நீலவண்ணக் கண்ணனை வழிபடுவதும் காரணம் என்றார். தமிழ் நாட்டில் செங்கோட்டு வண்ணம் எந்தளவுக்கு இடம் பெறுகின்றதோ அதே அளவுக்கு ஆந்திராவில் நீலவண்ணம் இடம்பெறுகின்றது என்றார். இதே வண்ணம் சம்பந்தமான கேள்வியை ஒவியரும் சிற்பியுமான தீரு தன பாவிடம் கேட்ட பொழுது அப்படி பிரதேசங்களுக்கென வண்ணங்கள் இல்லையென்றார். உண்மையில் ஒரு பிரதேசத்துக்கென ஒரு வண்ணம் உண்டா என்ற கேள்விக்கு தீரு இந்திரன் ஒவியத்தின் எல்லாப் பண்பு சூறுகளைப்போன்று வண்ணங்களும் பிரதேசத்தன்மை கொண்டவைதான் என்கிறார். தொடர்ந்து இங்கு பூகோளீதியாக ஒரு சமூகத்தைச் சுற்றி இருக்கும் இயற்கை அமைப்புக்களும் கூட அந்த சமூகத்தில் செய்யப்படும்

ஒவியத்தின் எண்ணங்களின் மீது தாக்கம் ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக பாலைவனம் நிறைந்த நாடுகளில் பச்சைப்பேசேலென்ற வண்ணத்தை அதிகம் விரும்புகின்றார்கள் எங்கு பார்த்தாலும் பனிப்பிரதேசத்தின் சில்லிட்ட வெண்மை அங்கு வெள்ளள நிறத்தை துக்கத்தின் அடையாளமாகச் செய்து விட்டது. தமிழர்களுக்கோ அது அமைதிக்கும், துறவுக்குமான அடையாளம் என்று ஒரு நீண்ட விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

நவீன ஒவியத்தில் வெளி என்பது திட நிலையைக்கடந்து தீரவா நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இதனால் தான் ஒரு சின்ன சதுரத்துக்குள் இருக்கும் ஒவியம்கூட ஒரு பிரபஞ்ச வெளியைப் பிரதிபவிப்பது போன்றது என்கின்றார்.

தமிழ் அழகியல் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைக்கும் ஆசிரிய

ருக்கு உள்ளூர் ஒருபயமும் எழுகின் றது. தமிழ் என்ற சொல் இங்கு பலரால் பலகாலகட்டங்களில் பல வேறுவித அர்த்தங்களில் கூட லாபங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மரபுகள் என்று உண்மையில் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவை உண்மையில் தமிழ் மரபுகள் தானா? எது தமிழ் பண்பாடு? யார் தமிழன் போன்ற கேள்விகளுக்குப்பதில் காணாமல் தமிழ் அழகியல் ஒன்றை உருவாக்கிட முடியுமா? இப்படிப் பல கேள்விகளும் பதில்களுமாகச் செல்கிறது முதற்பகுதி.

பழங்காலக்கிராமத்து வயதுமுதிர்ந்த பெண்களின் காதில் ஓர் பொன்னூஞ்சல் ஆடுவதை நாம் பார்த்திருக்கின்றோம் அல்லவா? அதில் இத்தனை கலைவடிவங்கள் சேர்ந்துள்ளன என்பதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோமா? ஏன் இத்தனை சுமையைக்காதில் தொங்கவிட்டுக் காதை அறுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றுதானே அங்கலாய்த்தோம் ஆனால் அவள் அந்தக்காதனியை அணிவதற்கே தன்காதினை எப்படியெல்லாம் தயார் படுத்துகிறாள் என்பதனை விபரிக்கின்றார் ஆசிரியர். எங்கள் கண்ணுக்கு வெறும் பாம்படமாய்த்தெரியும் அந்தக்காதனியில் எத்தனை கலை நேர்த்தி கள்... குண்டலங்கள், வளையங்கள், முக்கோணத் தொங்கல்கள், சதுரத்தொங்கல்கள், ஆசிய காதனீகளை இந்தியாவின் பல்வேறு சிற்ப ஓவிய பாணிகளிலும் நாம் காணமுடியும். ஆனால் கேத்திரக

ணித வடிவங்கள் பலவற்றை ஒரு முழுமையான ஒழுங்கமைதி கொண்ட அணிகலனாக அமைதி நிருப்பது தமிழ்மக்களின் பாம்படம் ஒன்றுதான் என்பதைப் பெருமையாகக்கூறிக்கொள்கிறார்.

நூலில், ஆதிமூலம், சந்துரு, மூக்கையா போன்றவர்களின் படைப்புக்களைப் பற்றித் தவித்தனியாக விபரிக்கப்படுகின்றது. பழைய தமிழ் அச்சக்கலைவடிவங்கள் பற்றியும் ஒரு கட்டுரை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது:

மறைந்து வரும் தோற்பாவைக் கூத்தினைபற்றியும் கூறவரும் ஆசிரியர் இக்கலையின் வடிவங்கள், அவற்றினை வேறு படுத்திக் காட்டும் வண்ணங்கள் பற்றி விரிவாகவே கூறுகின்றார். தமிழ்க் கிராமக்கலையான புலியாட்டம் பற்றிக் கூறும்பொழுது சிலம்பாட்டத்தின் முதிர்ச்சியடைந்த ஒரு கலைவடிவம் தான் இந்தப்புலியாட்டம் என்கிறார்.

இப்புத்தகத்தினை வாசித்து முடித்தவுடன் சிற்ப ஓவியம் பற்றியும் அவற்றை நாம் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு அவாவும் எழுவது தவிர்க்கமுடியாதது. மிகச்சிக்கலான விடயங்கள் கூட சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவகையில் அமைந்திருப்பது ஆசிரியரின் மொழிநடைக்கு கிடைத்த வெற்றியாகும். பல ஓவியங்களையும் வெளியிட்டிருப்பது

பார்வையை பரிட்சயப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு குறையைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அழகியல் பற்றிய ஒரு நூல் அந்த அழகியலை இழந்து நிற்பது வருந்தத்தக்கது. சில பக்கங்களில் எழுத்துக்கள் தேய்ந்து புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றதே இதை வெளியிட்டாளர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? அச்சுக்கலை முன்னேறி இருக்கும் இந்நாளில் ஏன் இந்தத் தவறு?

அட்டைப்படம் தேர்த்தியாம் அமைந்திருக்கின்றது. தமிழ்க் கலாச்சாரப்பறப்பு பல சவால்களை ஏற்று வருகின்ற இவ்வேளையில் இந்த நூலும் ஒரு சவால் தான் தமிழ் மேன்மையும். அதனால் நாம் பெருமையும் பெறுவோம். நூலாசிரியரான இந்திரனையும் வெளியிட்டாளராவ திருநாவுக்கரசுவையும் வாழ்த்துவோம்.

பொய்மான் வேட்டை

பனிமலையில் கால்கள் சறுக்கும் பாதாளம் பயங்கரம் காட்டிநிற்கும் கைகள் விறைக்கும் - கடுங்குளின் கோரம் கறுப்பு நிற இதழ்கள் கூட காயம் படும்

உடலொடுங்கிக் கூனும் ஊனும் உறங்கும். மானும் உயிர்கொள்ளும். கொடி துயர் நிறைந்த இலை இழந்த காடுகளுள் கனவு சுமந்த சொந்தங்களின் மூச்சை அடக்கிய பயணம்

விளக்குகளுடன் பாரிஸ் ரவரும் பனிப்பாறையின் முகட்டில் பார்வைக்குப் படும் வழிகாட்டி சொல்வான் பொழுது விடிவதற்குள் போய்ச் சேரலாமென்பான் யார் போதாக் காலமோ..

- செல்வமதீந்திரன்

பு
தி
ய
கு
ரு
வே
த்
து
ர
ம்

ஜனனல் சட்டமிட்ட
 ஒரு திருட்டு அறைக்குள்
 என்னை அடைத்து வைத்து
 எங்கே உன ஆயுதம்
 என்றார்கள் -
 திழிந்திருந்த என் சட்டடைப்பையில்
 தொங்கிக் கொண்டிருந்த
 என் பேனாவை எடுத்துக் கொடுத்தேன்.
 அறைந்தான் ஓருவன் -
 இயேசுரத்தர் சொன்னது போல்
 திடக் கனன்த்தையும் திருப்பிக் காட்ட
 எனக்குத் தூதியம் இருக்கவில்லை
 காட்டியிருந்தால் நிச்சயம்
 அதற்கும் அறை என்பது எனக்குப் பிரிய...
 ஆனாலும் -
 நான் மனதுக்குள் கேட்டுக் கொண்டேன்
 "என் எனக்கு அறைந்தாய்...?"
 உன் கேள்விகளுக்கு நான்
 சரியாகவே பதில் சொல்ளையில்
 உனக்குத் தேவையான எனது
 ஆயுதத்தை உண்ணிட்ட
 ஒப்படைக்கையில்
 நீராயுதபாணியான
 எனக்கு என் அறைந்தாய்...?
 எனக்கான -
 தீர்ப்பு -
 உன் கரங்களில் தொங்கும்
 துப்பாக்கியினால்
 எழுதுபட்டு விட்ட நிலையில்
 எங்கோ ஒரு முனையில்
 எனக்கான "டயர்கள்"
 அடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில்
 உன் அறை எனக்கு
 வலிக்கவில்லைதான் -
 ஆனாலும் உனக்கு ஒன்று சொல்வேன்
 "எல்லோன் பைப்பினால்" நீ என்
 எலும்புகளை முறித்தாலும்
 உன் பெல்ட் முனைகள் -
 என் உடலில் சித்திரங்கள் வரையினும்
 உன் கோரப் பற்கள் -
 என் நகக் கணுக்களைப்
 பிடிந்கினாலும் -
 எழுச்சிகளையே எழுதிக்
 கொண்டிருக்கும் எனது பேனா
 ஓய்ப் போவதில்லை -
 வேறு கரங்களுக்கு
 அது திடம் மாறும்.
 மீண்டும் உனக்கான போராட்டம்
 தொடரும் என்பது -
 உறுதி!
 உறுதி!!
 உறுதி!!!

- வி. மைக்கல்கொலின்

Gomu

**"எனது வாழ்க்கை
மனித உருவில் இருக்கும்
பேயான்றால்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.
தேவையான போதெல்லாம்
என்னுடலை
சொந்தமாக்கிக்கொள்கிறான்.
- தல்லிமா நவ்ஸான் -**

சல்மான் ருஷ்டியின் "சாத்தாவின் வேதங்கள்" என்ற நூல் ஏற்படுத்திய பரபரப்பை, அண்மையில் வெளிவந்த பங்களாதேஷ் எழுத்தாளர் தல்லிமா நஸ்ரீனின் Laaja (வெட்கம்) என்ற நாவலும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இல்லாமிய மதத்தலைவர்கள், இந்நாலை எழுதியமைக்காக தல்லிமா நஸ்ரினுக்கு மரணத்தின்டனை வழங்கவேண்டுமென போர்க்கொடி தூக்கியுள்ளார். 1992 டிசம்பர் 6 ஆம் திங்கதி அயோத்தியில், பாபர் மதுதி தகர்க்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பங்களாதேலில் இந்துக்களுக்கெதிராக நடைபெற்ற தாக்குதல்களின் போது எழுதப்பட்டதே இந்த நாவல். 69 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நாவல், இல்லாமிய பங்களாதேலில் பேராசிரியராகக் கடமை புரியும் ஒரு இந்துமதத்தவரின் குடும்பம் எவ்வாறு நீண்டகாலமாக பாகுபாடாக நடத்தப்பட்டது என்பதைச் சித்தரிப்பதோடு அயோத்திப் பிரச்சனையின் பின்னர் நடந்த வன்முறைகளினால் எதிர்கொள்ளும் இன்னால்களையும் விபரித்துச் செல்கிறது.

"நான் ஓர் இந்து அல்ல. ஆனால் இந்துக்கள் எவ்வாறு துண்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைக் கண்டேன். அயோத்திச் சம்பவத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து இந்துக்கோயில்கள் எரிக்கப்பட்டபோது இந்துக்கள் எவ்வளவு இழிவாக நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்தேன்" என்று கூறும் தல்லிமா நஸ்ரீனின் நாவல், அரசாங்கம் தடைவிதிப்பதற்கு முன்பே 50, 000 பிரதிகள் விற்கப்பட்டுவிட்டன. இவரது முன்னைய 14 நாவல்களும், பத்திரிகைப் பக்கங்களும் முஸ்லீம் பேணக்களுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடு களை எதிர்த்தும், அவர்களை வியாபாரப்பொருள்களாக நடாத்தும் ஆனச மூகத்தை எதிர்த்தும் குரல் எழுப்புகின்றன.

31 வயதான நஸ்ரீன் தனது 15 ஆவது வயது மாணவப்பருவத்திலிருந்தே எழுத ஆரம்பித்து விட்டார். அதிகமான இவரது படைப்புக்கள், தன் குடும்பத்தில், தன்னை விட சுகோதரர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டதாரல் ஏற்பட்ட வேதனையைப் பிரதிடிலிப்பாவாக உள்ளன.

இரண்டு தடவைகள் விவாகரத்து செய்து கொண்ட இவர் தன் வாழ்வில் அனுபவித்த வேதனைகளை எழுத்தாக வடிக்கின்றார். 1987 ம் ஆண்டு "திருமணம்" என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கவிதையில் "எனது வாழ்க்கை மனிதருவில் இருக்கும் போயால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது அவனுக்குத் தேவையான போதெல்லாம் என்னுடலைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான்" என்று எழுதியிருந்தார்.

1980ல் ஜனாதிபதி எர்சாட்டினால் (Ershad) இல்லாமியமதம் தேசியமதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதிலிருந்தே இவர் மதத்திற்கெதிராக அதிகமாக எழுத ஆரம்பித்தார். பங்களாதேவில் நடக்கும் பெண்சிசு வதைக்கும், சோரம்போன பெண்கள் கொல்லப்படுவதற்கும் காரணம் இல்லாமியமதமே என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார். "பூமியைச் சூரியன் சுற்றுகிறது என்று இன்றும் குர்ரானில் சொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நாங்கள் எப்படி முன்னேறுவது என்றும் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

தனக்கு விடுக்கப்பட்டிருக்கும் கொலைப்பயமுறுத்தல்களையும் விருந்தி, தலை வணங்காதிருக்கும் Taslima Nasrin "எனது குழந்தைப்பற்றுவம்" என்ற தலைப்பில் ஓர் நாவலை எழுத முற்பட்டிருக்கிறார். எதிர்காலத்தில், இந்துவேதங்கள், பைபிள், குர்ரானிலுள்ள போன்ற நூல்களில் காணப்படும் பாலியல் வேறு பாடுகள் தொடர்பாகவும் ஒர் நூல் எழுத உத்தேசித்துள்ளார்.

- சுப்பையா, அசோகன் -
TIMES சஞ்சிகை உதவியுடன்

பாரிலில் நாங்கள்

"தம்பி... உந்த டொக்டரிட்ட ஒரு "ராந்தேவு" எடுத்திட்டுப் போறியே..."

"சும்மா இருங்கோம்மா எனக்கு நேரமில்லை...."

"ஏன்பொ பிள்ளையைக் கஸ்ரப்படுத்திறீர். பள்ளிக்கூடத்துக்கு நேரம் போட்டுதல்லே..."

"என்ன ரெவிபோனில் ஒருக்காக் கதைக்கிறதுக்கோ..."

"சரி, விடும் விடும் பக்கத்துவீட்டு ரவியிட்டக் கேட்டுப் பாப்பம்."

"சும்மா இருங்கோ நீங்கள் எங்கட பிள்ளை பாலை கதைக் கேக்க ஏன் நாங்கள் அடுத்தவையிட்டப் போவான்?"

"தம்பீ... எங்கட செல்லமல்லே!"

தம்பிக்கு எத்தினை வயதென்டு நினைக்கிறீங்கள்?

ஆறு-

- செனமி.

அவஸ்திரேலியாவில் சமுத்தமிழர் வாழ்வும் - நம்பிக்கைகளும் சில அவதானக் குறிப்புகள் - - வெ. முருகப்பதி.

2,966,200 சதுர மைல் பரப்பளவு கொண்ட இந்தப் பெரிய தீவு யாருக்குச் சொந்தமானது?

18 ம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியர் இங்கு குடியேறத் தொடங்கியதனால் ஆங்கிலம் பிரதான மொழியாகவும் இன்றும் அரசகரும் நிருவாக மொழியாகவும் கோலோக்கிள்ளறது.

அதனால் ஆங்கிலேயர்தான் இந்த 200 வருட ஆயுளைப் பூர்த்தி செய்த இக்கண்டத்தின் பூர்வ வாரிசுரிமை பெற்றவர்களா?

இல்லவே இல்லை.

அபோர்ஜுனிஸ் எனப்படும் பழங்குடி மக்கள்தான் இத்தேசத்தின் சொந்தக் காரர்கள். இவர்கள் ஆசியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த பூர்வ குடி மக்களை அழித்து வேட்டையாடிய பிரித்தானிய வெள்ளையினம். இப்பொழுது அவர்களின் சந்ததிகளுக்கு சலுகைகளையும், வாய்ப்பு வசதிகளையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரிட்டிஷார் வந்தமையாற்தான் இலங்கையும் இந்தியாவும் கல்வி, நாகரீகம், அபிவிருத்தி முதலானவற்றில் முன்னேறின என்ற கருத்துக்கு மாற்றுக்கருத்து எப்படி இல்லையோ-அதே போன்றுதான் அவஸ்திரேலியாவையும் இனம் காணவேண்டும்.

அன்று “கேப்டன் குக்” இந்தக் கண்டத்தை கண்டுபிடிக்காமல் விட்டிருந்தால் இதன் வயது இன்னும் குறுகி இருக்கும். அந்த ஆத்திவாசிகளின் தலைவன் என்று கருதப்பட்ட “மாபோ” என்பவரினால் தொடங்கப்பட்ட உரிமைப் போராட்டத்திற்கு அவஸ்திரேலிய அரசு செவி சாய்த்துள்ளது.

பல தமிழ்ப்பெயர்களுக்கும் சொந்தக்காரர்களான இந்த ஆதிவாசிகள் குறித்து பிற்பொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாக ஆராயலாம். (உம் கொரி , உமா என்ற பெயரைக்கொண்ட அபேர்ஜுனிஸ் பெண்களைச் சந்தித்திருக்கின் மேன்)

இந்த இனத்தவர்களின் கலாச்சாரத்திலிருந்து அவஸ்திரோவியர்கள் (ஆங்கிலேயர்கள்) பெற்றுக் கொண்ட "பார்சியூ" என்ற (BARBERQUE) விருந்து நிகழ்வை இங்கு குடியேறிய இத்தாலியர், துருக்கியர், கிரேக்கர், யூக்கோஸ் லாவியர், எகிப்தியர், சீனர், கம்பூச்சியர், வியட்நாமியர் உட்பட பல்லின மக்களும் நமது சமுத்தமிழர்களும் பின்பற்றுகின்றனர்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கு முந்திய முத்த குடி தமிழினம் என்று பெருமைபேசும் நம்மவர்கள் இருநாறு வயது பூர்த்தியான இக்கண்டத் தில் சுமார் 15 வருட காலமாகத்தான் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1. உயர்கல்விக்காக புலமைப்பரிசில் பெற்று புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்
2. SKILL அடிப்படையில் குடிவரவு அந்தஸ்து பெற்று புறப்பட்டு வந்தவர்கள்
3. இவ்விதம் வந்தவர்களினால் SPONSOR மூலம் அழைக்கப்பட்டு இங்கு நிரந்தர பிரஜைகளாகியோர்
4. தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையுற்று இனவிடுதலைப் போராட்டம் வெடித்தனமொல் பாதுகாப்புக் காரணங்களினால் தூயகத்துக்கு விடைகொடுத்துவிட்டு வந்தவர்கள்
5. பொருளாதார தேவைகளுக்காக ஏஜன்ஸிகளுக்கு பணம் கொடுத்து விலா பெற்று வந்து அகதி அந்தஸ்துக் கோரியும் நிரந்தர வதிவிட-அனுமதிக்கு விண்ணப்பித்தும் தங்கிவிட்டவர்கள் இப்படியாக சமுத்தமிழர்கள் இங்கு வந்தார்கள்.

இவர்களில் எத்தனை சுதீதத்தினர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் எவ்வளவு பேர் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள், தென்னிலங்கையிலிருந்தும், மனையகத்தில் இருந்தும் வந்தவர்களின் தொகை யாது என்ற புள்ளி விபரங்கள் இங்கு அவசியமல்ல.

அவ்விதம் ஆராய்வதும் பண்பல்ல. (ஆராயப்படுத்தால் கசப்பான பல உண்மைகள் அம்பலமாகும்)

ஆனால் - திருமணங்கள் (சம்பந்தம்) பேசும்போது நம்மவர்கள் "மரபு"க்காக ஆராய்கின்றனர். (ஏனென்றால் திருமண வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளும் விருந்தினர்களின் விசாரணைகளுக்கு (?) பதில் சொல்வதற்காக)

அவஸ்திரோவியாவில் விக்டோரியா (மெல்போர்ன்) நியூ சவுத் வேல்ஸ் (சிட்னி) மேற்கு அவுஸ்திரோவியா (பேர்த்)

தென் அவஸ்திரோவியா (அடிவைற்) குவின்ஸ்லாந்து (பிறிஸ்பேர்ன்) நொதர்ன் பெரிட்ரி (டார்வின்) தஸ்மானியா (ஹோபார்ட்) கன்பரா (தலைப்பட்டினம்) முதலான மாநிலங்களில் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். ஏனைய மாநிலங்களோடு

ஒப்பிடுகையில் நியூசவுத்தேவஸ்ஸில் (சிட்னி) தான் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். இரண்டாவது இடத்தில் விக்டோரியா (மெல்போர்ண்) எனினும் நம்மவர்களைப்பொறுத்தவரையில் விக்டோரியா ஏனைய மாநிலங்களுக்கு முன்மாதிரியாக பலவரிடயங்களிலும் திகழ்கின்றது இதுபற்றி பின்னால் விரிவாகப்பார்க்கலாம்.

அமரர் - எழுத்தாளர் மு. தளையசங்கம் சொல்வார். "யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் புதிதாக ஒரு பிரதேசத்தில் குடியேற நேர்ந்தால் முதலில் ஒரு கோயிலை உருவாக்குவார்கள் அதன்பின்பு ஒரு சங்கம் அமைப்பார்கள். வசதிப்பட்டால் அங்கு வசிக்கப்போகும் ஏனைய தமிழர்களுக்காக தேவைகளை ஆராய்ந்த நிந்து கடை திறப்பார்கள். இவை மூன்றும் தோண்றிவிட்டால் இலட்சியக்கணவு ஒரளாவு நனவாகிய மாதிரித்தான் அவஸ்திரேலியாவிலும் இந்தக் கணவு நனவாகியுள்ளது.

ஆங்கில மொழியே கோலோச்கவதனால் சீஸளகரியமும் உண்டு. இதனால் ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், நோர்வே, டென்மார்க், கவில், இத்தாலி முதலான நாடுகளுக்கு சென்றவர்களும் "அவஸ்திரேலியா நல்ல நாடு..... அங்கே போயிருக்கலாம்..... இந்த மொழிப்பிரச்சனை இருக்காது. எங்கள் பிள்ளைகள் ENGLISH பேசியிருக்கும்" என்று கவலைப்படுவதாக அறிய முடிகின்றது.

இந்த ENGLISH ஐ விட்டு விட்டுப் பார்த்தால் "இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை" தான் சந்தேகமில்லை.

பாடசாலையில் பிள்ளைகள் ஆங்கிலம் மூலம் கல்வி கற்பதனால் வீட்டிலும் ஆங்கிலம் படிப்படியாக கோலோச்சத் தொடங்குகிறது. தமது பிள்ளைகள் தாய்மொழியாம் தமிழை மறந்து விடுவார்களோ (பல வீடுகளில் மறந்து தான் விட்டார்கள்) என்ற பயம் பெற்றோர்களை வருத்துகிறது. இதனால் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் வாராந்தம் நடத்தப்படுகின்றன.

இங்குள்ள அமைப்புகளினால் வருடாந்தம் பேச்கப் போட்டி, மனனப்போட்டிகள் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன எனினும் பலன் எதிர்பார்த்த அளவு கிட்டவில்லைத்தான். தமிழ்ப்பேச்சை தமிழ்ப்பாடலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி மனம் செய்து போட்டிக்கு தயார்க்கும் பிள்ளைகள் அதிகம்.

உதாரணமாக பாரதியாரின் "அச்சமில்லை..... அச்சமில்லை பாடலை" ACHCHAMILLAI, ACHCHAMILLAI என்று ஆங்கிலப்படுத்தித்தான் பாடி பரிசில்களும் பெற்றனர்.

இந்திலைமை தாய்மொழிப்பற்றும் தமிழ் இலக்கியப் பிரக்ஞாயுமிக்கவர்களுக்கு கவலை தருகின்றது. ஆனால் குறிப்பிட்ட பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களோ தமது பிள்ளைகள் அவ்வாறாயினும் தமிழைப் பேசுகிறார்களே என்று மன ஆறுதல் அடைகின்றனர். இந்தப் போக்கு இங்கு விவாதத்திற்குரிய கருப்பொருளாகியுள்ளது. தமிழை மறந்தால் தமிழ் கலாச்சாரமும் மறந்து போகும் தாய் நாட்டுப்பற்றும் இல்லாதொழியும் என்று ஒரு சாராரும். ஆங்கிலத்தைப் பயிலும் மொழியாகவும் தமிழை வீட்டின் பேச்சு மொழியா

கவும் (இரு மொழிக்கொள்கை அடிப்படையில்) கொண்டால் சிக்கல்லை என்று மற்றுமொரு சாராகும் வாதிடுகின்றனர். வீட்டில் பின்னைகள் "வீட்டியோ கசற்" மூலம் தமிழ் சினிமா பார்த்தாலும் தமிழ் சொற்களை அவற்றிலிருத்து பொறுக்கி பேசுவார்கள் எனச் சொல்பவர்களும் இருக்கின்றனர்.

எது எப்படியிருந்த போதிலும் இந்த மொழிப்பிரச்சினை கறித்து இவை வாழும் தமிழர்கள் (பெற்றோர்) தீவிரமாக பேசத் தொடங்கியுள்ளனர் தாயகத்தில் இரண்டாம் மொழியாகவும் முன்னர் முதல் மொழியாகவும் ஆங்கிலத்தையே நம்மவர்கள் கற்றனால் இங்கு "சிக்கல்" குறைவுதான்.

அமைப்புகள்

சமூத்தமிழர்களின் வரவு பெருகப்பெருக எட்டி "தமிழ்க் கடைகளின் எண்ணிக்கை பெருகுமோ அவ்வாறே அங்கம் வகிக்கும் அமைப்புகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கின்றன. விக்டோரியா மாநிலத்தில் மாத்திரம் பத்துக்கும் அதிகமான அமைப்புகள். இவை சங்கங்களாக, கழகங்களாக, ஒன்றியாக, பேரவைகளாக, வட்டங்களாக, குழுக்களாக செயற்படுகின்றன.

1986 வரையில் "ஒன்றுகூடல்" "சந்திப்பு" "விருந்து" எனச் செயற்பட்ட அமைப்புக்கூட தமிழ்ப்பிரக்ஞாயுடன் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

காரணம் - 1986 இன்பின்பு இங்கு வரத் தொடங்கிய சமூக, கலை, இலக்கிய உணர்வு மிக்க இலம் சமுதாயம்தான். உலகெங்கும் கிளைகள் அமைத்து புலிகள் இயக்கத்தின் தேவைகளுக்காக செயல்படும் ஒருங்கிணைப்புக்குழு உட்பட பல்வேறு அமைப்புகளும் தமிழ் விழாக்களை நடத்துகின்றன. இந்த விழாக்களின் முன்னோடியாக விக்டோரியா மாநிலம் திகழ்கின்றது. இங்கிருந்து "மரபு" "அக்னிக்குருசு" "அவுஸ்திரேலிய முரசு" முதலான சிற்றிதழ் களும் வெளியிடப்படுகின்றன. அவ்வப்போது நூல் வெளியீடுகளும் இடப் பெறுகின்றன.

இலங்கையில் வன்செயல்களினால் பாதிப்புற்ற தமிழ் மக்களுக்கு உதவும் (கல்வி, தொழில், புனர்வாழ்வு) அமைப்புகளும் தீவிரமாக இயங்குகின்றன.

இதனால் ஏனைய மாநிலங்களில் வாழும் தமிழர்கள் விக்டோரியாவின் "விக்டரி" (VICTORY) மீது ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தி இவ்வழியை தாழும் பின்பற்றத் தொடங்கி உள்ளனர். இம்மாநிலங்களில் தமிழ் வாணோலிச் சேவைகளுக்கும் குறைவில்லை.

குவின்ஸ்லாந்து மாநிலத்தின் "பிரிஸ்பேரன் தமிழ் ஒலி" வாணோலி நிகழ்ச்சி களில் "அலூபவம் பேசியது" ஏனையவற்றில் "ஏதோ பேசப்படுகிறது" என்பது தான் கட்டுரையாளரின் கணிப்பு.

பிரிஸ்பேரன் தமிழ் ஒலியில் இலங்கை வாணோலியில் பணிபுரிந்து அனுபவம் பெற்ற ரட்னம் கந்தசாமி, வாக்தேவன் (இவர் அண்மையில் இரந்து விட்டார்) ஆசியோர் நிகழ்ச்சிகளை மிகத்தரமாக தொகுத்து வழங்குகிறார்கள்.

வாழ்வும் - பொருளாதாரமும்

பருவ காலம் இங்கு எப்படி நிச்சயமற்றதோ அதே போன்று வேலையும் நிச்சயமற்றதாகியுள்ளது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இங்கு RECEDITION .

வேலை இல்லா திண்டாட்டம் தலைதூக்கியதனால் வங்கிக்கடனில் வீடு வாங்கியவர்கள், கார் வாங்கியவர்கள் கவலைப்படுகின்றனர். கணவனும் மனைவியும் உழைத்தாற்தான் வீடுவாங்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை தமிழர்களிடம் மட்டுமல்ல ஏனைய இனத்தவர்களிடமும்தான்.

வீடு ஒரு தேவை - வாகனம் மிக அத்தியாவசியத்தேவை. வாடகை வீட்டில் அல்லது FLAT இல் குடியிருக்கலாம். "வாழ் நாள் பூராவும் வாடகை கொடுப்பதா இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் கொடுத்தால் சுமார் 25 வருடங்களில் சொந்தமாகவிடும் ஒரு நல்ல வசதியான வீடு" என்ற எதிர்பார்ப்பினால் வீடு வாங்கும் கலாசாரம் வளர்கின்றது. வீட்டு விலைகளின் ஏற்ற இறக்கங்கள் விவாதிக்கப்படுகிறது.

RECEDITION இனால் வங்கியின் வட்டிவிகிதம் குறைந்தமையினால் எங்கள் தமிழ் மக்களின் "வீடு வாங்கும்" ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது.

சீட்டுப்பிதித்தல் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்தல், பெறுதல் - "ரோவிங்" செய்தல் முதலான கருமங்களும் "ஆரில் நடந்ததைப்போன்று" தொடருகின்றன.

இயந்திரமயமான வாழ்வில் இக்கருமங்கள் STRUGGLE ஆகியுள்ளன. சர்வதேச ஒலிம்பிக் விளையாட்டை விக்டோரியா மாநிலம் கைநுழவுவிட்டமைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட RECESSION தான் காரணம். ஒலிம்பிக் நடந்திருப்பின் இங்கு வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் குறைந்திருக்கும் என்பது நம்மவர்களின் கணிப்பு.

அடுத்த ஒலிம்பிக் 96ல் சிட்னியில் நடக்கவிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது இதனால் "சிட்னியை நோக்கி வேலைக்காக படையெடுக்கலாமா என்ற சிந்தனையும் தோன்றியுள்ளது.

தமிழூப்பில் எப்படி தமிழ்ப்பாடசாலைகள் உருவாக்கிறார்க்கின்றதோ - அதேபோன்று பரதக்கலை பயலவும் பல நடன ஆசிரியைகள் நடனவகுப்புக்களை நடத்துகின்றனர்.

பெருந்தொகைப்பணம் செலவிட்டு அரங்கேற்றங்களும் நடைபெறுகின்றன. இந்த அரங்கேற்றங்களும் "மரபு" களுக்குட்பட்ட சடங்குகளாகவே காட்சியளிக்கின்றன. புதிய பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ள இந்த நடன-ஆசிரியர்கள் இன்னும் தயாரில்லை. நடனம் தொடர்பான விமர்சனங்கள் மீது இவர்களுக்கு ஆர்வமும் இருந்ததில்லை. தமிழை உயர்த்தி -எற்றிப் போற்றி எழுதினாற் போதும் என்பதே அவர்களின் நிலைப்பாடாவிலிட்டது. நடனம் தொடர்பான கருத்தருங்களுக்கும் அவர்களின் வருகை குறைவு நடன வகுப்புக்களை வருமானம் பெறும் தொழிலாகத்தான் இவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்று நடனத்துறை ஆர்வவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

இவை போக - திருமணங்கள் - பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் - திருமண

நினைவுநாள் (ANNIVERSARY) - புதுவீடு குடிபுகுதல் - பூப்புனித நேராட்டு "சாமத் தியச்சடங்குள் முதலான யாவும் கோலாகலமாக நடைபெறுகின்றன.

தாயகத்தின் போர்க்கொடுமைகள் - அழிவுகள் - தமிழர் அரசியல் வரலாறுகள் - ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் மேடைப்பேச்சுக்கள் - அமிர்தவிங்கத்தின் பாராள மன்ற விவாதங்கள் - அடங்காத்தமிழன் சுந்தரவிங்கத்தின் கோமாளித்தனங்கள் - இத்தியாதி இந்த வைபவங்களில் வழக்கம்போன்று உரையாடப்பட்டு, "என்ன இருந்தாலும் எங்கட ஊர்மாதிரி வருமா" - என்ற ஏக்கப்பெருமூச்சடன் பேச்சுக்கு முத்தாய்ப்பு வைக்கும் நாகர்கம் தமிழர்க்கே சொந்தமானது.

இந்த நாகர்கம் மேற்சொன்ன வைபவங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். வேறு என்னதான் பேசுவது?

ஆயுதப்போராட்டம் சரியா - வெற்றி கிட்டுமா - அழிவுதான் தொடருமா - எந்த வழியில் இவர்களுக்கு உதவுமிடியும் - எமக்கு இதுபற்றிப்பேசத் தகுதியுண்டா என்றெல்லாம் விவாதித்து பொழுது போக்குபவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

கருமே கண்ணாக இருந்து பல்வேறு வழிகளில் தாயகத்தில் துன்பப்பட்ட வர்களுக்கும் - களத்தில் நிற்பவர்களுக்கும் ஆக்கபூர்வமாக (பேச்சைக்குறைத்து) உதவுவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இந்திலைவை சமூத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்த அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொதுவானதுதான்.

அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்ட எந்த ஒரு தேசத்திலும் "மன அமைதிக்கு மருந்து" தேடப்படுகிறது.

அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்படாது ஆயுதப்போராட்டம் தொடரும் எந்த ஒரு தேசத்திலும் பாதுகாப்பும் இல்லை - மன அமைதியுமில்லை.

"உனக்கும் கீழேவாழ்பவர் கோடி நினைத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடு.. என்ற கவனிர் கண்ணதாசனின் பாடல் வரிகள் புலம் பெயர்ந்த சமூத்தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல - தேவைகளுக்காகவும் - சௌகரியங்களுக்காகவும் STRUGGLE பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அனைவருக்கும் சமர்ப்பணம்.

○

இலை

நன்றி

கண்ணி

எழுத்துப்பதிவு

றஜினி துரைசிங்கம்

பிரதாயிவி

மாதவன்

ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

இலையின் வளர்ச்சியிற் பங்கேற்கும்
தமிழாலயம், ஆசியா, றஜினிபதிப்பகம்,
மற்றும் நண்பர்களுக்கும்.

அட்டைப் படம் : 'EGYPTOMANIA'

நந்ததக்குப் போக ஒரு பாதை
வாசிக் காலைக்குப் போக ஒரு பாதை
வின்னேரம்,
குந்ததான்றில் போயிருந்து
கள்ளுக் குடிக்கின்ற
கந்ததயர் வீட்டுக்குப்
போக ஒரு பாதை

இம்முன்றும் வந்து
ஏன்றாகச் சுத்திக்கும் இடம்தானம்
ஊர்ச்சந்தி என்று
ஏசால்லிடுவார் அப்பா.

பள்ளிக்குப் போக ஒரு பாதை
தாளங்கள் தப்பாது பாட்டுக்களைச்
சொல்லிக் கொடுக்கின்ற
பாட்கியின் வீட்டுக்கு ஒரு பாதை.
பின்னல் நடை உடைன்
இன்ன பிற பற்றிப் பேசுகிற சிநேகிதியர்
வந்துசெல்ல மறு பாதை.

இத்திசைகள் சந்திப்பில்
முச்சந்தி அறிவாள்
தங்கக்சி.

கடலுக்குப் போக ஒரு பாதை
ஊரின்
குளக்கரைக்குப் போக மறு பாதை
படத்துக்குப் போயிரவு திரும்புலையில்
களவுடுத்துப்
பலாப்பழத்தை ருசிப்பதற்குத் தோதாக
இன்னுமொரு பாதை

|||
சந்தி
|||

என
இவைகள் சந்தித்தல்
ஊர்ச்சந்தி எனக்கு.

அதிசயம்தான்
ஆனாலும் உண்மையிது
எனதம்மா அந்தச்
சந்தியினைக் கண்டதில்லை.

- இவாலை விழுயேந்திரன் -

அகதி வாழ்வு

சோழகக் காற்றில்

பஞ்சாக
தூக்கி வீசப்பட்ட
ஒரு அந்திய தேசத்தில்
என் வாழ்வை
எங்கே தேடுவேன்

அகதி வாழ்வின்
அவலமும்
நிற முகூர்த்தத்தில்
வெள்ளையாக இல்லாமையும்
தையாண்டிப் பேச்சுக்கள்
துளைத்திதுக்க
வாழ்வு கூவிக் குறுகும்

யைல் எவிகளாய்
தீவார்களும்
வதுங்கி நானுமாக
எத்தனை காலம் தான்
சமரசம் செய்ய

என் வீட்டுத்
தோட்டத்தில்
சுதந்திரமாக உலாவிய
நாட்களை
எப்படி மறக்க ?

நானோய விடியலை என்னை
கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறேன்
அது என்னை
முறாய்க்கிறது

வாழ்வு !

அதுவோ தன்பாட்டிலும்
நானோ என்பாட்டிலுமாக
ஒரு சமாந்தர
நிலையில்.

- குப்பிளான் ஜேகஸ்.

பார்னை தெரியாமல் ஒரு நாட்டில் இருக்கிறது எவ்வளவு கஷ்டமென்றது அனுபவத்தில் தூண் உணரமுடியது.

சீ... ஓவவரு விஷயத்துக்கும் ஓவவிவாருத்தனுக்கு தொந்தரவைக் குடுத்துக் கொண்டு... “மொழிப் புரோக்கர்” மாரைக் கூட்டிக் கொண்டு போகலாமென்டால் 500 பிராங்குக்கு யார் வீட்ட போவன்?

தலையிடி தாங்க முடியேல்ல. கபாலக்குத்து எண்டுறது இதுதானோ?

நாளையிண்டைக்கு மறுநாள் தான் நண்பனுக்கு வீவு.

இன்னதை குத்துக்கு நாளையிண்டைக்கு மறுநாளுக்கு “நாந்தேவு” எடுத்துக் கொண்டு நண்பனும் நானும் அந்த தர்மாஸ்பத்திரியில் போய் நின்றோம்.

பாரிலிலும் தர்மாஸ்பத்திரியா?

இருக்கு. ஆனால் அங்க போனால் வருத்தம் கூடும் என்றதும் அனுபவத்தில் தூண் உணரமுடிந்தது.

நோயாளிகள், நோயாளிகளாகக் கணக்கெடுக்கப்படுவதில்லை. விடிய ஏழு மணிக்குப் போய் நிண்டால் தான் “ஏம்பர்” உண்டு. அதுவும் இடிப்பட்டுக் கொண்டு.

நாங்கள் நும்பர் எடுத்துக் கொண்டு டாக்டருக்காகக் காத்திருந்தோம்.

நண்பகல் தாண்டிவிட்டது.

பசி வேறு வயிற்றறைக் கிழித்தது.

ஒரு பிரெஞ்சுப் பெண்மணி - வைத்தியசாலை சிற்றுழியிர் போல திருக்கவேண்டும் - வந்து ஏதேதோ சொன்னாள். எல்லோருக்குமாக.

ஒன்றும் புரியவில்லை.

நாங்களைத் தேடுகின்றேன். சற்றுத் தள்ளி ஏதோ அலுவலாக நின்றான்.

என்னுடைய பேர்தல் முழியைப் பார்த்த இன்னொரு தமிழ்நபன் தானாகவே வந்து மொழி பெயர்த்தான்.

மசிழ்சியாக இருந்தது. யாருக்கோ மொழி பெயர்க்க வந்தவனாம்.

“மத்தியானம் சாப்பிடாதவர்கள் வந்து கண்ணில் சாப்பிடிட்டுப் போய் இருக்கட்டாம்.”

தள்ளி நின்ற நண்பனை நெருங்கிச் சர்வாந்தேன். ‘வா வா செதியாப் போய் வெட்டட்டுவருவம்’ என்றேன் உதட்டுக்குள்.

“எங்க” என்றான்.

அறிந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

நண்பன் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான். “அட அவன் சொன்னது அதில்ல. உணவு ஆரோக்கி யம் தொட்பான கருத்தரங்கு நடக்குதாம். கலந்துகொள்ளவிரும்பிறவையள வந்து கலந்து கொள்ள்டாம்.”

எனக்கு மொழிபெயர்த்தவனைத் தேடுகின்றேன்.

இன்னொரு மூன்றாவதில் என்னைப் போல புதிதாக வந்த ஒரு சிறுவனுக்கு ஏதேதோ சீரியஸாக அளந்து கொண்டிருந்தான்.

சிறிது தோத்திற்கெல்லாம் ஒரு தமிழ்ப் பெயர் அழைக்கப்பட இருவரும் உன்னே போனார்கள்.

அதே மொழிபெயர்ப்பாளன்!

சிவ சிவா என்ன நடக்கப் போகுதோ?

“வேள்விக்கிடாய்” ஒன்று நினைவில் மின்னி மறைந்தது.

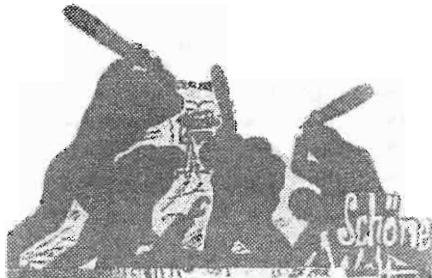
பாரிலில் நாங்கள்

- செனமி.

ஆவீன மழை பொழிய இல்லம் வீழு ..?

ஓ சிறுகதை ஓ

- ப.வி. சிறிரங்கன் -

ஆவீன மழை பொழிய இல்லம் வீழு....

இங்கு எதுவும் ஈனவில்லை, கடும் மழையும் பொழியவில்லை. எனினும், என்னிடு வீழ்ந்தது. சிதறுதேங்காய் போன்று சிதறியபடியே கற்கள் உருண்டன.

கூடவே கோதாரிபுடிச்ச உடம்பும் சிதறிப் பியந்தது.

ஆவீன மழைபொழிய இல்லம் வீழு....

நாசீயேவ குண்டு பொழிய இல்லம் வீழு மெய் சிதற அகத்தடியாள் விம்மியழ வாரீச வதங்கித்துவளா....

இருப்பைக்காக்கத்தாம் யாவும்.

சமூத்தைவிட்டு ஜேர்மனியில் வாழ்வதும், சாவதும் இருப்பைப்பற்றிய கனவின் உந்துதல்தாம்.

நீண்டு வளையும் உணர்வுகளுக்கு குறியிடு எதுவுமில்லை.

சிதறிய கற்களுக்குள் சின்னதாய் முனகல்.

மனவி.

ஒவி.

எதிரொவி!

என் செவிப்பறை இரைச்சவில் வலுவிழுந்தது.

பிரபஞ்ச இரைச்சல்.

ஒவியைத்தவிர வேற்றுவுமில்லை. அத்வைதம் மனதில் விரிந்தது.

ஒவியே அநாதி!

சற்றுமுன் வெடித்த குண்டின் ஒவி எனக்கு அநாதியாகவே பட்டது.

சமூத்துப்பிரஜை என்ற உந்துதலோ என்னவோ!

அகத்தடியாள் மெய்நோக அடிமை சாக...

என் அகத்தடியாள் அமுதாள்.

மேய்நோக் நோக் விம்மி விம்மியமுதாள்

அடிமை ?

இவ்லோகத்தின் அடிமை??

தான் அடிமையென்று உணர்வதற்குள்ளேயே அடிமை செத்தது.

என் வீரியத்தின் மகுடம் துவண்டு கிடந்தது முச்சில்லை.

முகங்கற்குவியலுக்குள்.

நாடி நரம்புகள் வலுவிழக்க, என்னால் அவனைப்பார்க்க முடியவில்லை.
உச்சியிலிருந்து குருதி கசிந்தது.

அவன்மீது கட்டப்பட்ட கனவுகள்கோடி தவிடுபொடி யாவும்.

என் மீது நான் கொள்ளும் பச்சோதாபம் அவனுருவில் வலிமை சேரும்.

எனக்காக எதிர்காலம் முற்றுப்புள்ளியாகிப் போனபோது, அவன் எனக்கு ஆரம்பத்தொடரானான். இதற்குக் கண்டு முற்றுப்புள்ளி வடிவில் வந்து சேர்ந்தது.

இயலாமை மீண்டும் உச்சியில் ஏறியமர்ந்து ஊனப்படுத்தியது என்னை.

அவன் மனிதத்தை இறுகப்பற்றியிருந்தான்.

குருதியினால் அதை தூய்மைப்படுத்தவா?....

போன கிழமைதாம் அது தபாலில் வந்தது. கவிசிலிருக்கும் சில தமிழ் நன்பர்களின் முயற்சி அது.

மனிதம் மீது கவிந்த வெறுப்புத்தானே குண்டுகள் வடிவில் குடிகளுக்குள் வருகின்றன?

மாவீரம் போகுதென்று விடை கொண்டோட

வழியியலே கடன்காரன் மறித்துக்கொள்ள... .

இருப்பதேவாடகைக் குடியில் இதற்குள் விளைவிப்பதற்கேது நிலம்?

ஒருநாளைக்கு உடம்புக்கு முடியாதுபோனால், வாடகை வீட்டு ஞாபகம், கிருஷ்ணனின் பிரமாண்ட காட்சியில் வாயில் விரியும் கோறையாக..... அதற்குள் 'மானுடம் புழுவாக, நெழியும் காட்சியாக விரியும்.

நேற்றும் வேலைக்குப் போனபோது என்னுடன் வேலைப்பார்க்கும் என் நன்பன் ஞானத்தின் பெயரை நேர அட்டவணையிலிருந்து நீக்கியிருந்தார்கள். போனமாதம் வேலொரு தொழிலாளியை வீட்டுக்கு அனுப்பியபோது தட்டந்தனியனாக நின்று எதிர்த்தவன். டொச்சில் 'ASBEUTLING SYSTEME, (கரண்டல் பொறிமுறை) என்று கோசம் போட்டவன்.

நேற்று...

இன்று நான், என் குடும்பம் வெடிகுண்டுப்புகைக்குள் குருதி சிந்தி... உயிர் கொடுத்து...

இடிபாடுகளுக்குள் இருந்து, என்னால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. வேலைக்குப் போகமுடியாமல் நேர்ந்ததை எய்ஜன் அது பயமாகி என் வீட்டு இழப்பைக்கூட மறக்கடிக்கிறது சில விநாடிகள்.

டொச் லாண்ட (Deutschland) புகைகளின் பின்னே...

எனக்கு, ஈழம் இப்போது சிறப்பானதாகப் பட்டது, யுத்தத்தை மறுத்து.

தூக்கம் வரும்போது தூங்கி, பசிவரும்போது கொட்டாவிவிட்டு, மிஞ்சினால் மூக்கறச்சிக் கீரையுடன் காலந்தள்ளி... அமைதியாய் உடல் அசைந்து உயிர் தாங்கும்.

பொடாச்சாண்ட எனக்கு எல்லாம் வழங்கியிருந்தது.

ஆனால், குண்டை எப்போது வழங்குமென்று தெரியாமற் போய்விட்டது! தெரிந்திருந்தால்....

என் வீரியம்... என் கனவு... என் மனவி....

நான், அகோர இடிபாடுகளுக்கிடையில் இருந்து என்னை விடுவித்து, என் மனவியை... என் மழலையை அண்மிக்க முயற்சித்து தோற்றேன்.

சில நிமிடங்கள் கழிய

கீக், கீக் ஒலி செவிகளில் பட்டுத்தெரித்தன.

இது எனக்கு அதே குண்டு வெடிப்பின் ஒலியை ஞாபகமூட்டின.

நான் பிரபஞ்ச இரைச்சலுக்குள்....

இப்போது அத்வைதம் அம்மணமாய் எனக்குள் சதுராடியது.

சிவப்பு வான்களில் வந்தவர்கள் ஓடியடித்து எமை அண்மித்தனர். அவர்கள் Vof fuf காரர்கள் (அவசர அழைப்புக்காரர்கள்) கற்குவியல்களுக்குள் விருந்து என் மழையை இழுத்தெடுத்தார்கள். அது, துவண்டு விட்டது!

நான் அப்பன் என்று கூறிக்கொள்ள இயவில்லை. அப்பனுக்குரிய முறையில் அவனைப்பார்க்கவில்லை. அவன், வாழ்நாளில் பலமனிநேரங்களை நான் அவனக்காக செலுத்தாமல் புத்தகங்களுடன் செலுத்தினேன். மழலையொலி கேட்டு ஆண்தமடையாமல் நூல்களுக்குள் புழுவாகிப்போன தாலேயோ என்னவோ அவன் என்ன விட்டு இப்போது வெகுதுநாம் சென்றுவிட்டான். நான், எனக்குள் நொந்து வெதும்பினேன்.

இனி, இங்கு எந்த சுக்காலையில் நிம்மதியைத் தேடுமோ?

நான் இதையறியேன்.

ஏதோவொரு மூலையில் உணர்வு மரத்தவளாய் மனவி.

அவன் விழிகள் வீங்கி நீர் சுருந்து... அகோரமான வாழ்வுப்படலத்தை சொல்லாமற் சொன்னது.

இரு விழி சிற்றும் நீரை பாராதே என்

இதயம் மகிழ்வதைப்பார்!, என்று அவைகள் கூறவில்லை

இயற்கை வலிமையுடையது.

தூக்கமாக சிலவற்றைச் சொல்லும்.

மனவியின் விழிகள் எனக்கு இப்படியே பட்டது.

தன் தொப்புள் கொடியுடன் இணைத்து வைத்த இயற்கை தற்போது தன்னிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டதாகப்பிதற்றினாள். துவண்டதை அணைத்து மூர்ச்சையானாள்.

அவன் உடலெங்கும் இரத்தக்காயங்கள். தலையிலிருந்து குருதி வடிந்து அவன் கந்தலை சிவப்பாக்கியது.

என் குழந்தையின் பால்போச்சி ஒரு மூலையில் சிதறாமல் கிடந்தது.

சமூம் இப்போது எனக்குச் சிறப்பானதாகப் பட்டது.

தூக்கம் வரும்போது தூங்கி பசிவரும் போது

கொட்டாவி விட்டு, மிஞ்சினால் மூக்கறச்சிக்கீரையுடன்

காலந்தள்ளி.. அமைதியாய் உடல் அசைந்து

உயிர் தாங்கும்.

என் குழந்தையும் இப்படி...

என் விழிகள் பணித்து மீசை வழியாக உதட்டை அடைந்தது உப்புநீர். சிறை சிந்திய கண்ணர் மலைபோன்ற எதனுாடே சென்று எங்கோ அடைந்த தாம். எனக்குள் ஒரு கம்பன் இருந்தால் எப்படி வர்ணிப்பானோ தெரியாது.

ராமாயணத்தை கவைபட விளக்கிய ஆசிரியர் சபாரெண்ம் என் விழிமுன் வந்து போனார்.

எல்லாம் கனவுபோல் விரிந்து கொண்டன.

என் மனைவியையும் என் மழையையும் கிட்த்தியும் எடுத்தும் சென்றார்கள்.

என்னைக் கைத்தாங்கலாய் கூட்டிச்சென்றார்கள்.

நேரம் அதிகாலை நான்கை நகரவைத்தியசாலைக்குள் காட்டியது.

எனக்கு மருத்துவ விடுப்புத்துண்டு பத்துநாளைக்கு எழுதப்பட்டது. கூடவே உடற்சிராய்ப்புக்கு பத்துக்கள் போடப்பட்டது. மனைவியை விபத்து வாட்டில் போட்டு குருதியேற்றினார்கள். அவள் கடுமையாக குண்டிப்பட்டுவிட்டாள்.

நான் 'என் பிள்ளையை எங்கு எடுத்துச் சென்றார்களோ' என்று ஏங்கித்தவித்தேன்.

மனைவியின் உடல்நிலை இன்னும் பெரிய பேரிடியை எனக்கு வழங்கிற்று. இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்துகொள்ள எனக்கு உணர்வும், உடல் இயக்கமும் இருந்தது.

என்ன பாவம் செய்தேனே தெரியாது!

புண்ணியம் செய்திருந்தால் கூடவே, நானும் போயிருப்பேன். இப்போது நான்...

இருள் விடித்து காலை மணி ஏழாகியது.

என் உடலில் வலுவிருந்தது.

வேலை ஞாபகத்திற்கு வர மருத்துவ விடுப்புத்துண்டு வழி வகுத்தது. அத்துடன் வேலைத்தலம் நோக்கிப்போவதாக டாக்டரிடம் கூறி, மனைவி யைப்பார்த்து மனம் நொந்து வேலைத்தளத்திற்குச் செல்லக்கிளம்பினேன். வழியில் ஞானம் எதிர்ப்பட்டான்.

என்ன மச்சான் உடம்பெல்லாம் கட்டுக்கள்.

நான் மெளனமாகியிருந்தேன்.

"மச்சான் போன மாதம் வேண்டின ஆயிரத்தையும் தாவன்ராய்வன, வீட்டுக்காரர் கொழும்பில் வந்து நீர்கினம். இப்ப அவையோடு ரெரிபோன் கதைச்சிட்டு வரேக்கேதான் நீயும் கடவுளேயெண்டு நேரில் வாறாய், காகைத் தாவன்ரா"

ஆவீன் மழை பொழிய இல்லம் வீழு

அகத்தடியாள் மெய்நோக அடினம் சாக

மாவீரம்போகுதென்று விதை கொண்டோ...

வழியிலே கடன் காரன் மறித்துக் கொள்ளக்...

வேலை போகுதென்று மருத்துவ விடுப்புக்கொண்டோடு

வழியிலே கடன் காரன் மறித்துக்கொள்ளக்

சாவீடு என் வீட்டில் நிகழு...

நான் விழி பிதுங்கி நிறக...

ஞானம் என் நிலைமைகளை அறியும் நிலையிலில்லை. பத்தாண்டுகளுக்குப்பின் பெற்றோர்களுடன் உறவாடிய நினைவில் அவன் தன்னை மறந்திருந்தான்.

பின்னேரம் உம்மைச் சந்திக்கிறேன், என்றேன்.

"சரி மச்சான், ஏதோ சிந்தனையப்பட்டவனாய் விடை பெற்றான் அவனைப் பிரிந்து கிளம்பினேன்.

வானம் அழுத் தொடங்கியது.

எனக்காக?...

குண்டுச் சிராய்ப்பினால் ஏற்பட்ட காயங்கள் வலியை அதிகமாக்கின எனக்கு.

நிம்மதி இல்லை.

என் மழலை பற்றிய கணவுகள்.

வாழ்வின்மீது வெறுமை கவலியது.

வேலை ஏன்?

மருந்து விடுப்பேன்?

எல்லாம் போன்பின் இவையிருந்து இலாபமென்ன!

பொன் எழில்கொள் மேஜியைக்

கண்ணீரினால் கழுவி ஆடுவேனோ?

மீண்டும் வைத்தியசாலை நோக்கி ஓடினேன்!

இடையில், விம்மி விம்மி அழுது விங்கினேன்.

என் செல்வத்தின் எழில் முகத்தைப் பார்க்க மனம் அவாய்ப்பட்டது.

அவன் பொங்கி எழும் முழுநிலவுக்கு ஒப்பானவன்; ஆனால் அகதி கணகள் மீண்டும் பரித்தன.

விழி நீரிழுடோ அவன் மலர்ந்தான்!

விழிநிரிலாடே அவன் மலர்ந்தான்!

குயிலும் கரும்பும் செழுந்தேனும்

குயிலும் யாழும் கொழும்பாகும்

அயிலும் அழுதம் குவைதீர்த்த

மொழியைப்பிரிந்தான் அழியானோ.

சீதைக்கும் இராமனுக்குமா இது பொருந்தும்?

எனக்குமதாம்!

என் மழலையை எந்தச் சவக்காலைக்கு எடுத்துச் சென்றிருப்பார்கள்?

மனைவியின் நிலை எப்படியோ? கேள்விகள் நின்டன.

இரத்தம் ஏற்றினார்கள்.

எப்டல் இரத்தம் வேண்டாம். பிளஸ்மா மூலம் வைத்தியம் பார்க்கச் சொன்னேன்.

டாக்டர்கள் கேட்கவில்லை.

அவன் நிலைமையை நான்றியேன்.

ஓடினேன், ஓடினேன். என் குழந்தை நினைவால். அவன் நினைவால்!

வைத்தியசாலை அண்மித்தது.

என்னவளின் கட்டிலைச் சுற்றி பத்துக்கு மேற்பட்ட கருப்புத்தலைகள் தென்பட்டன.

*என்ன தம்பி உமக்கு இப்படி?... பெரியவர் ஒருவர் நா தளதளக்க

கேள்விக்குறியால் ஆறுதல் படுத்தனார்.
 ஞானமும் மௌனமாகித் தலைகுனிந்து அவர்களுள் நின்றான்.
 மனைவி கோமாவில் இருந்தாள்.
 நான் தலைமை வைத்தியிடிட்டீர் மழலை பற்றிய விபரம் அறியச்
 செல்வதாய் அவர்களைவருக்கும் கூறிச்சென்றேன்.
 என் மழலையைப்பார்க்க யாவரும் வருவதாய் சொன்னார்கள்.
 பதில் கிடைத்தது.

தென் சுவக்காலையில் மழலையின் உடலிருப்பதாய் பதில் வந்தது.
 ஓடினேன், மீண்டும்.
 அவர்களும் பின் தொடர்ந்தார்கள்.
 பஸ், டிராம், கார் யாவுமே மெதுவாகச் செல்வதாகவுணர்ந்தேன்.
 இதனாற் காலகளினால் ஓடினேன், ஓடினேன்.
 பின் தொடர்ந்தவர்கள் எவரையும் திரும்பியபோது காணவில்லை.
 இடைவழியில் களைப்புற்று வீதியோரம் வீழ்ந்தேன்.
 இதயம் பலமாக அடித்தது, நெஞ்சு வலியெடுத்தது.
 மனை சூழன்றது, மால்வரை
 சூழன்றது, மதியோர் என் சூழன்றது, சூழன்றது.
 அவ் வெறி கடல் ஏழும்
 விண் சூழன்றது, சூழன்றது.
 கதிரொடு மதியும்... என்று கம்பன்சொன்னதுபோல்நான் சூழன்றேன்.
 வாய் மட்டும் அசைந்தது.

ஆவீன மணமூபோழிய இல்லம் யீழு
 அகத்தடியாள் மெய்நோக அடிமைசாக
 மால்வர் போகுதென்று விதை கொண்டோட
 வழியிலே கடன்காரன் மறித்துக்கொள்ளக்
 காவோலை கொண்டொருவன் எதிரே தோன்றத்
 தள்ளுவொண்ட விருந்து வர சர்ப்பந்தீண்டக்
 கோவேந்தர் உழுதுண்ட கடமை கேட்கச்
 சூருக்கள் வந்து தட்சணை கொடு என்றாரே, எனப்புலம்பினேன்.

எனக்கு நீர்த்தாகம் எடுத்தது, நா வரண்டு கணகள் இருங்களே.
 சாவோலை கொண்டு யாரும் எதிரே தோன்றவில்லை. அது என் வீட்டினி
 லேயே நிகழ்ந்தது.
 அகதி வாழ்வில் விருந்துக்கு வர யாருமில்லை.
 கோவேந்தர்கள் கடமை கேட்க வந்தார்கள், சூருக்கள் வடிவில் போன
 கிழமை...
 அவர்கள், அவசரகால யுத்தநிதி என் விருப்பை அறியாமலே ஜூங்னாறு
 மார்க் என் எழுதி ரசீது தந்து பணம் அபகரித்தார்கள்.
 இவையாவும் காட்சியுருவாகின.

கணக்கள் இருள் முழுமையாக கவ்வியது.
 நான் மூர்க்கையானேன்.
 நினைவு தீரும்பியபோது ஒரு வைத்தியசங்கைக் கட்டிலில் கிடப்பது
 புரிந்தது.
 கண்ணென்றிரே என் மழலை ஓடியாடுவது புலப்பட்டது.

விழிகளை கசக்கி மீண்டும் பார்வையைக் குவித்தேன்.
 கண்ணீர் மட்டும் நிஷ்மாகின.
 விழிகளை இறுக மூடி வேண்.
 மனைவியின் ஞாபகம் பின் தொடர்ந்தது
 அகத்தடியாள் மெய்நோக...
 அவள் இறக்கமாட்டாள் தன் மழலையின் உடலை பார்க்கும் வரை.
 வைத்தியசாலைக் கட்டிலைவிட்டு எழ முயன்றேன் முடியவில்லை. உடல்
 பல வீனப்பட்டுப் போய்விட்டது.
 மீண்டும் என் மழலையின் பேச்சொலி செவிகளிற் பட்டுத்தெறித்தன.
 இப்போது கண்களில் இருந்து நீர் வரவில்லை.
 வரண்ட பார்வையை சாளரத்துக்கூடாக வெளியில் செலுத்தினேன்.
 வாணத்தில் முழுநிலவு வட்டமிட்டது. அது என் மழலையின் நீர்மலமான
 தோற்றத்தை உரித்துவைத்தாற்போல காட்டி நிறக
 என் வாய் மட்டும் ஆவின மழைபொழிய இல்லம் வீழ?... என
 முனுமுனுக்க விழிகள் பணித்தன.

தமிழ்ச் சிறுகதைகளஞ்சியம்

சுதந் திவாரி வளர்களின் சிராந்தஸைப் பறிவ ஸெப்து, நாவை தவசுற்றுவிடும் செப்டோம்பர் காணிக்குறிகளைக் கிழக்குறை காங்கிரஸ் குன்றை உங்களும் பணியில் சுதந் தவசுற்றுவர்களினும் வெற்றுக்கூடுதலும் பூர்வமாக நோய்படுகிறது.

தவசுற்று அம்மூவில் நான்கு பாகங்களைக் கிட்டிக்கொண்டிரும் உறுவாறும். சுதந் திவாரி முன்னொழுவினும் நற்பினமதைய நிறுத்துவதையும் கிழக்குறைகள் தீவிரமாக நிறுத்துவதற்கில் இடம்பெறும்.

வாக்கினாலும் இந்தயாரைய மாண்பு ஒத்துவழிப்பு வழிக் கிடையும்.

தூா் பெற்றும் விரும்புவது தூான் மிகக்குறையான்றை தீர்விடுவது-அதனை ஏற்றியிருக்க வார்க்காக, இவ்விருப்பு நித்தியான குறியிழுதைச் சூழ்நிலைகளைக் கட்டுவதையில் புகைப்பட்டு இருப்பின் விரும்புத்தக்கு.

மறந்த மதப்பாளிகள் முதல் இந்தும் நமு ஆற்றுவை கொள்கிறதுவர்கள் அவரும் இக்காலங்களில் நொடுப்புகளில் இடம்பெறுவார்.

நமிழக ஏற்றாளர் இந்தியா பார்த்தாறி, மற்றும் காவுந்தியிலாவில் வரியும் ஏற்றாளர்கள் சன். பொன்னுத்துவா (சன். சௌ.), மாத்தன சோடு, கூ. முந்கூழி ஆகியோர் இஸ்ரூக்கதைக் காங்கிரஸ்தான் நொடுப்பாளர்களாக வெற்படுகின்றனர்.

இக்காலங்கிரியம் தொடர்பாக வாசக்களினும் ஏற்றாளர்களினும் குற்றுக்கஞம் கவசத்தில் கொள்ளப்படும்.

*புதுநாதகன அனுப்பிவான்தும் டிகிலரி:-

L. Muruga poopathy
 170. Hothlyn Drive.
 Craigieburn
 Victoria - 3064.
 Australia

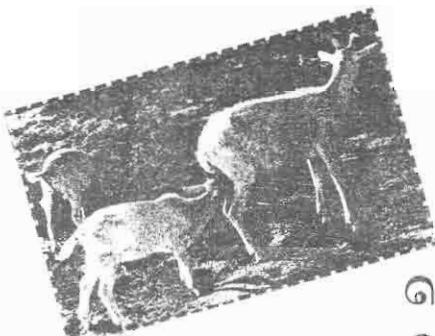
ஆசியா பதிப்பகம்

பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்களான பண்டிதமணி, சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் "இலக்கிய வழி", மாதகல், மயில்வாகனப்புலவர் எழுதிய "யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை" ஆகிய நூல்களை ஆய்வாளர்களுக்காக வும், வளரும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்காகவும் எமது கைக்கெட்டிய மூலப்பிரதியினை போட்டோ பிரதி செய்து நூலாக்கித்தருகிறோம். பிரதிகள் தேவைப்படுவோர் தபாற்செலவு, போட்டோ பிரதிச் செலவு களை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இலக்கிய வழி

Asseyay

3, Allee Paul Leautaud,
95200 Sarcelles,
France.

Tél : 39 90 89 70
Fax : 34 19 13 54

இந்நூல், பொன்னம்பலபிள்ளையை மத்தியாக வைத்து, அவர் காலத் துச் சிவசம்பும்புலவரையும், அதற்கு முன் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பரியந்தமானவர்களையும், சிவசம்புப் புலவருக்குப் பின் நமது காலத்தி விருந்த சோமசுந்தரப் புலவர் மஹாலிங்கசிவம் என்பவர்களையும் ஊடுருவி நடப்பதை ஒருவாறு சுட்டிக் காட்டுவது, மேலும், இரட்டையர், காளமேகம், புகழேந்தி என்று தொடங்கிச் சிவகாமி சரி தைக்கு வந்து, பின் மேலே எழுந்து கம்பரிலே சற்று ஞேந் தரித்துத் தீருவள்ளுவரை வணங்கி நல் வாழுவ பெற்றுக் கற்றறிந்தாரேத் துங் கலியைத் தீண்டி முற்றறுகின்றது.

வெளிவந்து விட்டது !

சோலைக்கிளியின்

ஆணிவேர் அறுந்த நான்

அந்தக் காட்டுப் பூமரம்

இன்றிரவு.

ஒரு காட்டுப் பூமரத்தை நான் பிரசவித்தேன்.
பூக்கள் நிறைந்திருந்தன நான் பிரசவித்த பூமரத்தில்
பறவைகளும் கத்தின.

கோடான் கோடி வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
நான் பிரசவித்த பூமரத்தைச்
சுற்றிச் சுற்றிப் பறந்தன.

நிலவு

வானத்தின்

முக்கால் தூரம் வந்துவிட்ட நேரம்,
நான் பிரசவித்துக் களைத்திருந்தேன்.

நான் ஆண்.

எங்கிருந்து, எப்படிக், கருக்கடியது

இந்தப் பூமரம்!

ஓ..... அன்று நான் அந்தப் பயணத்தில் கண்ட
காட்டுப் பூமரத்தின் முகம்
இந்த மரத்திற்கும்!

அந்த ஆற்றின் ஓரத்தில் அந்த மரம் நிற்கிறது.
தலையில் பல வர்ணத்தில்
மை பூசியது மாதிரி

பூக்கள்.

அந்த மரத்தில் அன்று என் மனதைக்
கொஞ்சி வைத்துவிட்டு வந்தேன்.

ஆம், அந்த மரத்தின் முகமே
இந்த மரத்தின் முகம்
தூக்கிக் கொஞ்சி பெயர்த்திட்டுத் தாலாட்ட
விடியட்டும்.

சோலைக்கிளி

காசி ஆனந்தன் கதை எழுதுகிறார்

- சி. சிவசேகரம் -

(காசி ஆனந்தன் கதைகள், காசி ஆனந்தன், 1992 மார்க்டி, காந்தனகம், சென்னை 600 002, 93ப. இந்திய ரூபர் 30.00)

நிழலின் அருமை வெய்யிலிற் தெரியும் என்பது பழமொழி. சசாப் கதைகளின் அருமை காசி ஆனந்தனுடைய கதைகளை வாசிக்கும் போது நிச்சயமாகத் தெரியும். சசாப்பின் நீதிக் கதைகளின் அமைப்பில் மிகுந்த கவனமுண்டு. கதைகளில் வரும் விலங்குகளுடன் மனிதர் உறவுபடுத்தும் பொதுவான பண்புகளை சசாப் தனது கதைகள் கூறும் நீதியை வலியுறுத்தப் பயன்படுத்தியுள்ளார். கதைகளில் ஒரு எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கிச் சுவாரசிய மான முறையில் திருப்பங்களையும் கதைகளிற் புகுத்தியிருக்கிறார். உதாரணமாக, முயலும் ஆமையும் பந்தயத்துக்கு ஒடிய கதையை நாம் அறிவோம். ஆமை வெல்லக்கூடுமா என்ற பிரச்சனையை அவர் முயலின் தூக்கத்தின் மூலம் தீர்த்து விட்டார். அவரது தீர்மையை அவரது கதைகள் அனைத்திலும் நம்மால் உணரமுடியும். அவரது கதைகள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் வருடம் நிலைத்து இன்னமும் விருப்புடன் கேட்கப்படுகின்றன என்றால். அதற்குரிய நியாயம் அவரது கதைகட்டு உள்ளேயே இருக்கிறது.

காசி ஆனந்தன் எதுகை, மோனை, உணர்ச்சி ஆகியவற்றை வைத்துக் கவிதை பண்ணினவர். அரசியற் கார்ஜனங்களால் தமிழருக்க கட்சியின் இலக்கியப் பாசறையில் முக்கியமான ஒருவரானவர். (இது தமிழருக்க கட்சியின் தேசியவாத அரசியலின் தத்துவ, கலை -இலக்கிய வறுமையின் விளைவாகவும் இருக்கலாம்). மற்றப்படி அவர் வெகு சராசரியான ஒரு கவிஞர் தான். அவருக்கு மரபுத் தமிழ்க் கவிதையுடன் உள்ள பரிச்சயம் கவித்துவத்துடனான பரிச்சயமாக இல்லாமல் போய்விட்டது. உணர்ச்சிக் கவிதைகளை எழுதிக் குவிப்பது போல குட்டிக் கதைகளை எப்போதோ எழுதிக் குவிக்க முற்பட்டி ருக்கிறார். விளைவு : இந்தத் தொகுதி.

காசி ஆனந்தன் பாணியில் குட்டிக் கதை எழுத வேண்டுமானால் அதற்கான எளிய விதிமுறை ஒன்று உண்டு. மூன்று கட்டங்களில் இதைத் தருகிறேன்.

முதலாவது : இதுவே, இம்முனிஸ்ரிலும் சிறிது சிரமமானது. ஆயினும் எவருக்கும் இயலுமானது. ஒரு "புதுமொழியை" உதிருங்கள். எதுகை மோனையுடன் இருப்பது சிறப்பு. ஆயினும் அவசியமில்லை. உதாரணமாக : " மேலே பார்ப்பான்; கீழே விழுவான்."

இரண்டாவது:

முதலாவது விஷயத்தில் வரும் காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய ஒரு பிராணியை அல்லது பொருளை அல்லது ஒரு மனிதனைத் தெரிந்தெடுங்கள். அதைச் செய்யாத அல்லது செய்ய முன்னயாத ஏதோ ஒன்று இரண்டையும் தெரிந் தெடுங்கள்.

மூன்றாவது:

தெரிந்தெடுத்த முதலாவது பிராணியோ, பொருளோ, மனிதனோ புதுமொழிக்கேற்ப எதையோ செய்யப் போய் எப்படியோ முடிவ தாக ஒரு சில சொற்களில் எழுதுங்கள். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பிராணியோ பொருளோ மனிதனோ அதைப் பற்றி ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கலாம் அல்லது கேள்வி கேட்கலாம். அதற்கு மற்றப் பிராணியோ பொருளோ மனிதனோ உங்கள் "புதுமொழி யைப்" பதிலாகத் தரலாம். அல்லது கேள்வியின் உதவி யில்லா மலே யாராவது அந்தப் புதுமொழியை உதிர்க்கலாம்.

இனிக் கதையை அமைத்துப் பார்ப்போம்:

ஒரு ஒட்டகம் (அல்லது கழுதை, அல்லது யானை, அல்லது உயருளான மனிதன், அல்லது குள்ளமான மனிதன், அல்லது குடை...) மேலே பார்த்தபடி தெருவழியே போனது (போனான்). தன் அகம்பாவத்தால் (அல்லது அடிட்டையால் அல்லது கழுத்துச் சுறுக்கியதால் அல்லது சும்மா வேறு பராக்காக...) அக்கம் பக்கம் பாராமலும் (நடந்தோ மிதந்தோ பறந்தோ எப்படியோ) போனது (போனான்). கீழே இருந்த குழி (அல்லது முன்னால் வந்த வண்டி அல்லது கிடந்த மலை அல்லது பறந்த ஆகாயவிமானம்) அதற்குத் தெரியவில்லை. தடுக்கியோ இடறியோ மோதியோ எப்படியோ விழுந்து தொலைத்தது (தொலைத்தான்). அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த காகம் (அல்லது மேகம் அல்லது மரம் அல்லது அம்மிக்கல் அல்லது கிழவி...) அதைப் பார்த்துச் சொன்னது (சொன்னான்).

"மேலே பார்ப்பான்

கீழே விழுவான்."

கதையை மாற்றி மரத்திடம் அம்மிக் கல் சொன்னதாகவும் எழுதலாம். அம்மிக் கல் எப்படித் தெருவுக்கு வந்தது என்று யோசிக்காதீர்கள். தொண்ணுாற் றெட்டு வயதுப் பாட்டி அதை வெய்யிலில் காய வைக்கத் தெருவுக்குக் கொண்டுவந்த போது சம்பவம் நடந்ததாக எழுதலாம். இல்லாவிட்டானும்

என்ன. தமிழர்கள் இந்த மாதிரிக் கேள்வி கேட்டுப் பழகியிருந்தால் யாரும் தமிழனுக்கு இந்த மாதிரிக் கதை விடுவார்களா!

இந்த மாதிரிக் கதை எழுதுவதற்கு அவசியமான திறமையை விடப் பச்சடிக்குத் தேங்காம் அரைப்பது எப்படி என்று தெளிவாக எழுத அதிகம் மொழி ஆற்றலும் இலக்கிய ஆளுமையும் அவசியம். அதுவும் இயலாதவர்கள் சிலபேர் கவிதை எழுதுகிறார்கள். இப்போது காசி ஆண்டன் புதியபாதையைக் காட்டியுள்ளார். இனியாவது கவிதைக்கு வந்தது குட்டிக் கதையோடு போயிற்று என்றவாறு தமிழ்க் கவிதை பிழைக்குமா?

காசி ஆண்டன் தான், தனது கதை சொல்லும் ஆற்றலுக்கும் கற்பனை வளத்துக்கும் ஏற்றபடி எதையோ எழுதினாரென்றால், அதற்கு ஆசீர்வாதம் வழங்குகின்ற சிலரது பொன்மொழிகளைப் பார்ப்போமே. (யாரை நினைத்து அழுவது என்று தெரியாததால் நான் அழவில்லை):

“நாளைய நம் தலைமுறைக்கு வரலாற்றோடு ஒப்புமை செய்து பேச இன் நைக்கே எம் கவிஞர் எழுதி வைத்த இந்த அழகுகள் என்றும் வாழும்... திலீபத் தலீர்களாய்!”

அறிவு மதி

“ஷேஷபியரின் ஜாம்பிலெட் நாடகத்தின் உரையாடல்களில் பல, ஆங்கிலத் தில் பழமொழிகளாகி விட்டன என்பார். இத் தொகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு கதையின் இறுதியிலும் பழமொழிப் பாணியிலான புதுமொழிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்புது மொழிகள் பழமொழிகளாகி நின்று நிலவும்.”

கவிஞர் இன்னுலாப்

“கவிஞர் காசி ஆண்டன் சகாப் ஆகியிருக்கிறார்.”

கவிஞர் அப்துல் ரகுமான்

“காலத்துக்கு வாழ்வு கொடுக்கும் இலக்கியப் படிடப்படுக்கள் இலவு.”

மறவன்புலவு க. சக்சிதானந்தன்

இதோ மாதிரிக்கு காசி ஆண்டனின் கதை ஓன்று
அளவை :

அன்றாடம் ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருத்தின் சக்கரத்தைப் பார்த்துத் தெரு கேட்டது:-

“மண்முழுவதும் சுற்றி வருகிறாயே - நீ பெற்ற அனுபவம் தான் என்ன ?”

சக்கரம் அமைதியானது.

பின்டு அது தெருவைப் பார்த்துச் சொன்னது:-

“நான் என்னையே பலமுறை சுற்றி அன்று கொள்கிறேன் - அதனால் தான் உலகத்தையே அளந்து வருகிறேன்.”

திரும்பவும் தெருவைப் பார்த்துப் “புரிகிறதா?” என்று கேட்டது சக்கரம்.

அது சொன்னது:-

“துன்னை அளந்தவன்
மன்னை அளந்தவன்”

(முகட்டில் மாட்டியிருந்த மின்விசிறியும் தனையிற் சுற்றிக்கொண்டிருந்த பம்பரமும் ஆளையாள் பார்த்துத் தலையில் அடித்துக் கொண்டான். - வி. சி.)

காசி ஆண்தலுடைய அண்மைய குட்டிக் கதைகள் சில "ஸஹக்கு கதைகள்" என்ற பேரில் "குபமங்களா"வில் விதந்துரைக்கப்பட்டு மறுபிரசுரமாகியுள்ளன. ஒரு சில "எரிமலையி" ல் வந்துள்ளன. காசி ஆண்தலின் குட்டிக் கதைகள் இன்னமும் தரத்தில் அவரது கவிதைகள் போலவே உள்ளன. (ரசனை என்பது அகச் சார்பான விழுயமும் தானே!)

நிற்க. நூலின் அச்சுப் பதிவு நேர்த்தியானது. இடையிடை கதைக்குப் பொருத்தமற்று அமைந்தாலும் கதைகளுடன் வரும் சித்திரங்களைக் கதைகளை விட மேலாக ரசிக்க முடிந்தது.

○

குட்டிக்கதை இலக்கியம் பற்றிச் சில வரிகள்...

- சி. ஐகேந்திரன்

குட்டிக்கதைகட்டு நீண்ட வரலாறு உண்டு. சஸப் கதைகள் பல மொழிகளிலும் புழக்குகின்றன. குட்டிக் கதைகளைச் சங்கிலித் தொடராக அமைத்த பஞ்சதந்திரக் கதைகள் இந்திய மண்ணுக்குரியன. புத்த சமய மரபில் வந்த ஜாதகக் கதைகளும் குட்டிக்கதைகளாகக் கருதத் தக்கனவே. சின மரபில் நீதிகளைப் புட்டும் குட்டிக் கதைகள் நெடுங்காலமாக இருந்து வந்துள்ளன. மேற்கூறியவாறான குட்டிக்கதைகள் அற. நீதி போதனைகளை நோக்கமாகக் கொண்டவை. இவற்றினின்றும் வேறுபட்ட குட்டிக் கதைகள் பிற்காலத்தில் தோன்றின. தெனாலிராமன் கதைகள் என்று தமிழிலும் அந்தரே கதைகள் என்று சிங்களத்திலும் மூல்லா(நல்ஸ்ருதி) கதைகள் என்று மேற்காசியாவிலும் அவாந்தி கதைகளைச் சில நாடுகளிலும் பரவிய குட்டிக்கதைகள் நீதி போதனையை விடப் புத்திக் கூர்மையையும் நகைச் சுவையையும் வலியுறுத்தின. பழைய நீதிக் கதைகளில் நகைச்சுவையை நாம் காண முடியுமோயினும் தெனாலிராமன் கதைகளிலும் அவற்றின் மூலமான மூல்லா கதைகளிலும் நகைச்சு வைக்கே முதலிடம் தரப்படுகிறது. விக்கிரமா தீத்தான் கதைகளின் நீளம் முற்குறிப்பிட்ட கதைகளினதை விடச் சற்றே அதிகமானது. அவற்றின் அமைப்பும் தன்மையும் அவற்றை முற்குறிப்பிட்ட குட்டிக்கதைகளினின்று வேறுபடுத்துகின்றன. கிராமியக் கதை வழக்கில் உள்ள கதைகளும் பொதுவாகக் குட்டிக்கதைகளாக நாம் அடையாளங் காண்பவற்றுள் அடங்கமாட்டா. பிற்காலத்தைய நீதிக்கதைகளும் பெரும்பாலும் குட்டிக் கதைகளின் விளிம்பில் நிற்கின்றன.

மேற்கீற குட்டிக்கதைகள் பிற்காலத்திற் சிறார்கட்கான கதைகளாகவும் நகைச்சுவைக்காகவும் போதனைக்காகவும் உருவாகியுள்ளன. நவீன சிறுக்கதை

நாவல் இலக்கியவடிவங்கள் போன்று குட்டிக்கதை ஆசிரியரை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. ஜேமஸ் தேபர்(JAMES THURBER) எனும் அமெரிக்க இலக்கியவாதி, சிறுகதைகளிலும் உரைச்சித்திரங்களிலும் தேர்ந்த வர் அவர் எழுதிய “நமது காலத்திற்கான குட்டிக்கதைகள்” (FABLES FOR OUR TIME) எனும் தொகுப்பும் மரபு சார்ந்த குட்டிக்கதைகளை அழகாகத் திரித்து நீதிக்கதைகள் கூறும் நீதிகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிச் சிரிக்க வைப்பன்.

இந்திய மரபிற் கடந்த நூற்றாண்டுக்குள் வாழ்ந்த ஒரு சிறந்த குட்டிக்கதை ஆசிரியரைக் குறிப்பிடுவதாயின் ராமகிருஷ்ணரைக் கறலாம். மிக எளிமையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட ஒரு சிறந்த வேதாந்தியும் ஞானியுமான இவர் தனது சிந்தனைகளை விளக்குவதற்குக் குட்டிக்கதைகளை மிகவும் சாதுரியமாக்கையாண்டார். அவரது கதைகளில் அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. மிகவுஞ் சிக்கலான தத்துவங்களை எளிமையான முறையில் விளக்க இவை மிகவும் பயன்பட்டன அவரது கதைகளிலிருந்து எனக்குப் பிடித்த ஒரு உதாரணத்தைக் கீழே தருகிறேன் கதையின் விவரங்களிற் பிசகிருக்கலாம். சாராம்சம் சரியாகவே உள்ளது.

ஒருபடித்த மனிதர் படியாத ஒரு பட்கோட்டியுடன் ஆற்றைக் கடந்து மறுக்கரைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். ஆறு மிகவும் அகலமானது நீரோட்டமும் அதிகம் எனவே பயணம் மெல்லவே நடந்தது. படித்தவர் பட்கோட்டியிடம் பேச்கக் கொடுத்தார்.

“உங்க்குத் தத்துவம் தெரியுமா?”

“உன் வாழ்க்கையில் கால்வாசி வீணாகிலிட்டது. சரி உங்க்குக் கணிதமாவது தெரியுமா?”

“தெரியாது.”

“உன் வாழ்க்கையில் அரைவாசி வீணாகி விட்டது உங்கு இலக்க ணம் தெரியுமா?”

“தெரியாது.”

“உன் வாழ்க்கையில் முக்கால்வாசி வீணாகி விட்டது.”

படித்தவர் மேலுந் தொடரு முன், பட்கோட்டி அவரிடங் கேட்டார் :

“ஐயா உங்களுக்கு நீந்தத் தெரியுமா?”

“தெரியாது.”

‘அப்படியானால் உங்கள் முழு வாழ்வுமே வீணாகப் போகப் போகிறது. ஏனென்றாற் படகில் உடைப்பேற்பட்டு விட்டது அது விரைவிற் அமிழ்ந்து விடும்.’

இந்தக் கதையை எத்தனையோ விஷயங்களை விளக்கப் பயன்படுத்தலாம். ராமகிருஷ்ணர் எவ்வளவு தூராம் மனித அனுபவத்தைச் சார்ந்து நின்றார் என்பதை இது போன்ற பல உதாரணங்கள் மூலம் நாம் அறியலாம். டாஜ் ஸென், கொன்புளிய, பெளத்த மரபுகளில் வரும் குட்டிக்கதைகளிலும் சாதாரண வாழ்க்கையின் அனுபவங்கட்டு முக்கிய இடமுண்டு.

தமிழிற் கதாப்பிரசங்கம் செய்வோரும் சமயப் பிரசாரகர்களும் குட்டிக்கதைகளைப் பயன்படுத்துவது வழமை. இவை சிலசமயம் விகடத் துணுக்குகளை ஒத்திருப்பன. சிலசமயம் நீதிபோதனைக்கு அதிகம் அழுத்தம் தருவன. எவ்வாறாயினும் பேச்சைக் கேட்போரைக் கவர்ந்திமுக்கப் பயன்படும் இக்கதைகளில் நகைச்சுவை இழையோடுவது பெரும்பாலும் தவிர்க்கவியலாதது.

தமிழில் ஒரு முக்கியமான குட்டிக்கதை எழுத்தாளர் ராஜாஸி என அறியப் பட்ட ராஜகோபாலாசாரியர் ஆவார். மரபு சார்ந்த நெறிகளையும் சமுதாய விழுமியக்களையும் வலியுறுத்தவே அவர் தனது கதைகளைப் பாவித்தார். அவர் போன்று வேறு பலரும் தமிழ் நாட்டில் நீதிக் கதைகளை எழுதியுள்ளனர். இடதுசாரி அரசியல் முனைப்பிற் குட்டிக்கதைகளை எழுதிய ஒருவர் இலங்கையின் முற்போக்கு எழுத்தாளருள் ஒருவரான பெண்டிக்ர் பாலன் இவரது குட்டிக்கதைகள் குமரன் சஞ்சிகையில் வந்தன. இவை 1970 களின்றுவில் நூல் வடிவம் பெற்றன.

குட்டிக்கதை என்ற வடிவம் இன்று மேலுள்ள தீற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. காசி ஆண்தலுடைய குட்டிக்கதைகள் அண்மையில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. குட்டிக்கதை என்ற வடிவம் வெறும் அரட்டையாகவும் விஷமத் தனமான வம்பளப்பாகவும் கூடக் கையாளப்படுகிறது. எனினும் செய்நேர்த்தியில் மரபில் வந்த கதைகளைத் தமிழின் சமகாலக் குட்டிக்கதைகளால் மீற முடியவில்லை. குட்டிக்கதைகட்டு ஒரு புதிய இலக்கிய, அழகியற் பரிமாணத்தை இனிவரும் எழுத்தாளர் பரம்பரையிடமாவது எதிர்பார்க்கலாமா?

ரஜனி பதிப்பகம்
தமிழாலயம் புத்தகசாலை
இணைந்து வழங்கும்

அழுத்துப் படைப்பாளிகளின்

நூல் கண்காட்சி

பாரிஸ் கலையரசர் மண்டபத்தில்
நடைபெறவிருக்கும் இந்த கண்காட்சியில் உங்கள் நூல்களும் இடம்பெற உதவுக்கள்.

79, AV. DES M. DE CHATEAUBRIANT
93700 DRANCY
FRANCE

ஈழத்துப் போரில் இறந்து போன இராஜுவ வீரர்களுக்காகவும் இனி இறக்கப் போகும் இராஜுவ வீரர்களுக்காகவும் நொண்டி, குருடு, செவிடான் இராஜுவ வீரர்களுக்காகவுமாக... நாடு முழுவதும் கார்த்திகை மாதம்(1993) உண்டியல் ரீதியாக நிதி சேகரித்தார்கள். இந் நிதி சேகரிப்பில் அழகான இளங்குமரிகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்ததைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. உண்டியலில் பணம் போடுபவர்களுக்கு அவர்கள் அழகான செஞ்சிவப்பு நிறமான "பொப்பி" மலர்களை அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். இந்த விடயதானத்தை வைத்து எழுந்த கவிதை இது:

"பொப்பி மலரும் அழகான அவளும் நானும் ..."

அந்த அதிகாலைப் பொழுதும்
"பொப்பி" மலருமாய்
ஒருத்தி----
அவள் முகம்
"பொப்பி" மலரை விடவும்---
அதன் சிலப்பை விடவும்....
அவள் :
விசேஷமானவள்.
சிறித்து ...
"பொப்பி" மலர்
விரிந்திருப்பதைப் போல்..
பின்னர்
பணப் பேழையையும்
"பொப்பி" மலரையும்
என்னையும்
மாறி மாறி.
அவள் கணகள்....
அவை
"பொப்பி" மலரை விடவும்
ஒளிர்வானவையாகவும்
இன்னும் துலங்குவளவாயும்...
அந்த அதிகாலையில்
மலர் கொண்டு
வரவேற்கும்
அவளை
எனக்கும் மனதுக்கும்
பிடித்தனவாய்...
"ஹலோ" என்பதாய்
ஓர் சில
வார்த்தைப் பருக்கைகளை
அந்தப் புறா
விழுங்கிக் கொண்டது.
கெத்த இராஜுவ வீரனை

ஒருமுறை எண்ண
மறுத்த மனம்
எழும்பி வரவா போகிறான்.
தொலைப்புகள் கடந்த
ஒற்றுமை பற்றியதாய்
பிரவாகம்.
உண்மையாய் வேண்டுவதெல்லாம்
அவையே..
அவளைப் பார்த்து
மீண்டும்
குசலமான சொற்கள்.
பின்னர் பாரிமாற்றம்
பின்னர்
கலப்புத் திருமணம் பற்றியும்
"பொப்பி" மலர் பற்றியும்...
இன்னும் இன்னும்...
அவளது அசைவில்
இனக்கும் உண்டானதாய்...
அவளும் நானும்
"பொப்பி" மலரானோம்.
கண் மடல்கள்
படபடக்க
அவள் "பொப்பி" மலரை
இசை விற்காயும்
இணை விற்காயும்
தந்தாள்.
கைகளைப் பரிமாறிப்
பெற்றுக் கொண்டோம்.
இன்த்தை ஒற்றுமையாக்கிய
"பொப்பி" மலருக்கும்
இறந்த இராஜுவ வீரனுக்கும்
சிறந்த காணிக்கையாக...
அவளும் நானும் ஆனோம்.
"பொப்பி" மலரைப் போலவும்
அதன் மென்மை போலவும்.

இணைப்புதல்வாரி

பாஸில் எகிப்தோமானியா

EGYPTOMANIA IN LOUVRE

எகிப்திய வரலாறு, நாகரீகம், குறிப்புக்கள், தொல்பொருட்கள் பற்றி விஞ்ஞானி JEAN MARCEL HUMBERT என்பவரின் 25 வருட ஆய்வுத்தியான தேடலின் முயற்சியில் உருவாக்கப்பட்டதே இந்த எகிப்தோமானியா கண்காட்சியாகும்.

பாரிஸ் LOUVRE MUSEE இலுள்ள (அரும்பொருட் காட்சியகம்) முதலாம் நெப்போலியன் மண்டபத்தில் ஜூன்வரி 22 முதல் ஏப்ரல் 18 வரை இக்கண்காட்சி நடைபெறுகிறது. பூன் 9 ஆம் திகதி தொடக்கம் செப்ரெம்பர் 15 ஆம் திகதி வரை (1994) CANADA வில் OTTAWA நகரில் BEAUX ARTS மண்டபத்திலும், ஒக்ரோபர் (1994) தொடக்கம் ஜூன்வரி(1995) வரை AUTRICHE யில் VIENNE நகர் MUSEUM இல் நடைபெற உள்ளது.

- ந. அன்பழகன்.

அந்த LOUVRE - RIVOLI மெத்ரோ தரிப்புநிலையமே சிறிய MUSEUM தான். அதிற் காணப்படும் ஓவியம், சிற்பம் எகிப்தைப் பற்றிய சண்டைய வரலாற்றை நினைவுறுத்தும்.

அதிலிருந்து அந்த அரும்பொருட் காட்சியகம் பிரான்ஸைச் சூந்த மன்னர்களின் (PALAIS ROYEL) மாளிகையின் பின்பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளது. அந்த மாளிகையின் மத்தியில் கண்ணாடி இழை களால் அமைக்கப்பட்ட பிரமிடி ஹூடாகவே உள்ளே செல்லவேண்டும். இந்த அமைப்புகள் முன்பே அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை இப்போது நடக்கும் எகிப்தோமானியா கண்காட்சிக்கு சார்புடைய தாகவே எண்ணமுடிகிறது.

முதலாம் நெப்போலியன் மண்டபத்தில் நுழைவாயிலில் எகிப்திய சிற்பக்கலையின் சீகரமாகத் திகழும் இசுபிங்க (SPHINX) மனித முகமும் சிங்கத்தின் உடலைமைப்பட்ட கொண்ட செயற்கையாகச் செய்யப்பட்ட சிலை எம்மை வரவேற்கிறது. இது தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் நந்தி

யின் தோற்றத்தை ஒத்ததாகக் காட்டியது. இக்கண்காட்சியில் 1730 ஆம் ஆண்டு முதல் 1930 ஆம் ஆண்டுவரை 200 வருடகாலத்தில் எகிப்திய நாகரீகப் பாரம்பரியத் தோடு சம்பந்தப்பட்ட, பாதிப்புக் குள்ளான் அன்றாட மனித பாவ ணைப் பொருட்களான் உணவுப் பாத்திரங்கள், மேசை, அலுமாரி, நாற்காலி, ஆயுதங்கள், கடிகாரம், மலர்ச்சாடி, கிண்ணங்கள், வாச ணைத்திரவிங்கள் கொண்ட சாடி, தலபாடங்கள், உடைகள், ஆபர ணங்கள் ஆகியனவும், அத்துடன் உலகப் புழ் பெற்ற ஓவியர்களால் வரையப்பட்ட 300 ஓவியங்களும் அடங்கியுள்ளன. இந்த ஓவியங்கள் கிரேக்கம், இத்தாலி, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த ஓவியர்களான BERNINI, CABANEL, TURNER, GAUGUIN, MUCHA, KUPKA, MATISSE, PICASSO, MAX FRNST, ULMARINCK, DENON, ஆகியவர்களினாலும் சிறப்பான சிந்தனை கருவு வரமாகவும், அறிவுக்களுக்கியமாக வும் அமைகின்றன. மேலும் ஓவியர்களான PIRANESI வரைந்த PYRAMID OF CAIUS CESTIUS, OBELISKS, KARNAK வும், FREDERICK GOODALL வரைந்த நெல் நதியில் மிதந்தவரும் மோசே(MOISE) மீட்கப்படும் ஓவிய மூம், SIR EDWARD JOHN POYNTER வரைந்த ISRAEIL EN EGYPTE ஓவியமும், HANS MAKART வரைந்த கிளியோபாட்ரா நஞ்சகுந்தி மரணம் பற்றிய ஓவியமும், DEVID ROBERTS வரைந்த TEMPLE D ABOU SIMBEL ஓவியமும், எகிப்திய வரலாற்றை மேலும் உயிர்க்கும் கலைகள். இந்த ஓவியங்களை ஓவியசேகரிப் பாளர்களான மகாராணி இரண்டாம் எலிசபெத், BALEN CIAGA,

ELTON JOHN ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் ஜூரோப்பிய அரும்பொருட்காட்சியகங்களிலிருந்து கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் அகழ் வாராய்ச்சியில் பெறப்பட்ட தொல் பொருட்கள் பார்வைக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தன. அதில் குறிப்பாக கி.மு. 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிறிய பிரமிட் ஒன்று, கி.மு. 380 -362 ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்லிலான சிங்கம் நெக்டன்பு ("LION DE NECTAMEBO") இது 1851 ஆம் ஆண்டு சக்காராவில் புதை பொருளாய்வில் பெறப்பட்டது. கி.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இரண்டு கருப்புச் சலவைக் கல்லிலான SPHINX D AKORIS, கி.மு. 1343 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த TOUTAN KHAMMON, கருப்பு, வெள்ளை சலவைக்கல்லிலாயும், மரத்தினாலும் வெட்டப்பட்ட ISIS ET OSIRIS ஆண், பெண் சிலைகளும் இதில் அடங்கும். கண்காட்சி மண்டபத்தில் சகல இடங்களிலும் சிறிய தொலைக்காட்சியில் எகிப்திய இசையோடு எகிப்திய வரலாற்று இடங்கள், நூதனசாலைகளைப் பற்றிய விவரணை என்பன காட்டப்படுகின்றன. அத்துடன் அங்குள்ள சின்ன திரையில் எகிப்திய வரலாறு தொடர்பாக வெளிவந்த திரைப்படங்களான "AI-DA", "CLEOPATRA", "LAND OF THE PHARAOLS", "THE MUMMY", "DES WEIBDES PHARAO", "JULIES CESAR EN EGYPT", "MOISE ET PHARAO" ஆகியவை காண்பிக்கப்படுகின்றன. எகிப்தின் பண்டைய வரலாற்றைப் பற்றி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆராச்சியாளர்கள் பல நூல்கள் எழுதி

யுள்ளனர்

பைபிளின் பழைய ஏற்பாட்டி லும், ஜூலியர் சீசர் வரலாற்றிலும் எகிப்தைப் பற்றிய செய்திகள் நிறையவேயுள்ளது.

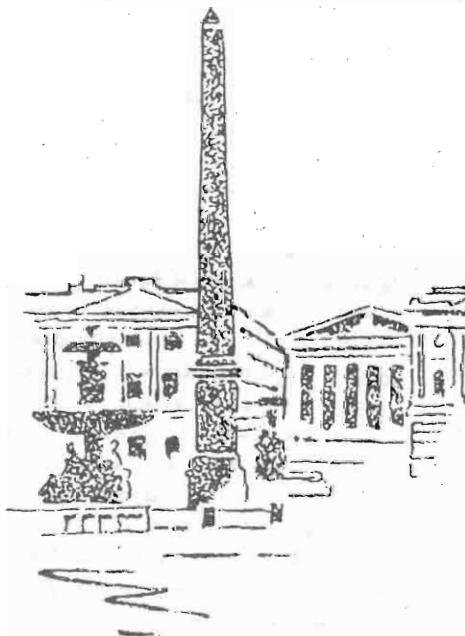
உலக வரலாற்றின் பழம்பெரும் மனித நாகரிகத்தின் உறைவிடங்களான பண்டைய வரலாற்றுத் தன்மையை வெளிக்காட்டியவை எகிப்து, பயிலோனியா, சிரியா, ரோமேனியா, கிரேக்கம், சீனா இந்தியா போன்ற நாடுகளாகும். சிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே 4000 வருட நாகரிகத்தின் பொக்கிழுவுகளை எகிப்து கொண்டதாகத் திகழ்கிறது. எகிப்து ஆபிரிக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதியிலேயே உள்ளது. இங்கு பெருக்கெடுத்து ஓடும் நெல்நதியே பண்டைய மனிதனின் உறைவிடம். எகிப்து நாகரிகமே ஆபிரிக்கா, ஜூரோப்பா, நாகரிகத்திற்கு வித்திட்டது என்பர் சிலர். வரலாற்று ஆசிரியான ஏரடோட்டசு (HERODOTUS) என்பவர் கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் எகிப்தில் பயணம் செய்த வேளை “நான் இங்கு கண்டதைப் போல் வேறொத்த நாட்டிலும் இத்தனை அதிகங்களைக் கண்டீல்லை. இதை வருணிக்க வார்த்தைகள் போதாது” என்கிறார் தனது நூலில். இதேபோன்று இந்தியாவும் (இந்துவெளி) பழம் பெரும் நாகரிகம் பெற்ற பூமிதான்.

எகிப்திய வரலாற்றில் மக்கள் நெல்நதிக்களரையில் வேளாண்மை பிறும், வாணிபத்திலும் சிறந்து விளங்கியபோது, நாகரிகத்தின் இன்றியமையாத பண்புகள் அவர்களிடையே உருவாகின. நெல்நதி கழிமுகப்பகுதியில் வடக்கேயும்,

தெற்கேயும் இரு அரசுகள் தோன்றின. வடக்கை ஆண்ட மீனை (MENES) என்ற மன்னன் தெற்கே உள்ள நாட்டை வென்று இரு அரசுகளையும் கி.மு. 3400 ஆம் ஆண்டில் ஒன்றுபடுத்தினான். இவன் காலத்திலேயே பிரமிட்கள் காலம் தோடங்குகின்றது. இந்த மன்னர்கள் பாரோக்கன் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இம் மன்னர்கள் பாரோவே (PAROAH) என்ற பட்டத்தோடு பெரும் தலைவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். எகிப்திய மக்கள் இவர்களை இறைவனது வழித் தோண்றல்களாகக் கருதி வழிபட்டனர். இவர்கள் காலத்திலேயே இறந்தவர்களின் உடல்களைக் (MUMMY) கொடாமல் பதப்படுத்தும் கலை அறிமுகமாகிறது. இவர்களின் சடலங்களைக் கொண்ட கல்லறைகளே பிரமிட்களுக்குள் இருந்தன. பிரமிட்களே எகிப்திய கட்டிடங்களைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். கெய்ரோவில் உள்ள கோவு, கெளரா, கரா, சக்காதா ஆகிய நாண்கும் மிக முக்கியமான பிரமிட்களாகும். மேல்பிசு என்ற இடத்திலுள்ள கியாச் பாரோவால் கட்டப்பட்ட “விசே” என்ற பிரமிட்மிகப் பெரியதாகும். இது 20 இடப் சம் கற்களால் கட்டப்பட்டதாகும். இவர்கள் காலத்திலேயே யூதர்களை அடிமைகளாகத் தமது வேலைக்குப் பயன்படுத்தினார். இந்த யூதர்களுக்குப் பிறக்கும் ஆண்குழந்தைகள் யாவும் கொலை செய்யப்பட்டனர். இப்படி ஒரு யூதப் பெண் தனக்குப் பிறந்த பிள்ளையை (பைபிள் பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்படும் தீர்க்கதாரி மோசே) கொல்ல மனமில்லாமல் ஒரு பேழையில் வைத்து நெல்வதியில் விட்டுவிட்டாள். இந்த நெல்வதி

தீர்த்தில் நீராடிக் கொண்டிருந்த
PAROAH அரசி அந்த அழகான
குழந்தையை மீட்டெடுத்துத் தன்
விடம் பணிவிடை செய்யும் பெண்
விடம் கொடுத்து வளர்த்ததாகக்
கூறப்படுகிறது. இந்தத் தீர்க்கதறிசி
மோசேயின் 80 வருடால சம்பவங்
கள், மோசேயைத் துண்புறுத்திய
PAROAH மன்னர்கள் குலம் இறை
வணால் அழிக்கப்பட்டதாகவும்
பைபிளின் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள
கணதகள் கூறுகின்றன.

சிரியா, பலஸ்தீன் நாடுகளிலிருந்து
வந்த ஜக்கோக (Hykjos) என்ற
முரட்டு வகுப்பினர் எகிப்தைத்
தாக்கி பல இடங்களைக்கைப்பற்
நினர். இதன் பின்னர் இரும்பின்
பயன் எகிப்தியருக்குத்தெரிய வந்த
தாகக் கூறப்படுகிறது. எகிப்திய
நாட்டின் செல்வங்களை அபகரிக்க
பல நாடுகள் அதன் மீது படை

யெடுத்தன. கி.மு. 525 ல் பாரசீகர்
களுக்கும், கி.மு. 332 ல் கிரேக்கர்
களுக்கும் எகிப்து அடிமையாயிற்று.
எகிப்திய அழகி கிளியோபாட்டரா
தனது அழகினால் பலரை மயக்கி
கி.மு. 51 ல் ஆட்சிக்கு வந்தாள்.
இவள் ஆட்சியில் ஆண்கள் அடி
மைகளாகக்கப்பட்டனர். பலர்

படையெடுத்தும் தோல்வியே தழு
வினர். சீர் அந்தோனி எகிப்தின்
மீது படையெடுத்து வந்தபோது
கிளியோபாட்டராவின் அழகில் மயங்கி
அவளிற்கு அடிமையானான்.

கி.மு. 31 ம் ஆண்டு ரோமானியா
விலிருந்து படையெடுத்து வந்த
அகஸ்டாஸ் சீரிடம் அவளது
சாகலம் பலிக்காமையினால் நஞ்சு
ண்டு மடிந்தாள்.

மாறிமாறி நடைபெற்ற படையெ
டுப்புகளினால் எகிப்தின் பெருமதி
மிக்க பொக்கிவங்கள் பல கவர்த்து
செல்லப்பட்டன. இதனால் எகிப்திய
பண்ணடைய தொல்பொருட்கள்
உலதில் பிரபல MUSEUM களில்
இருப்பதைக் காணலாம்.

கடற்கொள்ளையன் என வரு
ணிக்கப்படும் பிரான்ஸ் சக்கர
வர்த்தி நெப்போலியன் போன
பார்ட் கி.பி. 1778 ஆம் ஆண்டு
எகிப்தின் மீது படையெடுப்பது
செய்து தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள்
கொண்டு வந்தான். அவனது நண்பும்,
தொல்பொருள் ஆய்வாளர் DOMINIQUE - VIVANT DENON
ஐக் கொண்டு பெரும்புதை
பொருள் ஆய்வு செய்தான்.
றொச்டா (ROSATTA) கல்வெட்டு
இவன் காலத்திலேயே கண்டு பிடிக்
கப்பட்டது பின்னர் இந்த கல்வெட்டை சம்போவியன் (CHAMPO-
LLION) என்னும் பிரெஞ்சு மொழி
நூல் வல்லாளர் தனது ஆய்வுக்க

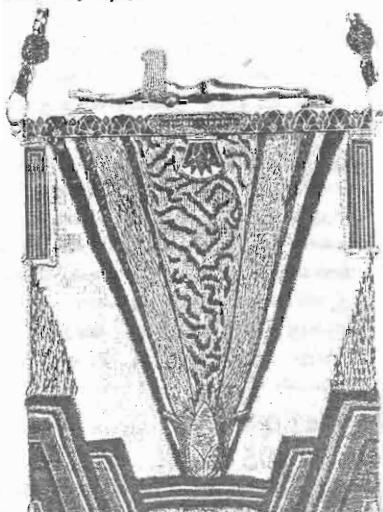
ருத்துக்கள் அடங்கிய நூலாக வெளியிட்டார். நெப்போலியன் இக்காலத்தில் சுயஸ் கால்வாயை வெட்டுவதற்கான முயற்சி செய்த தாகவும், பின்னர் கைவிட்டதாவும் கூறப்படுகிறது. பின்னர் சுயஸ் கால வாய் 1869 ல் பிரெஞ்சுக்கம்பணி ஒன்றால் வெட்டப்பட்டு திறக்கப் பட்டது.

நெப்போலியன் 1833 ம் ஆண்டு எகிப்தைவிட்டு வெளியேறியபோது (TEMPLE DE LOUDSOR) லோக்லோர் என்ற ஆலயத்திலிருந்த கி.மு. 13 ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கூர்மையான சதுரவடிவான கல்வெட்டையும், பல பெறுமதிமிக்கபொருட் களையும் பிரான்ஸ் கொண்டு வந்து சேர்த்தான். அந்த கூர்மையான சதுர வடிவான கல்வெட்டை (OBELISQUE) பாரிலில் வைப்பதற்கு இடம் தேடி 3 வருடங்களுக்குப் பின்பு 25 ஒக்டோபர் 1836 ல் CONCORDE என்ற இடத்தில் நாற்சந்தியில் கட்டிடக்கலைஞர் HITTOFF என்பவரால் இரண்டுலட்சம் மக்கள் பார்வையாளர்களாக கூட்டிற்க கட்டப்பட்டாகக் கூறப்படுகிறது.

எகிப்திய தொல்பொருள் ஆய்வில் ஓவர்டு கார்டர் (HOWARD CARTER) என்பவரால் 26 நவெம்பர் 1922ம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தூதன் காமன் (TOUTAN KHAMON) கல்லறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்க கருதப்படுகிறது. இதில் பெறுமதிமிக்க ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையிலான பொருட்கள் கிடைத்தன. பண்டைய எகிப்தியரின் மொழி ஓவிய எழுத்து வடிவானது, ஓவ்வொரு ஓவியமும் ஓவ்வொரு கருத்தை விபரிக்கும். சிங்கத்தின்

உருவம் தலைமையைக் குறிக்கும். புல்லாங்குழல் நண்மையைக் குறிக்கும். இவையே கல்வெட்டுக்களில் பதிக்கப்பட்ட மொழியாகும். பாரி லிலுள்ள அந்தக்கற்றுாணைப் பார்த்தாற் புரியும். எகிப்திய மொழி(HERO-GLYPHIC) எமிடோ -செமிடிசு (HAMITO - SEMITIC) என்ற மொழிக்குடும் பத்திலிருந்து பிறந்ததாகும். கி.மு. 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வழக்கத் திலிருந்து, கி.பி. 16 ம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் பேச்சு வழக்கற்று இருந்து விட்ட மொழியாகும். இன்று அரபு மொழியே பேசப்படு தின்றது. மத்தால் 90 வீதம் இல்லாமியர்களே இருக்கிறார்கள். கெம்ரோ நகரில் மட்டும் 4000 மது திகள் உண்டு.

பேப்பரைஸ் என்ற புல்லிலிருந்து காகிதம் செய்து தாவரக்கோர்ந்து காரியனால் எழுதப்பட்ட பொம் பைடு நாடகம், அக்குநாடான் (AKHNATON) புனைந்த காவியம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. எகிப்தியர்

வைத்தியக்கலை, வாணிலைத்து றையில் வல்லமை பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அவர் வளர்த்தகலையில் கட்டிடக்கலையே உலகம் போற்றும் அளவிற்கு உயர்ந்தது. இதனாலேயே எகிப்திய கட்டிடக்கலையின் பாதிப்பு ஏனைய நாடுகளிலும் காணமுடிகிறது. பாரிஸ் நகரில் நாற்சந்தி துபாயிகளிலும் (Place Dauphine Facade), நீதிமன்றமாளிகை (Plais de Justics), Chatelet யிலுள்ள சில கட்டங்களிலும், எகிப்திய SPHINX, ISIS ET OSIRIS உருவச்

சிலை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதையும். மெத்ரோ, மற்றும் தெருக்களுக்கு PYRAMID, CHAMPOILLION என்பெயரிட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

பண்ணைய எகிப்தின் கட்டிடக்கலை இவ்வளவு பிரமிக்கத்தக்கதாக இருப்பினும், அதனாடியில் எவ்வளவு அடிமைகளின் உழைப்பும், உயிரும் கசங்கிக்கிடக்கின்றன என்ற உண்மை நெருடத்தான் செய்கின்றது

தமிழாலயம்

THAMILALAYAM

பதிப்பகம்
புத்தகசாலை
பலஸ்பாருள் நிலையம்
70, Rue Louis Blanc
75010 PARIS

சமுத்துப் படைப்புக்களை ஆதாரிப்போம்"

அன்பார்ந்த தமிழ் மக்களே !

எமது நாகரிக வளர்ச்சிக்கு இலக்கியங்களும் நல்ல சிந்தனைகளுமே ஆதாரமாக விளங்குகின்றன.

பலவித நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் வாழும் எமது சமுத்து சிந்தனையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் பலரது ஆக்கங்கள் நூல் வடிவம் பெறுமுடியாத நிலையில் உறக்கமடைந்து வருகின்றன.

மாபெரும் பொக்கியுமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய சமுத்து இலக்கியங்கள் அச்சேற முடியாத நிலையை மாற்றி அமைக்க எம்மோடு இவைந்து செயற்பட அழைக்கின்றோம்.

எழுத்தையே உயிர்மூச்சாகக் கொண்ட சமுத்து எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது ஆக்கங்களை நூல் வடிவமாகக் முடியாத வறுமை நிலையில் இருந்து வருவது மிகவும் வேதனைக்குரியது.

இவர்களது ஆக்கங்களை நூலுருவாகக் கொண்ட படைப்புகளுக்கு மதிப்பளித்து ஜாக்குவிக்க நாம் மேற்கொள்ள இருக்கும் எமது பணிபுடன் உங்களையும் இவைந்து கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

Tél : 42 05 88 67

Fax : 42 05 83 04

தமிழாலயம்

கலை என்பது புதுதிலை யதார்த்தங் களுக்கு அப்பாற்பட்டு அதற்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள திலக்கணவங்கள், விதிகளின்படி இயங்குகிறது என்று ஒரு வாதம். குறிப்பாக, மரபுசார்ந்த கலை சூர்களால் முன்வைக்கப்படுகிறதே? வாழ்க்கை என்பது குருமாக இருக்கிறது. கலையும், கலாச்சாரமும் செழுமையாக இருக்கிறது. இரண்டும் உண்மை. ஆனால் மரண்பாடுகள் நிறைந்த ஓர் இடைவெளியில் இருக்கின்றன. இந்த மரண்பாடுகளினாடாக, சிதறுண்டுபோ காமல் கலைஞராக எப்படி வாழ்வது என்ற போராட்டம்தான், கலையையும், வாழ்க்கையையும் எப்படி இணைப்பது என்பதே எனது தேடலாக இருந்தது. கலை யிலிருந்தும் ஒரு கலைஞராக வாழ்வதன் மூலமும், வாழ்க்கையின் குருங்களின் வழி என்னில் குரும் புகுந்து விடாமலும், வாழ்க்கையின் அழகியலை மேம்பாட்டுடன் பயிலவும் இயலும் என்ற நம்பிக்கைதான் எனது தேடலின் ஆதாரம். என்னைப் பொறுத்தவரை வாழ்க்கையும், கலையும் வெவ்வேறு திலக்கணங்களுக்கும், விதி களுக்கும் உட்பட்டது என்று நினைக்க வில்லை. இரண்டிற்கும் ஒருங்கிணைப்பு எப்படி சாத்தியமாகும் என்பதைத்தான் நான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கலை சார்த்த கலாசாரம் அரசியல் கலாசாரத்திலிருந்து விலகி இருக்கிறது. ஒன்று இன்னொள்ளுக்கு அளிக்க வும் அதனின்று பெறவுமான சாத்தியம் இருக்கிறதா?

70 - களில் ஜோப்பிய அமெரிக்க அரசியல் தளங்களில் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. இனவேற்றுமை, வியத்நாம் போர் போன்ற பிரச்சினைகள் பெரிதாக எழுந்தன. பெருவாரியான கலைஞர்களின் பங்களிப்பும் முன்னெடுத்துச் செல்லுதலும் இணைந்து, கலாசார இயக்கம் ஒரு புதிய வலிய பாதையாகப் பிறந்தது. Agit-Prop நாடகவைக் பிரபலமாகப் பரவிய நேரமும் அதுதான். இன்றைய இந்திய தழிநிலையில் அரசியல் தளத்தில் கலைசார்ந்த கலாச்சாரத்திற்கு பெரிய பங்கு இருக்கிறது. இன்று அரசியல் குழுக்கள், கொடுமையாக வன்முறை மிகுந்தவையாக மாறி விட்டன. ஒரு சமூகம் இதுபோன்ற மிருகத்தனம்களால் தழுப்பட்டு இருக்கும் போதே நாமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனிதத்தனமையை இழக்கிறோம். இதற்குப் பதில் என்ன? இங்குதான் கலையின் பங்கு இருக்கிறது. கலை என்று நான் சொல்வது நிகழ்த்து வடிவத்தை மட்டுமல்ல. எல்லாமே எப்படி மனிதம் அழியாமல் வாழ்வது என்பதே இன்றைய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கலை சார்த்த கலாசாரம்தான் இழந்த மனிதத்தனமையை நமக்கு மீட்டனிக்கும்.

'சமயங்களா' நேர்காணலின்போது.. நடனக் கலைஞர் சந்திரலோ அவர்கள்.

விமர்சனத்தால்
காப்பாற்றப்படுவதை விட,
புகழ்ச்சியினால்
அழிந்து போவதையே
பெரும்பாலோர் விரும்புகின்றனர்.
- நோர்மன் வின்சென்ற் பில் -

பனித்துளி வாழ்வு

காட்டாற்று வெள்ளத்தில்
கரையொதுங்கும் படகுகளாய்
குளிர்காலத்து இருண்டு பகலொன்றில்
என் படகும் மிதந்தது.

முக்காடு அணிந்து
முகம் மறைத்த பெண்ணாய்
வெண்பனியில் இலைமறைத்து
எனை வரவேற்ற மரங்களும்

பஞ்சப் பொதிகளாய்
மெல்லக் கிழிறங்கி
குளிர்நீர் சிந்திய பனித்துகள்களும்
மெல்லக் கரைய கோடைவரும்
பகல்நேரத்துச் சிறு கனவாய்
கோடை கழிய
முகம் விரைக்க
குளிர்காற்று வீச்த தொடர்க்கும்

கோடையும் குளிருமாய்
வாழ்வு கிழிப்பத
நாளை பொரித்துக் குஞ்சாகுமென
நெஞ்சினில் அடைகாத்த
கனவுமட்டைகள் கூழாகி உடையும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக.....

"உனக்கென்ன வெளிநாட்டில்
ராசா வாழ்க்கை....."
செலவுக்குப் பணம் கேட்டு வருகின்ற
தபால்களின் கேலிகள்.

போன குளிர் காலத்தில்
பார்வைக்கு அழகாய் மெல்லத்தரையிறங்கி
உடைந்து நீராகி மறைந்த
வெண்பனித் துகள்களாய் வாழ்வு ஆனதை
யாரிடம் சொல்வேன்.....

இன்னும் எத்தனை
குளிர்காற்று மோதும் சாமங்களில்
தூக்கம் கலைந்து
தனிமைச்சிறையில் அடைப்பட்ட கைதியாய்
நெஞ்சில் முச்சு அடைப்ப
ஒவென ஐன்னலைத் திறந்து
வயற்பரப்பில் நின்று
வானத்தை அணனாந்து பார்க்கும்
ஒரு ஏழை விவசாயியைப் போல
கண்களைக் கூராக்கி
பார்வையைச் செலுத்தித் தேடுவேன்
எங்கே இருக்கிறது
எனது தாயகம்.....

- அர்ச்சனா
சுதந்திரதாகம